

POPOLNA PONUDBA NA PODROČJU NEPREMIČNIN

- ▶ NAKUP IN PRODAJA NEPREMIČNIN
- ▶ POSREDOVANJE PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI
- ▶ OCENJEVANJE NEPREMIČNIN
- ▶ IZVEDENIŠKA MNENJA V GRADBENIŠTVU
- ▶ STROKOVNO TEHNIČNO SVETOVANJE IN NADZOR
- ▶ VPIS LASTNINSKE PRAVICE V ZK IN VPIS ETAŽNE LASTNINE

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur, tel.: 03/ 74 71 042, GSM: 041/ 69 92 56

STANOVANJSKA ZADRUGA Z.O.O.

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

Anton SELIČ s.p.

Ul. II. Bataljona 16a,
3930 Šentjur
Tel.: (03) 746 21 00
Fax: (03) 746 21 29

centri selič
centri pozornosti

**SPET
PLAČILA
NA ČEKE!**

AKCIJA SVETIL

Slike so simbolične

Velika izbira okrasnih Al-u vodotesnih svetilk
za stopnišča, škarpe, vrtno poti, zelenice...

PRODAJA NA OBROKE

Kabel PGP 3 x 1,5	49,90 SIT
Kabel PGP 3 x 2,5	83,00 SIT
Doze 60 p/o	11,00 SIT
Doze 78 p/o	18,00 SIT
Elektro mavec 25 kg	1.190,00 SIT

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

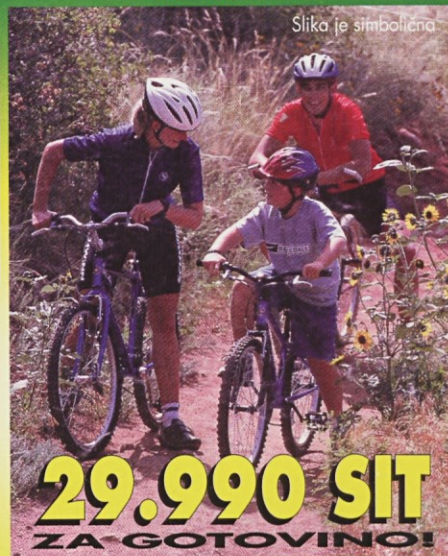
Tržnica Šentjur, Drofenikova 16
Tel./fax: (03) 749 09 50

**VSA KOLESA ROG IMAJO
OPRAVLJEN 1. SERVIS,
KAR JE POGOJ ZA
VELJAVNOST TOVARNIŠKE
GARANCije**

V zalogi tudi kolesa:
Douglas

**KOLO ROG
-RAMONA
18 prestav,
V-break
zavore
z opremo**

**29.990 SIT
ZA GOTOVINO!**

Exam

... Letite na trdnih tleh!

Intel® Celeron™ procesor 700 MHz,
osn. plošča ProComp z vgrajeno grafično
in zvočno kartico,
pomnilnik 64 MB PC 133,
trdi disk 15 GB,
gibki disk, CD-ROM pogon,
modem 56k V.90 int.,
zvočniki 200W,
tipkovnica, miška s podlogo,
ohlajenje ATX midi tower,
slov. Microsoft® Windows ME,
darilni paket

161.500 SIT
v ceni je vključen DDV

Računalniki iz serije PCX® Exam z Intel® Celeron™ procesorjem
700 MHz so namenjeni običajni uporabi. Primerni so za uporabo
pisarniških programov in Internet aplikacij (z vgrajenim modemom).
Računalniki niso primerni za igranje zahtevnih iger.

Fotografija je simbolična - v ceno ni všteti monitorja! Cene veljajo do razprodaje zaloga! Garancija za računalnik je dve leti!

AKCIJA TRAJA DO KONCA APRILA!

PCX
computers

Obiščite nas v pooblaščenici trgovini PCX Computers:

PC SERVIS d.o.o.

Drofenikova 16, Šentjur

tel.: 03 74 90 500 • e-mail: pc.servis@bass.si

Celeron je registrirana blagovna znamka podjetja Intel Corporation. Intel Inside je zaščitena registrirana blagovna znamka podjetja Intel Corporation.

Franc Kovač

Po desetih letih šentjurske demokracije

Saj verjetno ni prav nič bistveno drugačna, kot je tista v Šmarju, Konjicah ali Celju, toda kljub temu me največkrat kar zviže, ko razmišljam o njej, ko primerjam velika pričakovanja izpred dobrih desetih let in to, kar imamo. Svobodne volitve, odprta družba, zdrava tekmovalnost, politična in ekonomska, razvoj in še in še... Koliko pravih močnih besed – in koliko sprenevedanja!

Da, svobodo govora imamo, lahko se združujemo, strankarimo, volimo, lahko politiziramo po mili volji... toda ali smo v resnici tudi svobodni akterji, bolj sproščeni, bolj obveščeni, lahko naredimo zase in za svojo skupnost kaj več, kot so nekoč za nas in zase naredili naši komunisti? Kaj se je v teh desetih letih v Šentjurju bistvenega spremenilo?

O delavskih pravicah, o sindikatih, brezposelnosti raje ne bom razmišljal. Vedeli smo, kaj je lastnina, kaj je kapitalizem in to imamo. Žal še vedno v dokaj brutalni obliki. Bivši delavski ideologi so se čez noč spremenili v trde podjetnike in kar vsi po vrsti poznajo le ekonomiko in samega sebe. Začuda je večina naših podjetij ostala na nogah, čeprav predvsem na račun nizkih delavskih plač, toda vsa po vrsti lahko vsak hip potonejo pod gladino. Ne le Tolo in E – šport.

V občinski politiki so "črni" zrinili z oblasti rdeče in delajo pa starem modelu. Tako kot je veljalo nekoč, velja še danes, da ni pomembno, če mačka zna loviti miši, pomembno je, da je prave barve. Župan, podžupan, direktorica občinske uprave, cela serija občinskih uslužbencev – sami pravoverni "naši". Prej je bilo pomembno, da nisi hodil v cerkev, zdaj je še bolj pomembno, da v cerkev hodiš. Toda tako razpuščene in odtujene občinske uprave v Šentjurju nismo imeli menda še nikoli. Vsa oblast je pravno in praktično skoncentrirana v županu, ki zdaj res lahko dela, kar hoče. Občina je praktično njegovo samostojno podjetje, milijarda in pol tolarjev občinskega proračuna pa njegov peskovnik. Vsi partijski sekretarji so bili v primerjavi z njim pravi demokrati. Župana si res lahko sami izvolimo, na njegovo vladanje pa tako občani kot tudi občinski svetniki nimamo nobenega vpliva več. Zato tudi nikdar nismo imeli tako samovšečnega, sektaškega in zamerljivega partijskega sekretarja, kot je to demokratični župan Malovrh. Trije uspešni državni projekti, dve šoli in dom upokojencev - roko na srce, vsi trije so bili zasluga Grdine – in velika sposobnost lastne promocije so ga naredili za nesmrtnega "ljubljenega vodjo". A le na šentjurskem dvorišču. Izven občinskih meja je popolnoma izgubljen.

Stranke? Vse po vrsti so domala neprodušno zaprte, vseh deset let enake, vsaka zase

funkcionira kot mala nekdanja partija. Vsake toliko časa še odpade kdo od vodilnih, navadno tisti propulzivnejši, praviloma ostajajo povprečnejši, kruhoborci, priliva novih moči in idej praktično ni. Njihov ugled je na psu. SLS + SKD odlično izkorišča verska čustva volivcev in čvrsto vlada, pa čeprav brez koncepta in z zelo skromnimi kadrovskimi potenciali. Miselnost podžupana Čokla je njihov skrajni intelektualni domet. LDS, čeprav od zadnjih volitev tudi v Šentjurju najmočnejša stranka, očitno v svojih vrstah nima ambicioznih voditeljev, ki bi hoteli vzeti mero Juriju Malovrhu in njegovi kvazidemokraciji. Ni pa prav veliko občanov, ki bi bili prepričani, da bi eldeesovci vladali kaj bolj odprto od krščanarjev. SDS je zdrsnila, kot vse kaže, v nerešljivo krizo, Združena lista se duši v lastni preteklosti. Proporcionalni volilni sistem omogoča peščici strankarskih veljakov, tudi tistim z intelektualno in moralno najskromnejšimi talenti, da so vedno znova izvoljeni. Novi kadri lahko pridejo na površje le, če ustanovijo novo stranko. Pa čeprav je to "nestranka". SMS in Marko Diaci sta lep primer "suhe vode" v občinski (in državni) politiki.

Kam nas vse to vodi? Brez dvoma v resno družbeno krizo, izgubljanje zaupanja, vere v pravičnost in demokracijo, v splošno krizo vrednot ter posledično v vse večjo politično in ekonomsko nestabilnost. Gre seveda za proces vseslovenskih razsežnosti, v katerem Šentjur ni nič posebnega. Je pa primer spoznanja, da demokracija, sproščena družbena klima in z njima povezan razvoj niso privilegij te ali one politične grupacije, v šentjurskem primeru pomladne opcije, ki nam vlada že več kot desetletje, temveč splošne kulture in zavesti ljudi. Ta pa je, takšna kot je. Zato ni nič nenavadnega, da vse več ljudi pričenja s simpatijami razmišljati o sprejemljivosti "prosvetljenega absolutizma" kot bližnjici do cilja. Kar pa je daleč najslabša varianta družbenega razvoja, ne glede na to, kdo naj bi bil ta čarovnik. Trdo bo še treba delati, preden nam bo demokracija začela vračati.

Kam

IZ VSEBINE

OS: Mercator in T. Oset
na prvem tiru 4

Tolo odhaja v zgodovino 6

KATV - prihaja Turnšek 7

Kaj gradi Alpos? 8

Zakleto jezero 10

Še o najboljših vinarjih 12

Anketa:
Evropa, da ali ne? 15

Udar v RD Voglajna 17

Ivan Moser o sebi, Šentjurju... 21

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.,
Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija:

www.myfreehost.com/sentjurske-novice

Žiro račun:

Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

26. Junij 2001

Komentiramo dogajanje v občinskem svetu

Mercator in Tatjana Oset na prvem tiru, občina pol leta brez proračuna

Drugi del aprilske seje občinskega sveta, ki se je zgodil 23. aprila, je bil v znamenju Mercatorja in Tatjane Oset. Oba sta že kar nekaj časa "vedrila" pred vrati občinske oblasti, tokrat pa so se jima na stečaj odprla vrata. V primeru zamenjave direktorice Knjižnice je šlo le za obrobni dogodek, ob katerem je šentjurska politika merila svoje moči, v primeru Mercatorja pa za kar resno lekcijo županu Malovrhu in podžupanu Čoklu, ki sta v soocenju z Jankovičem potegnili kratki konec. Ni bilo mogoče spregledati, da je v obeh primerih vrata odprla šentjurska opozicija. Prihaja tudi v deželo šentjursko obdobje političnega dialoga?

Kaj se dogaja okrog predloga proračuna? Obveščeni pravijo, da je Malovrhu županovanje brez proračunskih uzd zelo všeč. Ko bo, pač bo.

Mercator – kje in zakaj se je izgubilo 6 milijonov?

Odlok o spremembi zazidalnega načrta (ki vsebinsko nikoli ni bil sporen), še edina ovira za Mercatorjev vdor v šentjurski trgovski prostor, je bil z veliko težavo sprejet. Podžupan Čokl in župan Malovrh sta stokala, da sicer nista proti, toda Mercator naj bi povzročil začetek konca Resevne, porast brezposelnosti, zamiranje šentjurskih malih podjetij..., poleg vseh teh nadlog pa naj bi bil še sila neverodostojen partner. Z njima se je več ali manj strinjala desna polovica občinskega sveta, svetniki LDS, SDS, ZL in Neodvisni pa so vztrajali, da je administrativna zapora občinske meje za enega največjih slovenskih trgovcev neumnost. Slovenija se odpira v EU, Šentjur pa naj bi se zaprl celo v slovenskem prostoru, braneč samozadovoljstvo domačih trgovcev, ki se ne znajo in nočejo drugače organizirati.

Kaj se je dogajalo v pogajanjih občinskih mož z Mercatorjem, lahko le domnevamo. Dejstvo je, da je Mercator na začetku, to pa je bilo že pred dobrim letom, v pismu o nameri obljubljal 10 milijonov SIT, kot prispevek za šentjurske občinske potrebe, po enem letu zavlačevanje z odlokom o zazidalnem načrtu in pogajanj, ki sta jih vodila Čokl in Malovrh, pa je Jankoviću očitno prekipelo in je bil pripravljen dati le še 4 milijone. Mimogrede pa je našima pogajalcema tudi povedal, da bo Mercator prekinil poslovne odnose z vsemi šentjurskimi partnerji, če bosta še naprej težila. Kar pa ni več šala, saj naj bi Alpos, Kemoplast in Meja imeli z Mercatorjem kar za celo milijardo tolarjev poslov. Skratka, Mercator je našima oblastnikoma, navajenima oblastne superiornosti na domačem dvorišču, pokazal, kaj je denar in kaj si misli o njunih pogajalskih pozicijah, ter jima očitno pokazal vrata. V tem smislu je lahko razumeti njune očitke o "neverodostojnosti" partnerja. Svojo užaljenost pa naj bi pokrili občinski svetniki z zavrnitvijo odloka o spremembi zazidalnega načrta, toda tokrat se ta njuna igra ni izšla, ker se je v občinskem svetu opozicija končno zavedla, da ima večino in da lahko razmišlja s svojo glavo.

Seveda bi bilo zelo zanimivo vedeti, kolikšni denarji se običajno v slovenskem

prostoru v takšnih primerih preselijo od trgovca na Občino oziroma koliko denarja sta Čokl in Malovrh tokrat zapravila. Občina Celje naj bi od Le Clerca pokasirala okrog 1 milijardo, ampak tam je šlo za bistveno večjo zadevo. Po oceni poznavalcev naj bi bila šentjurska sprememba zazidalnega načrta "vredna" od 10 do 20 milijonov SIT. Nič manj provokativna pa niso ugibanja, če tistih 6 obljubljenih in izginulih milijonov ni končalo na kakšnem drugem računu.

Zavrnjena sprememba statuta je znamenje hude politične krize v občini

Občinski svet je že dvakrat zavrnil spremembe občinskega statuta, pa čeprav gre le za nujno uskladitev statuta z Zakonom o lokalni samoupravi, torej več ali manj le za formalnost. Občinski svet bi moral uzakoniti le spremembo načina odločanja in sicer tako, da bi OS lahko sprejemal svoje sklepe namesto z večino navzočih le z večino opredeljenih svetnikov. To sicer teoretično pomeni, da bi bil lahko na primer občinski proračun sprejet z enim sami glasom za, če je navzočih vsaj polovica svetnikov, ki pa niso glasovali. Kar pa vsebinsko sploh ni tako hudo sporno. Toda opozicija spremembo statuta odločno pogojuje z odpravo dveh županovih nedoslednosti, z njegovo ravnodušnostjo do prakse na občinski upravi, kjer menda že kar večina vodilnih uslužbencev kar med delovnim časom opravlja tudi svoje posle samostojnih podjetnikov, izkoriščajoč svoje službene pozicije, in pa z dejstvom, da v nasprotju z določili statuta vztraja, da ima njegova SLS + SKD v Nadzornem odboru in v drugih telesih občinskega sveta po dve mesti.

Ker Malovrh trmari po svoje, mu OS odgovarja na isti način. Nastala je pat pozicija, ki jo sicer župan lahko na silo odloči v svojo korist, ker je pač Zakon o lokalni samoupravi na njegovi strani, toda si bo nakopal še bolj vroče nasprotovanje na drugih področjih. Na primer pri zaključnem računu, ki ga ima sedaj v delu Nadzorni odbor.

Ni ovir za Ponikvo in Planino

Občinski svet je brez enega samega glasu proti podprl prizadevanja KS Planina in Ponikva, da postanejo občine. V razpravi

SOVRAŽNI PREVZEM

To poletje zna biti zelo vroče ob vodovodih, ki so jih krajanji v preteklosti sami zgradili. Na tapeti se bodo znašli predvsem zasebni vodovodni

sistemi, ki zagotavljajo oskrbo najmanj petih gospodinjstev in se po Zakonu o gospodarskih javnih službah smatrajo kot javni vodovod. Interes občine je, da te sisteme priključi na občinski vodovod in

zaračunava vodarino. Letošnji proračun namenja vodovodu v Zg. Selcah na Ponikvi 3 milijone SIT, vendar s pogojem, da ga bodo predali v upravljanje strokovno usposobljenemu vzdrževalcu, v tem primeru JKP Šentjur. Pritiskov, da se priključijo na javni vodovod, so deležni tudi lastniki zasebnih vodovodov v Javorju in Bukovju (KS Gorica pri Slivnici), kjer ni pretiranega navdušenja krajanov nad občinsko vodo, predvsem zaradi zasoljene cene priključka (cca 270 tisoč tolarjev). Občina opravičuje te zahteve z Pravilnikom o zdravstveni ustreznosti pitne vode, ki v 7. členu govori, da mora upravljalec zagotoviti varno oskrbo z vodo oziroma mora imeti odgovorno osebo z najmanj visoko strokovno izobrazbo, ki skrbi za ustreznost in varnost javne oskrbe z vodo. Zakon je zakon, vendar je zelo krivičen do ljudi, ki so si pred 20-30 leti, sami zgradili vodovode, sedaj pa bi naj plačevali vodo iz lastne pipe. Ob prevzemu oziroma združitvi vodovodov pa se mora upoštevati 17. člen občinskega odloka o oskrbi z vodo iz leta 1997, ki govori o predhodni ocenitvi vrednosti prenesenih objektov.

V Sloveniji kar 60 odstotkov prebivalcev pije klorirano vodo, ki tudi ni povsem nedolžna. Kot stranski produkt dezinfekcije vode nastajajo triholometani in možno je, da so nekatere od teh snovi rakotvorne.

L. Žafran

sta imela pomisleke le podžupan Čokl in Artnak (LDS). Čokl je opozarjal, da "osamosvojitelji" manipulirajo z volivci, ker jim ne povejo vsega, obljubil pa je tudi, da bo centralna občina ostro odgovorila na

vsa blatenja v tej povezavi. Artnak je opozarjal, da je drobljenje občine verjetno neracionalno, tudi posledica neurejene proračunske porabe (še vedno nimamo proračunskih načel), toda ker nimamo argumentov niti za niti proti, imajo občani pravico, da se na referendumu odločijo po svoje.

Nič več Šentjur pri Celju

Predlog Erjavca (ZLSD), tokrat je bil podan že tretjič, da občina Šentjur pri Celju odvzame "pri Celju" in se preimenuje v občino Šentjur, je dobil polno podporo. Le Artnak (LDS) je imel pomisleke in je zahteval od pristojnih, da povedo, s kakšnimi stroški je to preimenovanje povezano (menjava osebnih dokumentov, registracij pravnih oseb...). Čeprav tega nihče ni natančno vedel, je le prevladalo prepričanje, da preimenovanje posebnih stroškov ne bo povzročilo.

Tatjana Oset tokrat pohodila Tatjano Cmok

Dvoboj dveh Tatjan za knjižnični direktorski stolček tokrat občinskih svetnikov ni razpravljalško navdihnil, kajti jasno je bilo, da Cmokova pač nima formalnih pogojev za razpisano mesto, pa čeprav prej tega skoraj dve desetletji ni

nihče opazil. Le še Erjavec (ZLSD) je vztrajal pri svojem, zaradi česar si je prislužil temeljit poduk Janeza Škoberneta o morali, doslednosti, načelnosti...No, morda si Erjavec nekaj podobnega res zasluži, toda...

Pobude in vprašanja svetnikov – en sam dolg čas

Ta točka, ki je na začetku mandata bila navadno vedno pestra, je izgubila ves svoj čar. Lahko bi rekel, da si s vprašanji in pobudami svetniki na silo poskušajo graditi svoj osebni politični ugled, toda se bodisi več ali manj ponavljajo oziroma se nanje odgovarja kar "od oka". Erjavec je spraševal, kdaj bomo dobili prireditveni oder na Mestnem trgu (odgovor: ga ni v proračunu), zahteval je analizo socialne ogroženosti v Šentjurju, se zanimal za odstranitve nogometne ograje, problematiziral Becotovo bivanje v Murnovi hiši (odgovor: Beco tam neizmerno uživa), Diaci je zahteval odlok o izgradnji Mladinskega kulturnega centra, Zupanc (LDS) je opozarjal na to, "da na Slomu nekaj sežigajo, kar smrdi", Artnak je težil z znanimi "fintami" (odvoz odpadkov v Slivnici, dohodki od plakatiranja,

semafor pri glasbeni šoli, kamnolomski denar...), Pajek (LDS) bi rad asfaltiral regionalno cesto Gračnica – Lesično, Kolar (SLS) pa bi širil progo prevozov za drameljske šolarje...

Tudi točka "Aktualno v občini" zamira

Županovo poročilo, kako si je nek uslužbenec prometnega ministrstva z zanimanjem ogledal naš nadvoziški nasip in železničarski muzej, da sta Jurmes in Ljudska univerza uspela na nekih mednarodnih razpisih za svoje programe, da se ponuja prodaja občinskega deleža v Geoplinu, da si prizadeva za pridobitev uprave za VDC tudi za dve sosednji občini... ni prav nikogar vznemirilo. Ker je pač šlo več ali manj za lahкотno županovo EPP. Še najbolje se je odrezal Ludvik Mastnak (LDS), ki se je spomnil, da ima župan god, mu v imenu kar vseh svetnikov čestital – s tem izzval evforično prikimavanje podžupana Čokla, ki kaj takega od nekega eldesovca nikakor ni pričakoval – in bil posredno pobudnik za nadaljevanje seje pri Žonti, na račun nove direktorice Knjižnice in godovnika Jurija.

F.K.

Evri za izobraževanje kovinarjev

61 000 evrov (cca 12 milijonov SIT), ki sta jih na razpisu Ministrstva za delo, družino in socialo uspela pridobiti LPC in Ljudska univerza, sta bila razlog za sklic novinarske konference, ki jo je sklical župan Malovrh. Zakaj ravno župan, ki pri zadevi očitno ni imel nič zvraven, tudi na konferenci ni bilo povedano. Projekt so pripravili in vsebinsko predstavili Peter Puser iz loškega Kovala, Pintar iz LPC in Ludvik Mastnak iz LU.

Gre za nepovratna sredstva za izobraževalni projekt v skupni višini 82 000 evrov, za "pilotna sredstva" s posrednimi učinki. S tem denarjem bodo nosilci projekta v roku 10 mesecev izvedli prekvalifikacijsko izobraževanje 70 do 100 potencialno brezposelnih delavcev v šentjurski kovinsko predelovalni industriji, predvsem v Alposu, Tajfunu in Kovalu. Kot je povedal ravnatelj LU Ludvik Mastnak, gre v prvi vrsti za usposabljanje za delo upravljalcev viličarjev, težje gradbene mehanizacije, mostnih dvigal, varilcev in delavcev v kovinski predelavi, v drugi vrsti pa tudi za pridobitev poklicne kvalifikacije na teh področjih. Dva sklopa izobraževanja naj bi se pričela že ta mesec, šentjurska kovinska industrija pa je zanje menda pokazala dovolj veliko

zanimanje, da se zadeva ne bo zavrnila v prazno.

Po izjavah pripravilcev projekta je šlo za zelo zahtevno delo, pravo učno uro sodelovanja z EU, na učinke pa bomo vsekakor morali še nekaj časa počakati. Peter Puser, vodja tega projekta, je izrazil prepričanje, da bodo z vnosom tujega znanja, zlasti računajo na visokošolske inštitucije v Mariboru, prinesli v našo proizvodnjo tisto zanje, ki ga naše firme bodisi nimajo, ga ne znajo najti, ali ga nimajo časa uvesti v svojo proizvodnjo. Kot primer je navedel Alpos, ki gotovo ima dobro tehniko, toda je tako po kvaliteti kot po dodani vrednosti pod evropsko ravni. Čeprav gre v tem projektu za razmeroma nezahtevno strokovno materijo, je prav ta raven prva v zagotavljanju kvalitete.

Evrobus v prazno

9. maja, to je na dan zmage, ki nikomur nič več ne pomeni, je našo občino obiskal evrobus, velik moder avtobus, okrašen z evropskimi zvezdicami, poln informacijskega materiala o EU. Na nas se je spomnil

Njihova domovna združena Evropa?

Drnovškov vladni urad za informiranje. Dve prijazni študentki sta se bili pripravljene pogovarjati z vsakomer, kazati, pomagati... Toda komu? V petih urah je evrobus obiskalo nekaj skupin radovednih otrok ter morebiti dve desetini odraslih. En dan prej je bil evrobus na Planini, obiska so imeli le nekaj več kot v Šentjurju, v knjigo vtisov se je vpisal celo predsednik sveta KS, v Šentjurski rubriki pa ni bilo najti ne Cveta Erjavca, ne župana Malovrha, sploh nikogar iz naše smetane. Le trije navadni smrtniki so izrazili svoje pisno zadovoljstvo nad obiskom. Fantje, ki so šli na futsal, pa so mi mimogrede kar z veseljem pozirali "pred Evropo".

Nas Evropa res tako malo zanima, ali pa smo že tako posiljeni z njo, da jo smatramo že za gotovo usodo? Ampak referendum še ni bilo...

Zbogom, Tolo!

Razmere v Tolu so vse bolj kritične: dela je dovolj, kljub temu pa se je dolgovi, ki se vsak mesec še povečujejo, nabralo že za 140 milijonov (skoraj toliko kot je knjižna vrednost tovarne), denarja za plače ni, direktorica Vidičeva je "nepreklicno" odstopila, rešitelj Koprivnik iz Vranskega, je ugotovil, da v Tolu zanj ni kruha, nadzorni svet kombinira, delavke oziroma sindikat KNSS Neodvisnost pa grozijo s stavko. Prvi vrh krize je bil v ponedeljek, 14. maja, ko je potekel ultimat za izplačilo marčevskih plač, denarja pa ni bilo od nikoder. Ob 14. uri se je kar med stroji zgodil delavski zbor.

Direktorica Vidičeva prosi, Pušnik ponuja odstop, nadzorni svet "štrika"

Direktorica Vidičeva v stiski

V uvodu je Koprivnikar samo povedal, da naj nanj ne računajo. Razlogov za takšno odločitev nismo slišali. Direktorica Vidičeva, vidno zaprepadena in utrujena, njenega odstopa nadzorni svet še ni sprejel, je rotila in prosila navzoče delavke, naj vendarle še potrpijo in vzdržijo, ker je denar od kupcev že nakazan, le banka ga še ni prenesla. Plače naj bi bile že naslednji dan, v vsakem primeru pa najkasneje v roku 5 dni. "Ne jemljem resno pisem, groženj, ki jih dobivam, sem pripravljena še naprej pomagati, lahko pa grem ta hip, če to res hočete... Podjetje je kot veriga, ki velja toliko kot najslabši člen v njej. Mediji nam s pristranskim poročanjem pri kupcih delajo škodo... Pogovori v Ljubljani sicer niso dali konkretne pomoči, toda država bo Tolo obravnavala posebej..." Zaključila je patetično: "Če se ne vidimo več, se zahvaljujem za sodelovanje..."

Predsednik nadzornega sveta Zlatko Zupanc je več ali manj leporečil "Niste sami, nadzorni svet bo ukrepal...", konkretnega pa ni ničesar povedal, češ, da NS ni pristojen. Na vztrajanje predsednice sindikata Obrezove je moral preklicati svoj očitek, da sindikat ruši podjetje.

Zlatko Zupanc ni pristojen

Še istega dne je NS zavrnil odstop direktorice Vidičeve.

Ratko Pušnik, pomočnik direktorice in predstavnik notranjih lastnikov (delež zaposlenih v lastništvu je 40%): "Kot predstavnik notranjih lastnikov v nadzornem svetu sem ravnal pošteno. Ko sem videl, da se finančno stanje tudi v prvem četrtletju ni stabiliziralo, da dolgovi še kar naraščajo, sem začel opozarjati in ukrepati. Sindikat me nikoli ni vabil na svoje sestanke. Če sem kriv, kot pravite, lahko takoj odstopim."

Radko Pušnik, predsednik not. lastnikov - kriv

V trgovino brez denarja

Delavke so bile razburjene: "Dovolj nam je tega odlaganja na jutri in odstopanja odgovornih. Kako naj preživimo? V trgovini moramo plačati takoj, banka nam zaračunava zamudne obresti..."

Predsednik KNSS Neodvisnost Lomber. "Tudi jaz vas prosim, da potrpite še dan ali dva. Če v roku 5 dni plače ne bo, bo sindikat naredil svoje. Imamo podatke, da denar bo. Pušnik kot predstavnik notranjih lastnikov v nadzornem svetu bi moral ukrepati že veliko prej. Svet delavcev je vaša neodtujljiva pravica..."

Hitri zaključek zbora je preprečil nadaljnje zviševanje temperature.

Marčevska plača vendarle izplačana, stavka le preložena.

V sredo, 16. maja, so delavke dobile marčevsko plačo, NS je za 20% zmanjšal plače vodilnim. Rok za izplačilo aprilskih plač je postavljen, kritični dan bo ponedeljek, 21. maja.

Predsednica KNSS Neodvisnost v Tolu Nevenka Obreza: "Mislimo, da je s Tolom konec. Z dodelavnimi posli se na da pokriti stroškov, lastnega programa pa nimamo, izgube so iz dneva v dan večje, delamo v prazno. Če v ponedeljek, 21. maja, ne bo aprilskih plač, bomo napovedali stavko."

Nevenka Obreza: Ni upanja

Stavka bo Tolo potopila?

"Tega se zavedamo, toda, kot vse kaže, druge rešitve ni. Dolga agonija ni nič boljša od hitrega konca."

Je res, da se za nakup Tola zanima ena od šentjurskih firm?

"O tem mi ni ničesar znanega."

IN NA KONCU BOMBA:

Nadzorni svet je v petek, 18. maja, za direktorico imenoval kmetijsko svetovalko Mišo Gajšek - Račič, sicer znano Šentjurčanko, ki pa se z obutveno branžo doslej še nikoli ni ukvarjala. Presenečenje je bilo popolno. Na zboru delavcev, kjer se je nova direktorica predstavila, je bilo menda očitno, da Račičeva nima pojma o pojmu, zato so bili prvi komentarji šentjurske ulice katastrofalni: ob še "živem" Tolu se že zbirajo mrhovinarji, Račičeva, sicer tudi sestra znanega "kriznega" podjetnika Acija Gajška, pa naj bi predstavljala le bližnjico do neznanih ciljev Nadzornega sveta in njegovega predsednika Zlatka Zupanca.

Vse kaže, da je usoda Tola vendarle zapečaten.

F.K.

Ameriški častniki pri županu Malovrhu

Štabni vodnik I. razreda Churchmann, dopolkovnik Yowell in še en gospod, ki ga nisem

uspel identificirati, vsi iz nacionalne garde Colorada, spremljali so jih slovenski kolegi pod vodstvom brigadirja Butare, so v ponedeljek, 14. maja v dopoldanskih urah, s svojim obiskom počastili šentjurskega in šmarskega župana ter svoje slovenske kolege v civilu iz teh občin (Gorjup, Erjavec, Peperko...). Eno uro so zamudili, naslednjo ura pa je bila Malovrhova, ki jim je lastnoročno razkazal Ipavčevo hišo in jim dal lekcijo iz svetovnih razsežnosti Rifnika, Ipavcev, Malgaja, Slomška... in Šentjurja nasploh. Moram priznati, da so ga vljudno in z zanimanjem poslušali - imel je seveda tudi prevajalko. Župana sta goste tudi obdarila s priložnostnimi spominskimi darili in nahranila v "Rajkotovi" vinoteki.

Zaman sem pričakoval eno ali dve bolj konkretni besedi o namenu obiska - menda je šlo predvsem za medčastniško družabnost in za predavanje šentjursko-šmarskim častnikom, na katerega pa nas niso povabili.

Bogatejši pa sem za dve informaciji iz Malovrhovih ust: da je Franja Malgaja verjetno pokosila domača (srbska) krogla in da Aci Urbajs vsako leto točno na veliki petek, kar je pri zadevi menda bistveno, posebej za občinske potrebe pripravi posebno "občinsko" vino, opremljeno z občinsko zastavo in grbom, takole okrog 200 butelj, ki ga ni mogoče kupiti za noben denar. Le župan vam ga lahko podari. Američani so ga dobili.

F.K.

Kabelska TV na predzadnji postaji

Povest o šentjurskem televizijskem kabelskem sistemu (v nadaljevanju KATV) se vleče kot kurja čreva. Osem let je tega, kar je Srečko Jerovšek oziroma njegova firma Yes electronic položil kable in kmalu nato tudi začel pošiljati po naših domovih signale za preko 20 TV kanalov, a je njegov sistem še vedno črna gradnja, brez slehernih dovoljenj, kljub astronomskim cenam pa v rdečih številkah. S 1300 DEM (in še nekaj več) priključnine smo menda najdražji v vsej državi, lanska podražitev mesečne naročnine skoraj za 100% (okrog 20 DEM), ki je izbila sodu dno, pa je tudi menda bila v cenovni špiči. Ob vsem tem se občinski možje delajo, kot da jih KATV prav nič ne briga.

Vse to bi Šentjurčani še nekoliko požulili, ker smo navajeni, da nas odirajo, na primer pri cenah v vrtcih, vodarini, odvozu odpadkov..., če nam ne bi grozil odklop. Na eni strani so tečnari inšpektorji (ki pa v 7 letih niso naredili nič konkretnega), na drugi Elektro Turnšek, preko katerega so šli TV signali in kateremu je Jerovšek "pozabil" plačevati prenos signala, na tretji pa Slovenski plinovodi, ki jim Jerovšek še od leta 1993 dolguje okrog 6 milijonov SIT. Ko se je lanske jesen "zgodil narod" in je med drugim bil sprejet sklep, da je pa zdaj teh neresnosti z Yes electronic, to je z g. Jerovškom, res vrh glave dovolj, med drugim je zbor krajanov tudi sklenil, da se do končne ureditve kolobocije preneha plačevati mesečna naročnina, zadolžil pa je tudi vodstvo KS, da prevzame nalogo, ki jo je župan zavestno zanemarjal, je končno prišlo do razpleta.

KATV prevzema Elektro Turnšek

Predzadnja postaja na tem križevem potu se je zgodila v četrtek, 10. maja, na skupnem sestanku Odbora naročnikov KATV, vodstva KS, Srečka Jerovška in Elektro Turnška iz Celja. Sestanek se je pričel zelo burno in vse je kazalo, da se bo končal neuspešno. Jerovšek je bil užaljen, ker sta se Erjavc in Bebar sama dogovarjala s Turnškom, kot da on ni več lastnik kabelskega sistema, mimogrede pa je tudi zanikal, da je sistem s 1. januarjem dal Turnšku v upravljanje. Ko je končno s polurno zamudo prišel g. Turnšek, so se zadeve hitro postavila na prava mesta. Tako smo zvedeli, da je Turnšek plačal Jerovškov dolg Slovenskim plinovodom in je s 1. januarjem prevzel tudi upravljanje šentjurske KATV, glede lastništva pa se bosta z Jerovškom dogovorila kasneje, ko bo sodni cenilec ocenil celotno vrednost sistema in bosta poračunala medsebojne račune. Tu bo seveda še velika frka, ker Jerovšek očitno pričakuje, da bo ostal vplivni lastnik sistema, Turnšek pa bo tudi s slikovnim materialom, ki ga ima že zbranega in ga je na sestanku pokazal, skušal dokazati, da je šentjurski KATV sistem poln šlamparije, kar pomeni, da bo vanj potrebno še dodatno vlagati, in da sploh ni veliko vreden.

Kdo je lastnik KATV Šentjur? Manjka 20 milijonov SIT.

Formalno je to Jerovšek, vse pa kaže, da to ne bo več dolgo. Tako Turnšek kot Jerovšek sta bila složno tiho, ko je šlo za vprašanje denarja. Da gre za poslovno tajnost, sta rekla. Toda amaterski izračun

kaže, da je Jerovšek že več ali manj pod vodo. Dolg plinovodom, skupaj z obrestmi, znaša okrog 15 milijonov SIT, kakšne štiri milijone SIT manj dolguje Turnšku za prenos signala, torej skupaj 26 milijonov SIT, KATV sistem pa naj ne bi bil po nekaterih ocenah vreden le okrog 20 milijonov SIT. Če upoštevamo še delež, ki po resnici in pravici pripada prvemu naročnikom - ta naj bi bil enak razliki med sedanjo ceno priključka (900 DEM) in ceno, ki so jo občani vplačali (1300 DEM), kar znese skupaj okrog 10 milijonov SIT, kajpada brez obresti, z obrestmi pa vsaj enkrat več, potem je jasno, da je primanjkljaj ogromen.

Se bomo morali občani odpovedati svojemu deležu v KATV?

Sklep zbora občanov je bil nedvoumen: zahtevamo razliko v obliki solastniškega deleža v KATV. Toda tako Jerovšek kot Turnšek o tem deležu kaj veliko ne razmišljata. Jerovšek je celo postavil, pol zares pol za šalo, nekoliko nesramno hipotezo, da je KATV stal še več in da naj bi sedaj ti prvi nategnjeni naročniki še enkrat doplačali razliko. Jasno je, da je ravno sedaj idealna in zadnja priložnost, da bi občani svoje solastništvo realizirali s pogojevanjem pri izdaji lokacijske in gradbene dokumentacije. Toda tu Odbor naročnikov KATV že ni več dovolj enoten. Niko Mogelnicky na primer meni, naj svoje solastniške deleže naročniki uveljavljajo posamezno po pravni poti, predsedniku KS Cvetu Erjavcu (ki se šele priklaplja na KATV) pa je ta hip najpomembnejše, da sistem dobi vsa uradna dovoljenja, da deluje, o deležu občanov pa naj bi se pogovarjali naknadno. Prepričan je tudi, da bi vztrajanje na občanskem deležu utegnilo prestrašiti Turnška. Kar pa je več ali manj za lase privlečen izgovor, saj občani prav gotovo ne bomo nikoli izkopali svojih kablov in smo v tej združbi najsigurnejši partner.

Imamo Turnška, imamo signal

Naročniki KATV smo že dobili prve položnice in to kar od Turnška, kar pomeni, da sta se Jerovšek in Turnšek že sporazumela in da nam vsaj s strani Elektro Turnšek ne grozi izklop. Tako kot na primer 105 najemnikom KATV priključkov, ki so jim

zaradi neurejenega statusa v začetku maja signal enostavno odklopili. Tem se bosta sedaj sicer oba operaterja opravičila, a je le še enkrat prišlo do izraza dejstvo, da smo naročniki v tej trgovini več ali manj drobiž, pa čeprav je bil sistem zgrajen (v večjem delu) z našim denarjem. Ivan Veber in še nekateri smo zato menili, da "handlanje" med Turnškom in Jerovškom brez sprememb pogodb z naročniki pravno ni konsistentno, kot vse kaže pa bo vsaj zaenkrat ostalo na tej ravni. Kaj se bo dogajalo z izterjavo starih dolgov pri naročnikih, se bo šele pokazalo. Lanske dolgove bo izterjeval Jerovšek - katera cena je sploh prava? - letošnje Turnšek, v obeh primerih pa nas čaka izklop signala, če ne bomo ubogali. In po enem letu mirovanja si operaterja lastita pravico tudi do lastništva (1300 DEM + obresti vrednega?) priključka. In to kar brez pogodb, brez pravne osnove. Če bomo šli naročniki na sodišče, bomo verjetno tožbo dobili, toda nekaj let bomo brez signala.

KS - modre čelade. Bomo ustanovili Odbor ogoljufanih solastnikov KATV?

Ali v vsej tej pričakovani zmedbi lahko pričakujemo pomoč KS Šentjur mesto, ki se ponuja kot posrednik? Upajmo, da. KS naj bi bila nekakšen občanski informacijski KATV center, pravi partner obema operaterjema pa je v primeru pišmevritičnega obnašanja Občine, kar je v tem primeru več kot očitno dejstvo, lahko le Odbor uporabnikov. Turnšek je predsednika odbora Zalokarja pripravljen vključiti v svoj programski svet, kar je sicer vzpodbudno dejanje, operativno pa kaj veliko ne pomeni. Težo bi nam dajal le priznan solastniški delež v KATV, ki pa si ga Odbor s svojim mlačnim nastop očitno ne bo uspel zlahka priboriti. V tem primeru se bomo prizadeti občani primorani organizirati znova, kot skupina ogoljufanih solastnikov KATV, in zahtevati od upravnih organov, da do razjasnitve lastniških razmerij ustavijo legalizacijo sistema. Kar pa naj bi predstavljalo zadnjo postajo šentjurskega KATV križevega pota.

F.K.

Delovno na tirih

Lani je bilo na železniški postaji Šentjur odpravljenih 210.504 potnikov. V prvih treh letošnjih mesecih pa je njihovo število 39.641.

Prav tako lani je bilo na isti postaji naloženih 25.978 ton, razloženega pa 158.240 ton blaga. V prvih treh letošnjih mesecih je bilo naloženega za 8.021 ton, razloženega pa 26.408 ton.

Odmevi

Kaj pravzaprav gradi Alpos?

“Alpos – za prijazno okolje”, velik naslov, dolg članek – zaskrbljujoča vsebina. Gre za EPP, za zavestno zavajanje bralcev ali pa enostavno za “Šentjurčano” nekritično polnjenje časopisnega prostora? Naj bo eno, drugo ali tretje, v vsakem primeru bi se počutil sokrivega, če ne bi reagiral. Seveda bi bilo bolje, da bi to nalogo prevzel kdo od pristojnih, okoljsko bolj ozaveščenih, ampak če ni nikogar, ga pač ni.

V predalu mi že dobro leto leži na pol obdelana alpoška ekologija, prešibko podprta z argumenti, da bi jo objavil s podobno velikim naslovom in mastnimi črkami. Ampak, zdaj očitno ni več časa za čakanje na argumente, kajti Alpos “pospešeno gradi reciklažno dvorišče”, sporoča Šentjurčan. V začetku za potrebe Alposa, v drugi fazi za industrijo in obrt Šentjurja, kasneje, kot je nekoč že nedvoumno povedala direktorica ekološke peči Marinka Vovk, pa tudi za potrebe komunale.

Nekaj besed o “Krematoriju”

O ožigalnici obešal, tudi “Krematorij” imenovani, zgrajeni pred petimi leti, ne kaže izgubljati preveč besed. Do pričetka delovanja ožigalnice, ki je očitno dovolj sodobna naprava za korektno odstranjevanje lakov z obešal, je Alpos desetletja ožigal obešala pod milim nebom. Kdo bi vedel, koliko ton različnih škodljivih snovi je do takrat šlo v zrak, tudi v zemljo, in koliko ljudem je bilo prizadeto zdravje? Hvala bogu, to je mimo. Naj bi bilo mimo. Ožigalnica mora biti rentabilna, kar pomeni, da mora peč delati v dveh ali treh izmenah. Koliko obešal pripeljejo v Šentjur iz vse Slovenije in koliko dimnih plinov več, ki prav gotovo niso posebno zdravi, ostaja zato v šentjurskem ozračju, verjetno ne bomo nikoli izvedeli. Le ko umre človek, ali se vsaj posuši drevo, se začne raziskovati. Kaj takega pa se še v Alposu ni zgodilo. Prebivalci Nove vasi pa le prisegajo, da iz “krematorija” občasno smrdi, da plini uhajajo mimo filtrov, ali pa kar tudi skozi dotrajane keramične filtre. Tudi to opažanje še ne pomeni ravno veliko. Daje pa misliti.

Novi ljudje, novi prijemi

Lansko leto je v Ekološki peči prišlo do sprememb. Dotedanji direktor ing. Drev, mimogrede, meni je vzbujal zaupanje, je dobil nogo, peč pa je prevzel znani konjiški podjetnik Zver, lastnik podjetja Eko, tudi upravljavec konjiške deponije odpadkov. Nekaj se je govorilo celo o prodaji “Krematorija”, a je zadeva menda zaradi notranjih odporov padla v

vodo. Toda le v formalnem smislu, kajti nesporno je, da alpoško družbo “Ekološka peč” vodijo iz tega konjiškega podjetja. Direktorica Ekološke peči je postala Marinka Vovk, Zverova življenjska družica, ki pa ni zaposlena v Alposu, temveč ima z Alposom le neke vrste “direktorsko” pogodbo. Kakšna je vsebina te pogodbe (po nekaterih informacijah je celo že potekla), se seveda lahko le ugiba. Enako se lahko le ugiba, zakaj konjiške “smetiščarje” tako zanima peč za ožiganje obešal? In še bolj zanimivo, zakaj Alpos prepušča to svojo, menda donosno firmo, konjiškemu podjetniku?

Reciklažno dvorišče

Na prvo vprašanje ni odgovora težko najti v članku iz “Šentjurčana” - v igri je reciklažno dvorišče.

Nobenega dvoma ni, da sta sortiranje odpadkov in reciklaža neizbežna sestavna dela sodobnega ravnanja z odpadki in da tako pripravljeni odpadki lahko pomenijo tudi lep vir zaslužka. Vprašanje je le, kaj pomeni pojem reciklažno dvorišče oziroma, kaj konjiški podjetniki v resnici načrtujejo glede šentjurskih odpadkov. Po besedah direktorice Marinke Vovk seveda le evropski in še enkrat evropski odnos do lastnih odpadkov, tisti pa, ki poznajo “reciklažni otok” podjetja Eko na konjiški deponiji, so skeptični: gre več ali manj za smetišče.

Seveda reciklažno dvorišče za potrebe Alposa ni vprašljivo. Že sedaj v alpoških halah prav gotovo nastajajo različni koristni industrijski odpadki, ki tako ali drugače, legalno ali pollegalno najdejo pot do reciklaže, ki se prodajajo. Bodo pač z njimi namesto raznih skladiščnikov in podobnih “trgovcev” organizirano tržili Konjičani. Toda Konjičani imajo ambicioznejše načrte, Marinka Vovk se menda namerava lotiti tudi komunalnih odpadkov. Tu pa se zaplete: je središče Šentjurja primerna lokacija za “smetišče”? Ni, prav gotovo ni! Toda “Ekološka peč” je mamljiv trojanski konj, in kot se v Alposu lotevajo te zadeve, se človek res ne more znebiti

misli, da gre za trojanskega konja. Z ožiganjem obešal z vseh koncev Slovenije, kajpada zaradi ekonomskih ciljev, nam je Alpos v središče kraja pripeljal v načelu ekološko sporno dejavnost. Le kaj namerava s prepustitvijo “Krematorija” konjiškim podjetnikom?

Ali se generalni direktor Bevc rešuje na račun našega okolja?

Domneva, ki izvira iz alpoških krogov, da Alpos z “ekološko pečjo” pač ravna poslovno, jo trži, je prav verjetna, povsem neverjetno pa je, da v Alposu nimajo nikogar, ki bi znal tržiti ožiganje obešal, in zato iščejo menedžerje v sosednjih Konjicah. Na razpis za direktorja d.o.o. Ekološka peč se je prijavilo več kot ducat interesentov, a je bila očitno žena konjiškega podjetnika, ki so jo zaposlili pod posebnimi pogoji, očitno najprimernejša. Zakaj?

Je dejstvo, da je njen življenjski sopotnik Zver dober prijatelj Franca Bana, ta pa je predsednik Nadzornega sveta delniške družbe Alpos, torej Bevcov delodajalec, zgolj slučajno? To bi bilo možno le v pravljici, pravi ljudski glas. Veliko bolj verjetna je možnost, da gre za “daj – dam” med aploškim menedžmentom in predstavniki lastnikov Alposa, seveda ne na račun simpatij kar tako. Je “nogirani” prejšnji direktor Ekološka peč d.o.o. ing Drev, ki je na zadnjih volitvah celo kandidiral na listi Zelenih, varstvo okolja razumeval preveč dosledno in zato nikakor ni mogel biti pravi za vodenje obrata ožiganja obešal? Kdo bi vedel?

Reciklažno dvorišče je brez dovoljenj

O reciklažnem dvorišču, ki naj bi ga Alpos, kot piše v Šentjurčanu, pospešeno gradil, na Upravni enoti ne vejo ničesar, nimajo nobene vloge, niso izdali nobenega dovoljenja. V bližini “Krematorija” Alpos pospešeno gradi le svoja skladišča in svoj prodajni center.

Kaj v resnici gradi in za koga gradi? Bo za odgovor na to vprašanje potrebno počakati na prve s komunalnimi odpadki naložene kamione?

F.K.

Mladi Forum obnavlja partizansko bolnišnico Javoršica

Šentjurski Mladi forum Združene liste ima med 20. in 30. avgustom letos v načrtu obnavljanje partizanske bolnišnice Javoršica v KS Loka pri Žusmu. Obnovitvena dela bodo izvedli v obliki desetdnevnega tabora. Vabijo vse občane, podjetja in organizacije, da jim pomagajo pri izvedbi zahtevnega projekta. Svoje morebitne finančne prispevke lahko nakazete na Ž.R.: 06000-0003576980 z namenom nakazila: “MF Kozjansko-Javoršica”.

Meja ob polovico pridelka

Letošnja pomladanska pozeba, ki je bila ena najhujših v zadnjih 40 letih je v slomskih sadovnjakih napravila pravi pokol. Zgodnejše sorte (ajdared, jonagold) so pozeble 70 do 100 odstotno, gloster polovično, zlati delišes pa je skoraj v celoti preživel. Kot je povedal direktor Meja d.d. ing. Fidler, je po prvih ocenah ostalo nepoškodovanih le okrog 10% cvetnih brstov, junijski pregledi pa bodo pokazali, kakšen bo pridelek. Pričakujejo ga manj od polovice. Ker zaradi redkih pozeb in visokih premij sadovnjake praviloma proti pozebi na zavarujejo, tudi letos jih niso, je stiska sadjarjev tem večja.

Mlaj kot povod za družabnost

Nova vas rešuje šentjursko čast

Postavljanje mlaja, izvorno poganskega običaja, ki je bil некоč priprošnja za drevesno rast in tudi sinonim prebujenja spolnih hormonov, v polpretekli zgodovini pa je dobilo bolj delavski značaj, je zadnja leta, predvsem po osamosvojitvi, v Šentjurju redko viden prizor.

Ali je temu vzrok duh urbanizacije, ki se mu seveda tudi Šentjur ni ognil, ali pa kaj drugega? Dejstva so pač vidna. Šentjursko naselje Nova vas je bilo tudi letos častna izjema, kar se tiče dogajanja znotraj mestnih meja, pri postavljanju prvomajskega mlaja. Tudi letos

Žaure so lesene letve, ki se uporabljajo pri postavljanju mlaja, in so pri vrhu povezane z verigo ali vrvjo. Tradicija veleva uporabo treh parov različno dolgih žauer.

zato, ker so lani po približno desetletju posta zopet staknili skupaj glave in mišice ter postavili nekoliko skromnejši "les".

Letošnji novovaški mlaj je m e r i l spodobnih 28 m, njegovo m a t i č n o domovanje pa je bila hosta pri t.i. Gandežu blizu Tratne. Pri delu sta pomagala dva ducata korenjakov iz Nove vasi in Črnoalice, po naključju pa se je poleg znašla še dvojica iz Grosuplja. S a m o postavljanje o s k u b l j e n e smreke je zaradi u p o r a b e tradicionalne metode z žaurami trajalo debeli dve uri. Najtežje je bilo seveda, dokler niso premagali naklona 45°, večje težave pa so nastopile tik pred zdajci zaradi nestabilne jame.

Vodja postavljanja je bil avtoritativni g. Vinko Cverle, ki ima s takimi opravili izkušnje

dolge več desetletij. Z ekipo ni imel večjih problemov, le zaradi žeje so nekajkrat potožili.

Pobudnik akcije je bil domačin Brane Zupanc, ki je dejal, da so s postavljanjem mlaja začeli predvsem, da bi se z bližnjimi stanovalci zopet nekoliko povezali in družili. Nič čudnega, da je na utrujene junake na bližnjem igrišču v izobilju čakalo derivatov za pod zob in za v grlo, ki so jih delili s tistimi, ki so akcijo predčasno zapustili, da so lahko storili svojo dolžnost (igranje v drugi ligi malega nogometa, op.p.).

Drugi višek tistih dni je bilo kresovanje, ki ga je podobna postava priredila na bližnjem Rifniku, kjer se je v topli noči nabralo kar precej obiskovalcev.

Časa za počitek ni bilo veliko

Na tistem koncu Šentjurja, ki ne premore niti metra pločnika, razen neuglednega igrišča, gostilne in trgovine, je to pomemben donesek k družabni kroniki.

br

Komentiramo programsko konferenco ZLSD

Kam Združena lista?

V začetku aprila je šentjurska ZLSD imela svojo programsko in volilno konferenco, več ali manj "ilegalno", podobno kot to vedno opravijo tudi naši krščanski demokrati, zato avtentičnih poročil s tega zborovanja tudi tokrat ni. Če povzamem vsebino sporočila podpredsednika Staneta Zatlerja, objavljeno v "Šentjurčanu", so v stranki povsem zadovoljni sami s seboj, zato so tudi obdržali prejšnje vodstvo. Predsednik ostaja Cveto Erjavec, tudi Stane Zatler je obdržal podpredsedniško mesto, prav tako pa tudi Erjavčev sin mesto predsednika Mladega foruma ZLSD.

Površna analiza dogajanja v stranki "bivših šentjurskih komunistov" pa je precej manj idilična. ZLSD na državni ravni doživlja prepoved, šentjurski zlsdjevci pa stopicajo na mestu. Organizacijsko in kadrovsko so ostali na ravni izpred desetih let, jedro stranke tvorijo praviloma starejši "kadri", vsa bivša udarna partijska elita pa jih je zapustila (Križmančič, Koren, Vodušek...). Volilno katastrofo na zadnjih parlamentarnih volitvah - dobili so komaj slabo polovico glasov z državne ravni - sploh niso vzeli tragično. V občinskem svetu imajo le dva svetnika, pa še ta (Erjavec in Jeršič iz Loke) igrata nesimpatično vlogo "prodanih duš", ker tako ona sama kot stranka v celoti, čeprav so formalno opozicija, očitno vidijo svojo preživetveno šanso v neambiciozni "kolaboraciji" s SLS + SKD oziroma Malovrhom. Notranje prehodnosti v stranki ni opaziti, opazna pa so znamenja negativne selekcije. Nekdanji partijski možganski in poslovni trust (generalni direktor Alposa Bevc, finančnik Marot, direktor Klavnice Štiglic, ravnatelj OŠ Gradišnik, načelnica UE Stoparjeva, direktor Eleganta Leskovšek...) je dobesedno izginil, ali pa v sedanjí ZLSD igra vlogo pasivnih statistik. Kot intelektualna in organizacijska špica stranke figurira Cveto Erjavec, ki skuša idejno in organizacijsko zmedo v šentjurskem odboru premestiti s prijateljskimi in sorodstvenimi povezavami (podpredsednik je svak Stane Zatler, predsednik Mladega foruma je njegov sin, menda edini nadaljnji član mladega foruma pa je sin podpredsednika Zatlerja...), in kar je še najbolj zaskrbljujoče, s sistematičnim odpiranjem vseh, ki bi lahko ogrozili njegove liderske pozicije. Tako so iz vodstva stranke na zadnji konferenci - ki je bila menda speljana zelo po domače, celo brez sklepčnosti - "odfrčali" še zadnji opaznejši in prodornejši konkurenti (Stoparjeva, Frece, Leskovšek) in so jih zamenjali bolj vodljivi in zvesti ljudje, kot so Šmerčeva in Erjavec mlajši. Skratka, vse kaže, da šentjurska ZLSD rapidno izgublja možnosti, da bi se organizirala kot prodoren politični organizem in pritegnila šentjurske socialdemokratsko orientirane volivce. Edini adut, ki ga ima v rokah in nanj očitno tudi vse stavi, je razmeroma opazno predsednikovanje Cveta Erjavca svetu KS Šentjur mesto. Res je sicer, da tako svet KS kot tudi Erjavec sam nimata prepoznavne strategije, toda s spretnimi prijemi, opaznimi zunanji efekti, od urejanja zelenic, sajenja rož do organiziranja raznih krajevnih fešt - organizira jih praviloma profesionalni tajnik KS Bebar, tudi član ZLSD - jim dobro uspeva vzdrževati naklonjenost krajanov Šentjurja. Temu primerni so tudi njihovi volilni izidi, saj prav v Šentjurju na volitvah dobijo večino svojih glasov. Nekaj časa je tudi kazalo, da se Erjavec močno angažira za naslednje županske volitve, toda s prevzemom še enega mandata predsednika ZLSD je to možnost prav gotovo dokončno zaigral, kajti kot bivši (in sedanjí) vodilni v "komunistični stranki" v šentjurski občini na večinskih volitvah ne more uspeti.

Upoštevač vsa ta dejstva je navsezadnje "kolaboracijska" strategija šentjurske ZLSD morda res njihova najoptimalnejša preživetvena odločitev.

F.K.

Zakletost Slivniškega jezera

S precejšnjimi upanji smo se desetletja ozirali proti Slivnici, proti Slivniškemu jezeru, v upanju, da se bo nekaj premaknilo, da bo princeska vstala iz začaranega sna in bo napočila tako zaželjena turistična era, pa ne gre in ne gre. Ko je kapitalizem vzel jezersko botro štorsko železarno, je prišla "kuga" v obliki lastninske preobrazbe. Nivo je dobil svoje dvorišče, "Nivojček", KS Slivnica je na svoji obali postavila svoj "Leskovškov" kiosk, večinski lastnik RTG Tratna je postala družina Moser, ki bije z ribiči boj za nasledstvo. Čigava je voda, čigav je priobalni pas, čigava je ribogojnica, čigav je Ribiški dom, čigave so ribe...? Sodni mlini meljejo, advokati služijo, Ribiški dom pa se ruši, ribogojnica miruje, jezero se zarašča, nedeljski ribiči trdijo, da je v njem že težko uloviti ribo. Že pred desetletjem je Danijel Vrhovšek v svoji študiji ugotavljal, da se jezero duši v evτροφizacijski džungli, da bo brez resnejših posegov v okoliške kanalizacijske (ne)sisteme in brez sistematičnega spopada z dušikom in fosforjem v vodi slej ko prej postalo nezanimivo tako za ribiške kot rekreativne svrhe. Ampak, kdo pa še bere te zastarele študije?

Sonce, ženske, pivo ...

V nedeljo, 13. maja, čudovit majski popoldan, okrog 17 ure sem se podal na rundo ob jezeru.

Na parkirišču na Ramni je bilo 8 avtomobilov, dvojica jadralcev je zlagala svojo jadnico, skupina mladih s Prevorja se je razposajeno valjala po ustrezno pokošeni trati ob jezeru:

"Ne, ne lovimo rib, kar tako se zabavamo. Zelo lepo je tu, toda pogrešamo kaj atraktivnega, urejeno plažo, gostinsko ponudbo...". Nekaj sto metrov višje opazim dva ribiča, edina na tistem koncu. Rado iz Ljubljane je povedal: "Napišite, da je tu več čuvajev kot rib. Zadnjič me je prvi legitimiral že ob 6. zjutraj, za njim pa še trije. Le enega bolj kilavega krapa imava, od 9-ih zjutraj naprej pa niti enega potega. Ja, pred leti je bilo čisto drugače."

Na parkirišču pri Nivojčku sem našel 22 avtomobilov, večina je bila s šentjursko registracijo. Na cesti proti Ribiškem domu me je z drugega brega glasno spremljala kukavica. Najprej sta jo preglasila dva mopedista, ki sta za nekaj minut uničila prijetno gozdno atmosfero, pri demolirani kamp prikolici pod vinogradom pa še glasba z Ribiškega doma. Kmalu nato mi je izrekel pisno dobrodošlico Smučarski klub Hruševac, kot članu in bodočemu članu kluba. Aha, to je spet tista finta, kako se izogniti gostinskim predpisom. Pa da ne dovolijo vnašanja hrane v njihove prostore, so mi sporočili. Sank v paviljonu je delal mlad par pa je imel na skrbi 16 gostov (in dva psa). Vsaj pet cenikov na različnih mestih mi je sporočalo, da stane malo pivo 200 SIT, deciliter vina 120 SIT, enaka

Tako kot Braslovško. Le na Šmartinskem se še kaj ujame. O, pred desetimi leti je bilo čisto drugače."

Na Brionih so se muckali trije parčki, dva mlada ribiča pa sta smelo vihtela svoji orožji: "Iz Murske Sobote sem, moj oče pa je bil doma tamle, v sedanjem Ribiškem domu. Ne, nič nisva ujela, lani v tem času pa je bilo tule veliko krapov in ploščičev."

Lep majski popoldan se je prevešal v še lepši večer. Res, lepo je na Slivniškem jezeru. Le klubska "feršterkerija" preveč brutalno pretresa jezersko romantiko.

Kaj pravijo ribiči

Prvi sogovorec s težo je bil Maksimiljan Stopar, novi predsednik Ribiške družine Voglajna.

G. Stopar, kakšno je stanje na "jezerski fronti"?

"Nič novega, težave z družino Moser, neurejeni lastninski odnosi, skrhani medčloveški odnosi. Brez sodišča nikakor ne bo šlo. Toliko vsega se je že nabralo, da tudi mi sami več ne vemo, kakšen je naš delež v RTG in v Ribiškem domu. Je to 36, 21 ali 19 odstotkov? Ribiči smo se več ali manj odrekli Ribiškem domu, pravzaprav so nas

količina kokakole vrgli ven. Kot 100 SIT, čevapčiči 700 SIT... Klubske cene? Postrežen sem bil takoj in vljudno: 200 SIT za malo pivo, brez računa in brez smučarske članske izkaznice.

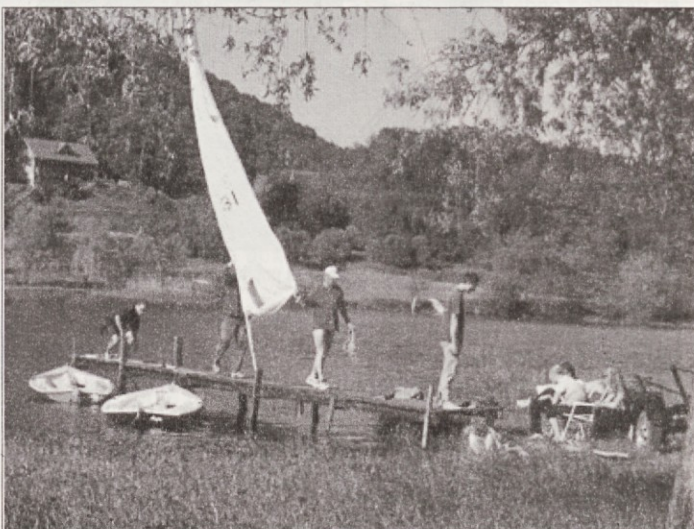
Na betonskem pomolu pod domom sem ustavil dva ribiča, ki sta ravno zapuščala lovišče. Stane iz Braslovč: "Sem ne pridem več, jezero je prazno.

slišim, ima dom sedaj v najemu Smučarski klub Hruševac, nas vsekakor nihče ni ničesar vprašal in nihče nam ničesar ne pove. Pa naj bo tako. Toda nikakor se nismo

pripravljeno odreči ribogojnici in upravljanju z jezerskim vodami. Družina Moser si na vse načine prizadeva, da bi prevzela to našo koncesijo, da bi prodajali ribolovne dovolilnice, toda do sedaj jim to še ni uspelo, in prepričan sem, da jim tudi v prihodnje ne bo. Zakonodaja je na naši strani. Le dokazane večje napake, recimo nespoštovanje gojitvenih načrtov, bi bile lahko razlog za izgubo koncesije, česar pa si seveda ribiči ne bomo privoščili. Delamo natančno v skladu z gojitvenim načrtom, vlagamo ribe, čistimo obrežje, pobiramo smeti, žanjemo orešček...

Da, orešček, zaraščanje jezera? Ali obstajajo novejšje analize o kemični sestavi jezerske vode? Kaj je z evτροφizacijo jezera?

"Moram priznati, da o teh zadevah ne vem veliko, ker še ni dolgo, kar sem prevzel svojo funkcijo v RD. Novejših analiz ni, toda pravijo, da je voda v jezeru razmeroma zelo čista. Najmanj do treh metrov globine je prozorna, kar je dober zank. Zaraščanje je res zelo močno, toda kaj več kot košnjo oreščka si ne moremo privoščiti. Na

resnejši sistemski spopad z eutrofizacijsko ujmo niti ne pomišljamo. Lahko bi rekel, da več ali manj čakamo, kaj se bo z jezerom zgodilo”.

Kakšna je po Vašem mnenju perspektiva jezera? Kaj razmišljate ribiči?

“Dokler se ne uredijo lastninski odnosi, se ne bo ničesar zgodilo. Zaupamo in čakamo na odločitev sodišča. Perspektiva je samo v turizmu in rekreaciji in tej usmeritvi ribiči nikakor ne nasprotujemo. Toda nikjer, res nikjer ni videti poslovnežev, ki bi vlagali v jezero. Brez denarja pa ne bo šlo. Koncesijo za upravljanje bomo obdržali, takoj ko bomo pridobili ribogojnico, se bomo intenzivno lotili gojitve rib, za lastne potrebe in tudi za prodajo. Za daljše obdobje naprej pa niti ne razmišljamo.”

Pravijo, da v jezeru ni dovolj lovnih rib?

“To ne bo držalo. Novembra smo vložili 4 tone krapov, kar je v skladu z načrtom, enako količino bomo vložili tudi letos. V jezeru se razmnožujejo poleg ploščičev, zelenk in redčev tudi somi, delno ščuke in smuči. Iz lastnih izkušenj vem, da tisti, ki znajo, tudi vedno kaj ulovijo.”

Moser: Jezero nam pripada

Gregor Moser, direktor RTG Tratna, prvi mož Slivniškega jezera:

“Prepričan sem, da bodo spori okrog jezera kmalu končani, nobenega dvoma ni,

da v našo korist. Ribiči delajo zdrabo, ker enostavno ne vejo, kaj je to podjetje. Lastijo si to in ono, na primer del ribiškega doma in ribogojnico, v resnici pa imajo le svoj delež v podjetju, približno eno petino in prav nič več. Res je, da imajo

Gregor Moser

upravljavsko pravico na jezeru, toda kaj z njo počnejo, je druga zgodba. Prepri in spori znotraj RD so hudi, gre tudi za očitke nespoštovanja pravil in okoriščanja posameznih članov, menda tudi za malverzacije z vlaganjem rib. Jezero pa je prazno in ribolovno povsem nezanimivo. Pravijo, da ribiči vložijo v jezero kvečjemu okrog 500 kg rib, ki jih nato kar sami takoj polovijo in znosijo domov, v svoje ribnike in skrinje. Naši gostje iz Ljubljane, ki so pred petimi leti v enem tednu ulovili preko 600 kg rib, vse so seveda tudi vrnil v vodo, so lani ulovili le 15 kilogramov. Poskusite najti nekoga iz

RD Voglajna, ki vam bo razložil, kaj se tam dogaja!”

Kakšni so vaši načrti z jezerom?

“Ko bomo kot lastniki pridobili tudi koncesijo za upravljanje z jezerskimi vodami in ribami, kajpada sem spada tudi ribogojnica, bomo najprej poskrbeli, da bo jezero spet ribiško zanimivo. Vsako leto bomo vložili vsaj 10 ton rib, bistveno več moramo iztržiti z ribolovnimi dovolilnicami, v perspektivo ribiškega doma pa nekoliko dvomim, kajti časi sindikalnega turizma, od katerega je prej živel, so nepreklicno minili. Imamo lepe načrte, ampak o njih in o RTG kdaj drugič.”

Kaj pa umiranje jezera?

“Ni težav. Voda je razmeroma čista, je v II. kakovostnem razredu, problem je le zaraščanje v zgornjem delu jezera, kar pa je le vprašanje fizičnega dela.”

Se bo letos na jezeru kaj dogajalo?

“Poleg običajnih aktivnosti bo živahno tudi na ribiškem domu. Uredili smo ga in ga dali v najem Smučarskemu klubu iz Hruševca. Že za 1. maj je bilo na jezeru okrog 400 obiskovalcev.”

F.K.

Šentjurske novice na spletu
www.myfreehost.com/sentjurske-novice

Poslanci vs. ŠKMŠ 3 : 3

Blamaža pa takšna!

Zgodila se je na napovedani ekshibicijski nogometni tekmi med ekipo poslancev Državnega zbora in ekipo šentjurskega Občinskega sveta: poslanci, lepo opravljeni v drese Državnega zbora, so tako kot se

stojijo: Diaci, Barovič in Zagorac; čepijo: Pucko, Levič in Kopošar

spodobi, pritekli pravočasno na igrišče, občinskih svetnikov pa od nikoder. Vsokočila je ekipa ŠKMŠ, sestavljena z vseh vetrov, v njej je

nekaj minut tekal le en občinski svetnik, Jože Artnak. Pa še on je za tekmo zvedel povsem slučajno.

Kaj se je zgodilo?

Organizator ŠKMŠ se je dogovoril, trdijo, da tudi pisno že pred tremi tedni, z Markom Diacijem za poslansko ekipo in z županom Malovrhom za ekipo Občinskega sveta. Pri poslancih je šlo, na Občini Šentjur pa ne. Malovrh je bodisi na zadevo pozabil, pošte pa na šentjurskem uradu župana očitno nihče ne jemlje preveč resno. Kot domnevni selektor ekipe občinskega sveta se je ob igrišču sicer pojavil, kar naj bi pomenilo, da vendarle ni šlo za pozabljivost, ekipe svetnikov pa ni bilo. Nihče od svetnikov, poklical sem nekatere po telefonu, za tekmo ni vedel. Kajpada nikogar od njih tudi ni bilo na družabnem zaključku po tekmi. Ob igrišču je bilo slišati komentarje gledalcev, da je Malovrh pač ravnal tako kot na Občini. Tokrat pa je le šel predalec.

Poslanci, od bolj znanih je bil v ekipi le Pucko (Kopošar, Diaci, Barovič, Levič, Zagorac) so pokazali lep nogomet. Opazno je bilo, da niso le nekoč, temveč da tudi še sedaj aktivno letajo za žogo. Vseh 40 minut so bili povem enakopraven partner precej mlajši in številnejši študentski ekipi, v kateri je briljiral gost, “stari ata” ing. Brežan z Upravne enote. Prva violina tekme pa je bil vsekakor Ciril Pucko.

Čeprav tudi pravočasno pripravljena ekipa šentjurskega občinskega sveta verjetno ne bi bila dostojen športni partner poslancem, je vendarle škoda, da smo Šentjurčani ta izjemen športno - zabavno - politični dogodek tako malomarno zapacali.

F.K.

Ocenjevanje vin šentjurskih vinogradnikov

Naši vinarji nič slabši od najboljših

Vinogradniško društvo Šentjur je tik pred jurjevanjem imelo ocenjevanje vin letnika 2000. Sedemčlanska komisija, ki ji je predsedoval mag. Vodovnik iz Kmetijskega zavoda Maribor, je ocenila 107 vzorcev in jim dala povprečno oceno 17,54 točke (lanska povprečna ocena je bila 17,39), kar vsak tretji vzorec pa je ocenila kot vrhunsko vino (nad 18 točk po Buxbaumovi metodi).

Poskušnja je potekala svečano, a sproščeno

Ocenjevanje vin je tudi letos potekalo v prostorih Kmetijske šole pod vodstvom Staške Buser. Vzdušje v enem od razredov je bilo obredno svečano, kljub stiski s prostorom. Prava in vzporedna komisija dijakov Kmetijske šole sta namreč zasedli kar ves prostor, za navadne smrtnike pa je ostala le zadnja "oslovska" klop, kar je seveda škoda, saj naj bi bilo ocenjevanje v prvi vrsti namenjeno vinarjem in vinogradnikom. Sicer pa je tudi res, da ves obred ni ravno preveč "populistično" naravnani in tisti, ki se na vina ravno ne spoznajo prav veliko, niso ničesar zamudili, če jih tam ni bilo. Obredno vzdušje je tja proti koncu hitro kopnelo, avditorij in člani komisije so delovali vse bolj gostobesedno in glasno, kar sem prav zlahka razumel, saj sem sam bil že po 20 poskusih kar razmeroma "vesel".

Takoj po končanem ocenjevanju sem zaprosil za izjavo dva eminentna člana

Zmagovalec tu še ni bil znan

komisije. Mojemu vztrajanju, da se bolj določno opredelita do kakovosti naših vin, sta se sicer spretno izmikala, nekaj pa sta vendarle povedala.

Mag. Vodovnik, predsednik ocenjevalne komisije:

"Vaše območje je eno od sedmih okolišev Podravske vinorodne dežele in po svojih naravnih danostih ne zaostaja bistveno za znanim Ljutomersko - ormoškim območjem. Toda rekel bom, da naravna danost sploh ni odločilna, bolj pomembni so ljudje in njihovo

znanje. Prav tu je šentjursko društvo naredilo zelo veliko. Res je, da smo tudi letos imeli razmeroma kar veliko izločenih vzorcev, kar je posledica napak pri kletarjenju, toda bilo jih ni nič več kot na primer v Ormožu. Na splošno je napredek očiten in šentjurski vinogradniki ter vinarji ne zaostajajo več za vinarji iz bolj znanih vinorodnih območij.

S pogoji dela za komisijo sem tu na Kmetijski šoli zelo zadovoljen. Vzorci so bili pravilno razvrščeni, primerno temperirani, natakanje vzorno... Res vse je bilo na visoki ravni."

Boris Beloglavec, član komisije:

"Lanski letnik je bil gotovo nekaj posebnega, zato tudi tako visoko povprečna ocena. Sicer pa vino nastaja v kleti, tu pa so se še pokazale nekatere hibe, zamujeni posegi kletarjev pri pretoku, zheplanju, vzdrževanju posode... Od tu tudi toliko izločenih vzorcev. Na splošno pa je raven šentjurskega kletarjenja enaka slovenski. Rekel bi celo, da se bolj trudijo, ker se zavedajo določenih pomanjkljivosti mejnega vinorodnega okoliša, in so bolj skrbni od vinarjev iz znanih vinorodnih območij."

Slovesna podelitev priznanj vinogradnikom se je zgodila na predvečer dneva upora v avli kmetijske šole. Štefanski fantje so peli o vinu, o vinu so govorili v svojem zabavnem programu dijaki kmetijske šole, vinu je bil namenjen dijaški skeč (precej naiven) avtorice Lavričeve, o vinu je veliko govoril prizadevni predsednik društva Edi Kolar. Podeljevanje številnih priznanj, prejeli so jih praktično vsi, ki so imeli vzorce na ocenjevanju, je kar malo razvodenelo vso prireditev. Očitno je pri vinogradnikih podobno kot pri gasilcih. Večerja in zabava sta bila logični zaključek te letošnje odmevne vinarске prireditve.

Kdo so naši najboljši vinarji?

Bela vina

Na vrhu lestvice je s precejšnjim naskokom Aci Urbajs (Rifnik) z oceno 18,46. Sledijo mu Drago Horvat (Bela gora) - 18,18; Tine Zdolšek (Vrh - Šmarje) 18,16; na peti stopnički je Franc Horvat (Bela gora) - 18,02; sedma je Kmetijska šola - 18,00. Od bolj znanih vinogradnikov so se bolje uvrstili še: Martin Hajnšek (Rifnik - 17,74) na deseto mesto, na 13. mesto je prišel Martin Cmok kot najboljši Slivničan (Tratna - 17,44); na 20. mestu je Anton Drobne (Hrastje - 16,98) kot najbolje uvrščeni Ločan.

Sedem vzorcev je bilo izločenih, povprečna ocena je bila 17,37.

Rdeča vina

Na ocenjevanju so bili le štirje vzorci, šampion pa je Martin Hajnšek (Rifnik - 17,26

Sortna rdeča vina

Od domačih vinarjev se je z modro frankinjo in drugim mestom ter oceno 18,00 najbolje

odrezal Štefan Artiček iz Stopč (Babna Reka), tretji je bil Stanko Ivanuša (Rifnik - modri pinot - 17,50), podžupan Čokl se je moral zadovoljiti s predzadnjim mestom z oceno 17,08.

Sortna bela vina

Ocenjenih je bilo kar 54 vzorcev, od teh jih je bilo 10 zavrženih (posoda, oksidacija, okus po nafti, plesen...). Povprečna ocena je znašala visokih 17,88 točk.

Sampion v tej elitni skupini je družina

Martin Hajnšek - rdeči šampion

Zdoškovi prvi dve mesti

Zdolšek iz Okroga z rumenim muškatom (Vrh - Šmarje - 18,42) in sauvignanom (18,38). Takoj za njimi je presenetljivo Rečnik Janez (Jazbine - sauvignon 18,38), četrto mesto pa ima renomirani Janko Zdolšek (Dolga gora - sauvignon 18,36). Kmetijska šola je zasedla 6. in 10. mesto (Ponkvice - sauvignon 18,34 in sivi pinot 18,24). Predsednik društva vinogradnikov Kolar je s renskim rizlingom (18,14) osvojil 19. stopničko, ki si jo deli z direktorjem KZ Pušnikom (Bela gora - chardonay). Oceno 18,08 in 23. mesto si je priboril podžupan Čokl (Bela gora - traminec).

Posebna vina

V tej kategoriji imamo le dva vinarja, Acija Urbajsa (Rifnik) in Vincenca Martinčiča (Imenska gorca). Aci Urbajs (Rifnik) je za vino iz suhega grozdja dobil najvišjo oceno 18,78, njegov chardonay - izbor (18,52) je bil za las slabše ocenjen od Martinčičevega laškega rizlinga - izbor (18,54). Kot pozno trgatega so sodniki priznali le Martinčičev laški rizling (18,48), trem vzorcem (dva Martinčičeva in en Urbajsov) pa so odrekli to karakteristiko.

AVTOPRALNICA

C&C d.o.o.

Na bencinskem servisu **OMV ISTRABENZ - ŠENTJUR**

Ob delovnikih od 7. do 21. ure sobote in nedelje od 7. do 13. ure

PODJETJE ZA TRGOVINO
IN MARKETING

Ljubljanska 6,
3230
Šentjur

- **PREDPRANJE**
- **STROJNO PRANJE**
- **VROČE VOSKANJE**
- **SUŠENJE**

- **ODSTRANJEVANJE INSEKTOV**
- **ČIŠČENJE ALU PLATIŠČ**
- **SAMOPOSTREŽNO SESANJE**

Podeljene so nagrade NAGRADNEGA ŽREBANJA,
ki je bilo 20.4.2001:

1. NAGRADA: **300 litrov goriva!**
prejme: **MARKO OBLAK**, Trubarjeva 13, Šentjur
2. NAGRADA: **4 letne gume BARUM 165/70R 13 z montažo!**
prejme: **MILENA ČRETNIK**, Dušana Kvedra 6b, Šentjur
3. NAGRADA: **motorno olje OMV START G (4l) in 5 kuponov za pranje avtomobila!**
prejme: **SREČKO TANŠEK**, Voduce 1/B, Gorica

Čestitamo!

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotinška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI DRAGIMI ALI POLDRAGIMI KAMNI

KRSTNA IN OBHAJILNA DARILA

PRODAJA ROČNIH UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

VELIKA IZBIRA BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO

Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/749 20 30

ELBA

TRGOVINA STORITVE

d.o.o.

Ljubljanska c. 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151, email: elba@siol.net

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO,
ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM

KLIMA JE PRIMA!

Prodaja in montaža klimatskih naprav

Anketa

Ko pride Evropa

Evropa, Evropa... To je že tako zljajnan napev, da ga menda še samo ponavljamo in o njem komaj še kaj razmišljamo. Naši politiki kar vsi po vrsti kar tekmujejo, kdo bo bolj za Evropo, bolj evropski, mediji nas bombardirajo s prikrito propagando, kako pa razmišljajo državljani, se bolj malo ve. Ob evropskem dnevu (9. maj) smo spraševali šentjurske občane, kaj jim pomeni EU, kaj pozitivnega oziroma negativnega pričakujejo od nje, ali se zavzemajo za referendum pred vstopom v EU, kako bodo glasovali, ali za Slovenijo res ni druge alternative, ali obstaja nevarnost, da se bomo izgubili med velikim evropskimi narodi oziroma postali brezimna tehnološka evropska kolonija?

Marjan Drobne iz Šentjurga:

Res se veliko govori o EU, toda v resnici imamo na razpolago zelo malo otipljivih podatkov, kaj za nas pomeni pridruževanje EU. Kar preveč skrito in prikrito je vse skupaj. Nihče še ni povedal, ali bodo stroški države

večji ali manjši oziroma kaj EU pomeni za malega človeka, davkoplačevalca. Lahko bi rekel, da sem kar skeptičen, zlasti ko se spomnim na oslarijo z brezcarinskimi prodajalnami. Mnoge evropske države so jih obdržale, mi smo jih pa morali že kar vnaprej ukiniti. Da, referendum vsekakor mora biti, sam pa še nisem opredeljen in še ne vem, kako bom glasoval.

Ksenija Bezenšek iz Šentjurga:

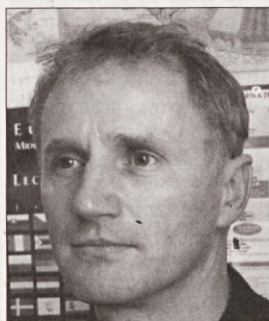

Osebnost sem izrazito odprta, vedno za spremembe, za izzive, zato me Evropa sploh ne skrbi. Mislim, da mi bo potem zasebno in pri mojem delu lažje, da se mi bodo odprle večje možnosti.

O negativnih straneh Evrope, priznam, ne razmišljam. Treba je poskusiti, pa kar bo, bo. Za državo, za narod je to verjetno drugačna in težja odločitev, toda jaz nisem politik in mi o tem ni treba razmišljati. Največ bo odvisno od nas samih, od naše samozavesti, s čimer pa se Slovenci ne moremo kaj posebno pohvaliti. Na referendumu bom verjetno glasovala za vstop v EU.

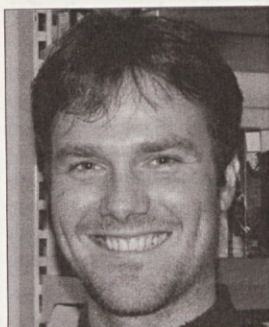
Zdravko Brglez s Ponikve:

Za mali slovenski narod je Evropa velika preizkušnja, toda če upoštevamo, da je naš trg premajhen, da že sedaj veliko trgujemo z Evropo, druge rešitve, kot da sprejmemo tudi evropski red, ne vidim. Kaj to dolgoročno pomeni za našo državnost in za našo nacionalno identiteto, je težko predvideti, sam osebno pa se s tem tudi ne obremenjujem. Nisem nacionalist in bom

Kljub grozeči birokratizaciji druge alternative ni. Na referendumu bom glasoval za evropsko skupnost narodov.

Jure Godler iz Šentjurga:

Plače. Pa se nihče ne vpraša koliko podjetij v Sloveniji sploh lahko zagotovi dvakrat večje plače ob enem pa ceno proizvodov spusti na konkurenčno. Verjamem, da bodo ravno tisti, ki že sedaj nimajo visokih plač, ostali še brez služb. Motijo se tisti, ki menijo, da nas Evropa pričakuje odprtih rok. Ta denar, ki ga namenjamo temu, da bi bili po evropskem merilu, bi lahko vložili v razvoj, gospodarstvo in turizem, ne pa, da aduti Slovenije stagnirajo. Referendum je država dolžna razpisati in gotovo bom glasoval proti vstopu v EU. Če sami ne znamo vzpostaviti reda in dobrega gospodarstva, nam ga tudi drugi ne bodo.

Sebastijan Jazbinšek iz Šentjurga:

Ni veliko pravih informacij o tem, kaj nas čaka v EU, zato bi težko rekel kaj p o s e b n o izvirnega. Zdi se mi, da gre bolj za p o l i t i č n o kampanjo, za pripravljanje na dobro plačane službe v Bruslju,

kot za temeljit premislek naših politikov. Sem skeptičen in mislim, da EU, takšna kot se kaže, zbirokratizirana in diskriminatorsko naravnana - spomnimo se samo na naše brezcarinske prodajalne - nima perspektive in bo slej ko prej razpadla. Kar se gospodarstva tiče, pa sem prepričan, da so naše možnosti predvsem na jugu. In še nekaj: komaj deset let je odkar smo se osamosvojili, pa že z vsemi štirimi tiščimo pod nove gospodarje. Na referendumu bom zelo verjetno glasoval proti.

Tončka Langus s Ponikve:

Mislim, da naša miselnost in kultura še nista zreli za Evropo, pa tudi gospodarsko (cene!) še nismo dovolj usklajeni. Tenko bomo piskali in več delali, kajti treba bo vzdrževati ves ta evropski birokratski aparat. Včasih je šlo vse v Beograd, zdaj bo nad nami Bruselj. Tudi odprtih mej se posebno ne veselim; korupcija, nasilje, droge... vse to nas čaka. Skratka zaskrbljena sem za to našo ljubo Slovenijo in bom na referendumu glasovala proti.

Sonja Romih iz Šentjurga:

Moram priznati, da v mojih krogih bolj malo razmišljamo o Evropi, čeprav se nam ta bliža s hitrimi koraki. Politiki so za, kar drvi v Evropo, ker jim je to v i n t e r e s u, državljani pa jim sledijo kar tako, čeprav imajo na

razpolago prav malo informacij, kaj nas v Evropi čaka. Prišla bodo tuja podjetja, konkurenca bo huda, za delo bo še težje kot sedaj. Bojim se, da bomo mi več ali manj le delovna sila, tujci pa bodo hodili po nas. Sloveniji ne bo lahko. Sem skeptična, kako pa bom glasovala na referendumu, se bom odločila, ko bom imela več verodostojnih informacij.

Svetovni splet in Šentjur.com

Svetovni splet je postal pomemben segment promocije organizacij in posameznikov, ki se je tudi v Sloveniji dokončno zasedel. Čeprav ankete na nacionalni ravni pravijo, da imamo pri nas številčno primerljivo število domačih strani, po drugi strani pa naj bi bile le redke kaj več kot le nujno zlo. Pri Šentjurskih novicah smo preverili, kako tem stvarjem strežijo na Šentjurskem. Najprej smo vzeli pod drobnogled komercialne organizacije. Mnenja o spletni strani Šentjurskih novic seveda nismo napisali, vendar kljub temu pričakujemo vaša mnenja in predloge.

V skladu s temo članka smo s podjetji komunicirali izključno preko e-pošte. Za iskanje podjetij smo se oprli na najstarejši in najbolj razširjeni iskalec, legendarno Mat'kurjo. Presenetljivo tam ni povezav do večine iskanih, tako da smo si morali pomagati po ovinkih...

O razvitosti šentjurske internetne scene priča tudi podatek, da smo ob vpisu gesla Šentjur v Mat'Kurjo dobili samo 17 zadetkov; Slovenske Konjice, s katerimi je Šentjur pred kratkim podpisal pakt o sodelovanju dajo, za primerjavo, 46 zadetkov.

Kot kaže šentjurskim firmam očitno ta način poslovanja, ali pa vsaj predstavitev, ni dovolj privlačen. Zakaj bi se neko podjetje odločilo za postavitve lastne spletne strani, pa tu ne bomo ugotavljali. Cena postavitve in vzdrževanja takega "heca" je zelo raztegljiva; od praktično nič pa do precej konkretnih števil (npr.: postavitve 200, mesečno vzdrževanje pa 30 tisočakov).

www.alpos.si

Definitivno prvo mesto med šentjurskimi na spletu prisotnimi gospodarskimi subjekti, kar naj bi bilo na nek način samoumevno. Vsi podatki so na voljo v slovenski in angleški različici. Dva menija na prvi pogled ponujata nekoliko različne zadeve, vendar bo pozorni spletni molj pri "alpožanih" našel mnoge informacije. Med predstavitvami oddelkov in programov je najti tudi rubriko novosti, lahko se prijavimo na njihovo e-listo, preberemo rezultate o njihovi finančni uspešnosti, poročilo nadzornega sveta,...

Preko spleta ponujajo celo delovno mesto, vendar ni jasno, do kdaj se naj kandidati javijo. Med zanimivostmi je tudi nagradna igra, ki išče odgovor, koliko stolov izdelajo, vendar je bilo treba nanjo odgovoriti že lanskega maja.

O Šentjurju ne izgubljajo preveč besed. Pogrešali smo besedico dve o košarki, pa tudi za njihov časopis bi se lahko našlo nekaj prostora. Alposa Mat'kurja pri geslu Šentjur ne pozna.

Sicer nimajo delovnega mesta, ki skrbi za splet, ampak to počne služba za odnose z javnostmi. Na mesec beležijo 1712 obiskov, pohvalijo pa se tudi, da se nekateri kupci in kadri sklicujejo na internet.

www.kemoplast.si

Podobno kot šef podjetja, je tudi stran zelo racionalna. Izvemo le prav osnovno o firmi, na vidnem mestu je naslov in telefon podjetja.

Med povezavami do poslovnih partnerjev se pravi biser "Phone losers of Slovenia", združbe, ki se ukvarja z varnostjo telefonskih sistemov. Če hočemo izvedeti kaj o Šentjurju, nas napotijo na stran UE Šentjur.

Za prvoligaško košarkarsko mesto je žalostno, da ne premore niti ene uboge strani ali odstrani o košarki, tej klimi pa prispeva tudi firma, ki klubu posoja svoje ime. Mat'kurja je ob njihovem imenu nema, sporočilo na njihovo e-pošto pa strežnik vrne pošiljatelju.

www.koval.si

Stran "medicincev" iz Loke je na oko zelo prijetna in bi jo lahko uvrstili nekam na sredo. Informacije ponujajo še v dveh tujih jezikih. Potrudili so se tudi z lastno zgodovino. Poskrbeli so za slikovni prikaz večine svoje proizvodnje. Zanimivo, da niso poskrbeli za nobeno povezavo, pa tudi omemba mecenstva nad šentjursko atletiko ne bi bil greh.

www.tajfun.si

Tudi tajfunovci so se potrudili z dvema tujima jezikoma. Predstavijo se z osebno izkaznico z veliko ciframi. Kraja v katerem proizvajajo ne predstavijo. Praktično vsak izmed mnogih njihovih izdelkov predstavljen izjemno podrobno. Na podstrane jih lahko kaj vprašamo ali pa se naučimo varnega dela z vitli. Veliko pozornosti namenjajo sejamskim predstavitvam, ki jih skrbno dokumentirajo. Povežemo se lahko tudi z njihovimi distributerji v 19 državah.

www.resevana.si

Največji domači trgovci nas pozdravijo z ogromnim logotipom, nekoliko niže pa lahko izbiramo med možnostima poslovalnice in naslovi. Če kliknemo slednje, dobimo izpis imen in e-naslovov "taglavnih" pri največjih šentjurskih trgovcih. Nič ne izvemo o firmi, njeni zgodovini, Šentjurju. Na e-pošto niso odgovorili.

www.tolo.si

Pri "copatarjih" so si sicer registrirali lastno domeno, vendar je ta zaenkrat bolj sama sebi namen. Obstaja samo osnovna stran, ki z zbirko kladiv opozarja, da je Tolovo spletno domovanje v izgradnji.

Njihov sistemski upravitelj Tomo Tatarevič nam je odpisal, da je spletna predstavitev podjetja (plod domače pameti) praktično pripravljena, vendar je zaradi znane situacije v firmi investicija v to tehnologijo negotova.

www.kavka-sp.si

Znani šentjurski podjetnik je največ pozornosti namenil izčrpnemu opisu del, ki jih izvaja. Nekatere povezave so sicer "v gradnji", so pa eni redkih, ki se pohvalijo s svojimi referencami.

Stran sodi v tisto kategorijo, ki jih ni treba pogosto obnavljati, tako da so njeni stroški verjetno zelo nizki. Na e-pošto ni bilo odziva.

www.vilkograd-sp.si

S podobno zasnovo kot prej opisani stropar se predstavlja tudi gradbenik iz Zlateč. Največ informacij, in to res podrobnih, je o dejavnosti podjetja. Na "tone" slik iz akcije daje dokaj pozitiven vtis. Zanimiv je tudi njihov slogan: "24 ur v službi investitorja", vseskozi pa nas v podlagi masira nežna glasba. Zgled za podjetja podobnega dometa.

www.elba-doo.kelt.si

Najnovejša šentjurska zadeva na spletu. Eni redkih so napisali tudi nekaj o zgodovini firme. Seveda ne pozabijo naštet kaj imajo v trgovini, vendar bolj na grobo. Uporabno se sliši rubrika z nasveti. Edin doslej se glasi: "Kako ohraniti dober izkoristek in dolgo trajanje peči in gorilnikov?" Preko e-pošte jim lahko zaupate vaš "žulj". Na našega nismo dobili odgovora...

Kamnoseštvo Pevce

Držijo se principa linije najmanjšega odpora. Od letošnjega januarja dalje ponujajo svoj naslov, telefonske številke in karto; zapisali pa so tudi: "Naše cene so zelo konkurenčne". Firma, ki jih gosti nas je obvestila, da e-maila ne uporabljajo.

www.print-jurovic.si

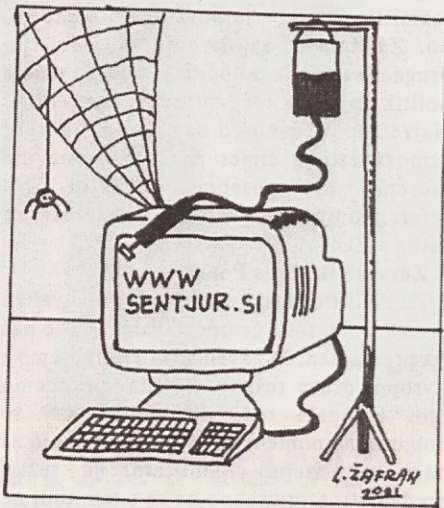
Na zelo skrivnostni strani je na voljo samo telefon s staro omrežno skupino in morje slik gasilske in potapljaške opreme ter triopan znakov.

Padli borci

Pod geslom Šentjur se sveti tudi Inštruktor Freddy iz Žalca, vendar klik nanj ne vodi k njemu, ampak k neki ameriški korporaciji. Pred časom se je predstavljal Plakoles, ki je izginil s spleta, Inštitut za sistemske raziskave (na spletu so bili prvi) pa že nekaj let drži status quo. Kot zanimivost dodajmo še, da je neka firma s Ponikve ponujala erotične pripomočke in iskala tovrstne amaterske fotomodele.

Na koncu velja omeniti tudi najboljši spletni projekt povezan s Šentjurjem do sedaj. In sicer so ob lanskem vzponu na Lhotse, člani PK Rifnik imeli popolno spletno podporo, ki jim jo je zagotavljala največja slovenska internetna kompanija. Stvar si lahko še vedno pogledate na lhotse.si.net, kjer izveste tudi najosnovnejše o klubu.

br

V Šentjurju so se srečali gluhi in naglušni

Iz sveta tišine...

Na jurjevo soboto so bile v Šentjurju številne prireditve, za svoje druženje pa so si izbrali tudi gluhi in naglušni s širšega Celjskega. Povabilu šentjurske sekcije Društva gluhih in naglušnih Celje se je odzvalo blizu 70 članov društev iz cele Slovenije. Najprej so v šentjurski farni cerkvi bili pri maši, nato si ogledali Ipavčevo hišo in razstavo v gasilskem domu, prijetno druženje pa je vrhunec doseglo pri Bohorču.

Slavko Tanšek

V šentjurski občini je po neuradnih podatkih okrog 120 gluhih in naglušnih, od tega jih je 75 včlanjenih v celjsko društvo. Okrog deset se jih redno udeležuje skupine za samopomoč, kjer si izmenjuje informacije s področja tehnike in zakonodaje, se izobražujejo, si

predvsem iz širšega Celjskega", je pogovor pričel Slavko Tanšek, ki je član upravnega odbora celjskega društva, od nedavnega pa je tudi podpredsednik v slovenski Zvezi društev gluhih in naglušnih.

Maša, ogled Ipavčeve hiše in družabno srečanje pri Bohorču

Povabljeni so se ob enajstih dopoldne zbrali v šentjurski cerkvi, kjer je dekan Zemljič zanje daroval mašo. Slednji ima velike zasluge za

Poleg Slavka Tanška so aktivno pri organizaciji srečanja pomagali še naslednji šentjurski člani sekcije Društva gluhih in naglušnih Celje: Anton Peter, Veronika Kladnik, Karl Kovačič, Franc Jereb in Branko Voga. Vsi se enkrat mesečno udeležujejo srečanj v okviru skupine za samopomoč in vabijo tudi druge gluhe in naglušne iz Šentjurskega, da se jim pridružijo.

investicijo, ki je bila vredna 260.000 SIT in je omogočila naglušnim popolnoma enakovreden položaj pri bogoslužju. "Dekan Zemljič je jeseni pokazal izredno veliko razumevanje, zato smo se mu tokrat še posebej želeli zahvaliti. Podarili smo mu veliko fotografijo, kjer je šentjurska farna cerkev v sredini, okrog nje pa so vse njene podružnice. Upam, da se bo zanka kmalu vgradila tudi še v druge javne objekte", je povedal Tanšek.

Po maši so zbrani krenili proti Ipavčevi hiši, kjer jih je nagovoril podžupan Janez Čokl, zapeli pa so jim tudi Ipavci. Po okrepčilu in ogledu hiše so se podali do gasilskega doma, kjer je bila na ogled razstava kulinarike in zelišč. Tanšek je dejal, da so srečanje namenoma načrtovali za čas Jurjevanja: "Gostom smo želeli čim bolj predstaviti Šentjur in

njegove značilnosti, zato smo izbrali vikend Jurjevanja. Po besedah udeležencev srečanja nam je to odlično uspelo, saj so bili zelo zadovoljni in navdušeni nad Šentjurjem. Pohvalil pa bi rad vse, ki so nam zares velikodušno pomagali in s tem dokazali, da nas obravnavajo kot enakovredne državljane, občane, volivce".

Zaključek srečanja je bil pri Bohorču. Po kosilu so se razvili številni pogovori, za še boljše razpoloženje pa so poskrbele Vesele kmetice z Gorice pri Slivnici, na katerih takte so številni prisotni tudi zaplesali. Druženje je trajalo do poznega popoldneva, ko so si zbrani obljubili, da se še srečajo in se počasi razšli.

O ustanovitvi samostojnega društva še ne razmišljajo

Kot smo omenili že na začetku, je na Šentjurskem čez 100 gluhih in naglušnih, veliko pa jih je včlanjenih v celjsko društvo. Morda Šentjurčani razmišljajo o ustanovitvi svojega društva? "Zaenkrat ne", odgovarja Tanšek in dodaja: "V Celju imamo odlične pogoje za delo in spremljanje naše problematike. Bistveno je, da smo na tekočem z vsemi tehničnimi novostmi in da si medsebojno pomagamo. Redno se nas srečanj udeležuje peterica Šentjurčanov, skušamo pa jih privabiti čimveč, toda ponavadi je problem s prevozom. Smo pa med seboj vseskozi povezani in ni nam težko svetovati. Na nas se mnogi obračajo z nasveti in radi jim pomagamo. Bistveno je, da rešujemo sebe in druge. Ob tej priložnosti bi povabil vse, ki še niso naši člani in imajo težave s sluhom, da se nam pridružijo. Tiha želja je, da bi se naša srečanja nadaljevala, morda pa bo nekoč vse skupaj preraslo v društvo" je prijeten pogovor zaključil Slavko Tanšek.

L. H.

medsebojno pomagajo...

Šentjur med prvimi z indukcijsko zanko

Duša in srce šentjurske sekcije je Slavko Tanšek, ki je pred leti zbral šentjurske gluhe in naglušne, da so se priključili celjskemu društvu. Leta 1999 so dali pobudo, da se v šentjurski kulturni dom namesti indukcijska zanka, ki omogoča uporabnikom slušnih aparatov popolnoma enakovreden sprejem zvoka. Zanka je bila v Šentjurju montirana med prvimi desetimi v Sloveniji, danes pa se je ta, za naglušne izjemna inovacija, zelo razširila. Veliko slušno prizadetih jo ima vgrajeno v telefone in v domačih stanovanjih. Lani septembra, ob prevzemu novih orgel, pa je bila vgrajena tudi v šentjursko cerkev.

"Uporabniki smo bili ob septembrski vgraditvi v cerkvi zelo zadovoljni. Takrat je tudi padla ideja za srečanje, ki smo mu pričeli danes. Z mojimi prijatelji smo kmalu po novem letu pričeli pripravljati srečanje. Povabili smo vsa slovenska društva in seveda vse šentjurske člane, danes pa se nas je zbralo okrog 65,

Ostro tudi med ribiči

Je kriza ribištva na Slivniškem jezeru načela tudi Ribiško družino Voglajna? Kaj pomeni dogajanje na njihovem zadnjem občnem zboru?

V pogovoru z enim izmed dolgoletnih članov RD, ki pa ni želel biti imenovan, se je nakazalo kar nekaj težav.

"V preteklem obdobju, v času predsednikovanja Franca Tovornika, so se dogajale nepravilnosti, ki so škodile naši organizaciji in ki smo jih, upam, sedaj presegli. Tovornik je v družino uvedel vojaško disciplino, ki pa zanj ni veljala. Zanj smo bili vsi lopovi, žalil nas je, celo poskusi fizičnega obračunavanja so se zgodili. V resnici pa je sam še največji grešnik. Gre za očitke, da je kot vodja kontrolne službe na jezeru lovil po mili volji, veliko več kot je dovoljeno, da je kontrolna služba porabila skoraj ves denar od članarin samo za kilometrino (1,4 milijona tolarjev), od tega sam predsednik skoraj 300 tisočakov, da je veliko sredstev, ki bi jih morali vlagati v sanacijo vodotokov in vlaganje rib, bilo porabljenih za druge zadeve, na primer za

asfaltiranje ceste ob jezeru, nakup in popravilo avta, izgradnjo garaže, nabavo telefona...Vse se je delalo več ali manj za zaprtimi vrati, v ožjih krogih, kot da ribiška družina ni javno društvo. Toliko nepravilnosti se je nabralo, da bi lahko bila ogrožena tudi upravljavska pravica RD. Na občnem zboru smo ga odstavili in upam, da bo odslej šlo navzgor."

Menda predvsem štorovski ribiči zahtevajo tudi disciplinske postopke?

"Da, predlagan je disciplinski postopek (in izključitev) zoper tri vodilne člane družine, zoper bivšega predsednika Tovornika zaradi nezakonitega poslovanja, gospodarja Rataja zaradi fizičnega napada na enega izmed ribičev, ter Arlija Sivko, vodjo kontrolorske službe, zaradi nekorektnega vedenja do članov."

Nepravilnosti naj bi se dogajale tudi pri vlaganju rib v jezero?

"Tega ne bi mogel trdit. Vem le, da se je zelo malo vlagalo v Voglajno in da se nič ne ukrene za sanacije voglajnskih mrtvih rokavov."

Kaj pa lastninski spori na jezeru?

"To je zapleteno do konca. Z izgubo doma in ribogojnice smo doživeli hud udarec. Ribiči sodno oporekamo kupni pogodbi med Železarno in Moserjem, ki je bila sklenjena brez soglasja RD in brez upoštevanja naše predkupne pravice, da o naših povezavah z Železarno, ki niso ustrezno dokumentirane, sploh ne govorim. Ampak kot vse kaže, so to izgubljene pravde".

Kako naprej?

"Računamo, da bo novi predsednik g. Stopar delal korektno. Če ne, se bomo primorani obrniti na inšpekcije".

F.K.

Prvi maj na Resevni

Piva zmanjkalo ob štirih popoldne

Prav sončen, topel in sploh ah in oh je bil letošnji prvi maj. V Šentjurju je bila še drugič v treh letih na praznik dela dan birma, ki je ob obloženih mizah in zvrhanih kupicah bržčas zadržala marsikaterega rednega obiskovalca Resevne. Pa kljub temu je bil šentjurjski Triglav dobro obiskan, veselica pa takšna, kot vedno. Uspešna, kajpada!

Zadnjih nekaj let je prvomajska rajanja

Senca je blagovala obiskovalce

često motil dež. Tokrat pa je kljub popoldanskem zbiranju oblakov sončna uprava z njim prizanesla. Okrog enajstih

kakšne pretirane gneče še ni bilo opaziti, množica pa se je usula po dvanajsti uri. Poleg raje se je zbralo kar nekaj znanih Šentjurčanov, med drugim oba šentjurska poslanca, Marko Diaci in Jurij Malovrh. Obisk župana je pomenil veliko presenečenje, saj redki pomnijo, kdaj se je za praznik dela in tudi za druge prireditve nazadnje naslikal na Resevni. Tokrat pa se je v družbi s podžupanom Čoklom prav veselo nastavljal soncu in senci.

V uradnem programu sta spregovorila predsednik planinskega društva Ivan Straže in predstavnik svobodnih sindikatov Slovenije Franc Klepej. Povedala sta pač trenutku primerna govora, ki so ju, takrat sicer še ne preveč številčno zbrani, nagradili z vljudnim aplavzom.

No, "feršterkerijo" je nato prevzel ansambel Staneta Mikole iz Arclina, ki je po nekaj letih, hvala bogu, zamenjal zimzelena Ribničana Sonjo in Jožeta. Mikolovi mojstri in dama so zagotovo v zgornji kakovostni polovici terasa bendov in so jo dobro "žgali". Na začetku so na terasi pred kočjo polkali bolj redki pari, nato pa sta vročina in tekočina ogrela pete številnim gostom, ki so sicer zadovoljno posedali na klopih ob koči ali pa plezali na razgledni stolp.

Pa še zanimivost. Že ob štirih popoldne je na vseh šankih zmanjkalo laškega piva. So bile zaloge slabe ali pa morda Šentjurčani popijejo nad pričakovanji? Hmm, če je soditi po vriskajočih skupinah, ki so zapuščale Resevno... Ja, pa živel 1. maj!

L. H.

Kresovanje na Slivniškem jezeru s Smučarskim klubom

Kot že nekaj let, tudi tokrat v Šentjurju ni bilo javnega kresovanja, bilo je le nekaj manjših zasebnih ognjev, nekaj se je dogajalo na Planinskem gradu, praktično vsaka vas pa je imela svoj ogenj. Očitno želje po množičnem druženju ob kresu, kot je bila to navada v "rdečih" časih, ni več. Pa vendarle čisto brez javnega kresovanja nismo ostali. Zgodilo se je na Slivniškem jezeru.

Poletje, pred kakšnimi petimi leti, ko je imel ribiški dom v najemu Alpos, je bilo ob Slivniškem jezeru zelo pestro. Praktično vsak vikend so bili različni plesi in koncerti, pred številnim občinstvom sta takrat gostovala celo Vlado Kreslin in Zoran Predin. Pa je vse zamrlo.

Cel zadnji aprilski teden so Šentjurčane na jezero vabili plakati na kresovanje. Mnogi so se spraševali, če gre za potegavščino, kajti kot organizator je bil naveden Smučarski klub Hruševac. Društvo je bilo doslej aktivno le pred tremi leti, ko so obnovili vlečnico v Krajncih. Toda smučali so le eno sezono...

Tokrat pa fantje očitno mislijo še bolj resno. V modi društev in klubov, ki za člane lahko nemoteno opravljajo gostinske usluge, so očitno zavohali nišo. Toda to ni tokratna naša tema.

Kresovanje ob jezeru je prav lepo uspelo. Vsaj na prvi pogled. Že na parkirišču ob jezu je bila okrog desetih zvečer velika gneča, tako da

je bilo parkiranje že prava umetnost. Poleg šentjurskih tablic je bilo mnogo tujih, neka dama z mariborskim naglasom pa je spraševala če je "tu te toto kresovanje".

Okolica jezera je bila presenetljivo urejena. Trava pokošena, nikjer smeti, razbitih klopi. Pred kočjo smo se vpisali v zvezek in tako najbrž postali člani Smučarskega kluba. Hura! Po pošti bomo baje dobili tudi članske izkaznice.

Ob pol enajstih so bile vse mize pred kočjo že zasedene, tudi v obeh paviljonih je bilo polno ljudi, na pomolu ob ladjici Julki je tudi bilo živo... Prvi pari so že plesali na takte slivniškega Unikata, pekli so čevapčiče, malce stran ob obali so prižgali kres. Krasen ambient, ki naj bi se to poletje redno ponavljal. Na prostem ob ribiškem domu naj bi namreč bili različni koncerti in žuri. Če sodim po kresovanju, bi lahko romantičen kotiček ob "Kozjanskem morju" po nekaj letih znova zaživel...

L. H.

Pohod po poteh KS Ponikva

Društva v KS Ponikva so v nedeljo, 6. maja, organizirala tradicionalni pohod po poteh KS Ponikva.

Glavni organizatorji pohoda so bili Dušan Kundih, Anton Vrečko, Slavko Špur, Marjan Grosek, Avgust Vovk in Franc Podkrajšek - Šmid. Letos so se organizatorji odločili za

pri vinotoču Podkrajšek - Šmid v Okrogu.

Med potjo je bilo več kontrolnih točk, kjer si moral pokazati svojo spretnost v metanju na koš,

balinanju, pikadu ter zbijanju pločevin. Kontrolorji so sešeli točke in ugotovili zmagovalce. Priznanja za sodelovanje je podeljeval Stanko Zatler- Nano, ki je tudi izvedel licitacijo torte. Najboljša ekipa pri odraslih so bili Topničarji iz Zgornjega Hotunja s

spremenjeno traso pohoda, ki naj bi bil tudi v primeru slabega vremena.

Start je bil med osmo in deveto uro pred osnovno šolo. Tam si pri Špuru prijavil svojo ekipo, ki je morala imeti najmanj pet članov ter dobil tudi vso potrebno dokumentacijo, načrt poti, pohodniška pravila in kontrolne točke. Kljub slabemu vremenu se je zbralo kar 54 ekip. Pot je bila dolga 12 km, pohodnike pa je nekajkrat presenetila manjša plohica, a odnehal ni nihče. Hodilo se je skozi Zgornje Selce, Podgaja, Ponkvice, mimo Vragove luknje. Cilj je bil letos

kapetanom Sandijem Tovornikom, pri osnovnošolcih pa je bila najboljša ekipa Orlov. Podelili so tudi nagrado za najhitreje prehojeno progo in sicer ekipi Ferrarija s kapetanom Brankom Krašovcem.

Pri Podkrajšku je tekmovalce čakal tradicionalni Vovkov golaž, ponkovski osmošolci pa so pripravili srečelov. Nagrade so prispevali sponzorji, gostišča, podjetniki in obrtniki iz Ponikve.

Veselo rajanje pod Podkrajškovim kozolcem se je potegnilo pozno v noč.

M. L.

Šentrock 2001

JURJEVANJE KONČNO TUDI ZA MLADE

V enajsti izvedbi veselega Jurjevanja na Šentjurskem se je končno zgodila tudi prireditev za mlade. V šotoru za prodajnim centrom Lipa so se predstavile mlade šentjurske rock skupine, kot glavne zvezde večera pa zasedba Nude iz Celja. Če vedno kritiziramo odgovorne, da nimajo posluha za mlade, jih lahko tokrat končno pohvalimo...

Nekaj pred deseto zvečer so koncert odprli Muddy river iz Celja, ki so s svojim pristnim "kovinskim" zvokom zagotovo zadovoljili okus ta pravih rock oboževalcev. Za "blatnorednike" se je na kitari udejanjal tudi domačin Boštjan Artiček iz Gorice pri Slivnici.

Naslednji so bili na vrsti Špilferderberji, ki so se predstavili s svojim standardnim repertoarjem. Pogrešali smo njihove stalne oboževalce, ki navadno naredijo sceno in k žuru pripravijo tudi preostalo publiko. No, kljub vsemu je bil odziv soliden, najbolj pa sta vžgali avtorski Gasilka in Policijska zgodba.

Žurdov so imeli med publiko mnogo oboževalcev, ki so kmalu pripravili zabavo kot se šika. Peterica fantov z Vodruža je skupaj s svojim kulturnim društvom bila eden izmed pobudnikov tokratnega srečanja mladih šentjurskih rokerjev. Tudi tokrat so predvsem preko pevca Marka Tuhtarja z občinstvom vzpostavili pristen stik in še enkrat opozorili na svoj velik talent.

Zakon so se po lanskem septembru, ko so nastopili v Športnem parku (zaradi omejitve prireditve do polnoči so morali koncert predčasno končati) drugič uradno predstavili šentjurskemu občestvu. Najbolj renomirana zasedba teh krajev (njihovi video spoti se vse pogostejše vrtijo po TV) na čelu z maestrom Bezenškom, je navdušila s perfektnim preigravanjem pop-rock

uspešnic. Prava popestritev je bil ženski vokal, mnoge pa je navdušila izvedba hita Michaela Jacksona Black or white. Takšnega eksperimenta na naših odrih še ni bilo slišati.

Sicer pa je mlade šentjurske rock skupine ocenjeval tudi strokovnjak iz ljubljanske baze Sklada ljubiteljske kulture, ki je za vse izrekel zelo pozitivne kritike in jih bo menda priporočil tudi organizatorjem največjega slovenskega rock festivala, Rock Otočec.

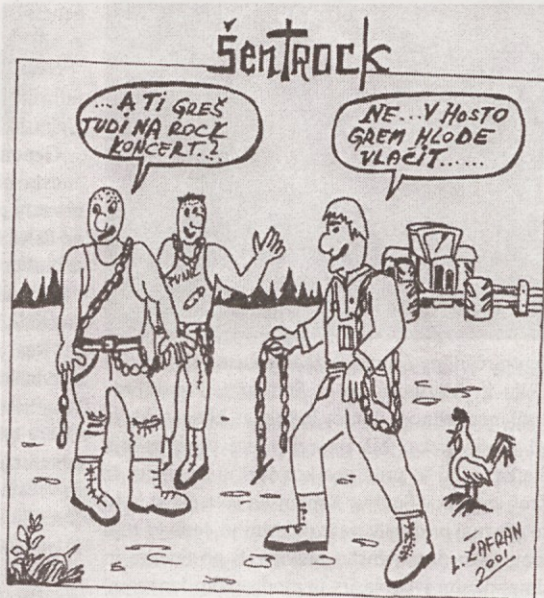
In za finale Nude! Družina, ki je Šentjur navduševala že takrat, ko razen njihovih kolegov (tudi s Šentjurskega) nihče ni vedel za njih. V KD Šentjur so gostovali konec decembra 1996 in sredi oktobra 1997 in navdušili! Tudi tokrat ni bilo nič drugače. Sicer brez kitarista Luke Umeka (angina) so dobrih tristo ljudi pripravili do žura. Zaigrali so vse svoje hite, folku pa se je "strgalo" ob venčku partizansko-narodnih, ki se ga mnogi spominjamo iz njihovih pionirskih let v šentjurskem KD. Nagci so brez dvoma opravičili svoj sloves.

Sicer pa je bil iz vseh okoliških krajev organiziran brezplačen avtobusni prevoz, po koncu koncerta pa se je bilo moč odpeljati tudi domov. Odziv sicer

ni bil kaj prida, toda v bodoče bi kazalo zadevo ponoviti.

Obisk (300) sicer ni bil bleščeč, toda več kot zadovoljiv. Nekoliko kaže pograjati gostinca, ki kljub ne preveliki gneči ob šanku nikakor ni uspel slediti ritmu. Na pijačo je bilo treba čakati tudi po 15 minut. Pa še ena narav(i)na! V šotoru je zelo zaudarjalo po amoniaku. Razlog? Hja, veličasten Cverletov šotor je bil postavljen nad kar nekaj jaški kanalizacije...

L. H.

Spletne Novice na naslovu: www.myfreehost.com/sentjurske-novice

Povezave do šentjurskih internet strani

Po dobrih treh mesecih delovanja števec na domači strani Šentjurskih novic kaže že več kot 1600 obiskov. Povprečno spletne Novice mesečno prebira okrog 500 obiskovalcev svetovne informacijske avtoceste. Pred kratkim smo odprli tudi novo podstran, imenovano "Povezave".

Na njej najdete naslove 34 domačih strani podjetij, društev, organizacij, šol in posameznikov s Šentjurskega, ki imajo svoje mesto na internetu. Dodali smo še nekaj zanimivih nešentjurskih povezav.

V anketi obiskovalce sprašujemo po oceni letošnjega jurjevanja, kmalu pa se obeta nova anketa. V Šentjurskem forumu, ki je solidno zaživel, za razpravo predlagamo vstop v evropsko unijo in kaj v njej čaka Šentjur. Seveda pa je ta rubrika namenjena podajanju mnenj vseh vrst.

V Tedenskih novicah poleg kratkih komentarjev dogodkov skušamo v zadnjem času po možnosti vključiti tudi več fotografij. Preberete pa si seveda lahko izbore najzanimivejših člankov iz vseh letošnjih tiskanih izdaj Šentjurskih novic. Najbolj zanimive prispevke aktualne mesečne številke pošljemo v svet teden dni po izidu tiskane izdaje.

Vsa obvestila, novice, graje in pohvale še vedno sprejemamo na elektronskem naslovu sn_obvestila@email.si

L. H.

Dan knjige po šentjursko

Jože Mastnak, predsednik šentjurskega literarnega društva, je letos "rodil" spet eno dobro zamisel: na dan knjige je društvo postavilo na mestnem trgu stojnico, na njej razvrstilo svoje "proizvode", njihovi avtorji pa so

poskušali mimoidoče pritegniti k pogovoru in nakupu. Res je sicer, da prav velike gneče pred stojnico ni bilo, okrog 60 svojih knjig pa so vendarle uspeli prodati, kar je nesporno velika številka. Čeprav ni bilo pravega odziva,

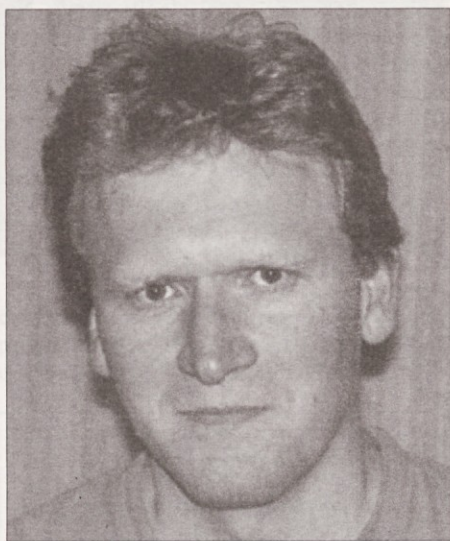
ko je Anita Koleša pred mikrofonom prebirala šentjurske literarne "špice", so bili navzoči povsem zadovoljni. Za prvič je več kot odlično, je bila ocena Jožeta Mastnaka.

Naši doktorji znanosti

Dr. Janez Gašperšič, doktor tehniške znanosti s področja strojništva: biološka genetska načela za strojništvo.

V ulici Pod Vrbco, čeprav spada med manjše šentjurske ulice, sem našel že drugega sogovornika za našo doktorsko rubriko: dr. Janez Gašperšič je prvi sosed našega prvega intervjuvanca dr. Voge.

Dr. Janez Gašperšič je pravi in ne le rojeni

Šentjurčan, pa čeprav je zadnje čase veliko več v Celju in Mariboru kot v Šentjurju. Pravzaprav hodi med tednom domov le še spat. Njegov oče je bil doma nekaj hiš naprej v isti ulici, mama Štefka, ki jo je pred več kot štirimi desetletji iz Zreč zvabila v Šentjur Kmetijska šola, pa si je tu že zdavnaj pridobila ne le pokojnino, temveč tudi šentjursko domovinsko pravico. S postavnim in simpatičnim svetlo lasim in modrookim Janezom, ki nikakor ne kaže svojih 34 let, sva se pogovarjala v dnevni sobi njegovih staršev, s katerimi še živi v skupnem gospodinjstvu. Ampak, dekleta šentjurska, pozor, nimate več veliko časa, kajti konkurentka nekje iz okolice Celja vam ga bo menda vsak čas, če že ne odpeljala, pa vsaj povsem okupirala – to sem zvedel od mame Štefke. Od Janeza pač ne, kajti on, čeprav se izraža sproščeno in uglašeno, se skrbno izogiba vsaki bolj osebni besedi ali sodbi.

Ali imata z dr. Vogo še kaj več skupnega kot ulico? Je morda kot starejši vplival na Vašo usmeritev v raziskovalno znanstveno sfero?

“Ne, ne bi rekel. Dr. Voga je druga generacija, tudi druga usmeritev, sicer se pozna, ne bi pa mogel reči, da naju družijo še kaj bistveno več kot neposredno sosedstvo.”

Prosim, ali lahko kar sami opišete svojo življenjsko pot, od ulice Pod Vrbco do doktorata znanosti oziroma dela, ki ga sedaj opravljate.

“Nič takega se ni dogajalo z menoj, kar bi zanimalo bralce ŠN. Ker sta me že od malih nog zanimala tehnika in elektronika, sem se odločil za vpis na Tehniško šolo Celje in postal strojni tehnik. Vpis na Strojno fakulteto v Mariboru, konstrukterstvo in gradnja strojev, je bilo nekakšno logično nadaljevanje moje poti. Čeprav

sem ves čas čutil veselje do raziskovalnega dela, moram priznati, je bilo nadaljevanje na podiplomskem študiju bolj posledica naključja oziroma krize v slovenski industriji. Pripravnništvo sem opravil v Libeli, ki pa je ravno takrat začela usihati, za strojnika skoraj ni bilo mogoče najti niti povprečne službe. V Šolskem Centru Celje sem učil fiziko, kot mladi raziskovalec pa sem dobil možnost nadaljevanja študija v Mariboru. Pri profesorju Flaškerju sem magistriral s področja optimiranja zobniških gonil. Tu sem nato svoje delo tudi nadaljeval in leta 1998 doktoriral. V svoji raziskavi sem kot prvi na Strojni fakulteti v Mariboru uporabil metodo genetskih algoritmov pri optimiranju zobniških gonil.

Sedaj sem predavatelj računalništva in informatike ter mehanike na Višji strokovni šoli v Celju.”

Genetika v strojništvu? Prosim, če z nekaj enostavnimi besedami, ali pa na konkretnem primeru poskušate opisati, za kaj pri tem gre. Tako od daleč laično razmišljam, da so bila v zgodovini zobniška gonila že stotisočkrat preštudirana in “optimalizirana”, da je tu nemogoče iznajti smodnik?

“Res na kratko: gre za uporabo bioloških darvinističnih zakonitosti dedovanja in selekcije v strojništvu, za optimiranje tehniških sistemov. Gre v bistvu za križanje in za ustvarjanje novih generacij zobniških gonil, seveda učinkovitejših in racionalnejših. To je robustna metoda, izvedljiva le s pomočjo zmogljivih računalnikov, ki pa daje sigurne rezultate.

Glede dorečenosti ali nedorečenosti sistemov zobniških gonil pa bi rekel, da ta tema ne bo nikoli dorečena, tudi zaradi različnih ciljev, novih materialov... Čeprav na prvi pogled kaže, da so zobniška gonila v sedanji dobi kompjuterizacije nakakšen relikv iz preteklosti, je vendarle dejstvo, da še vedno ne gre brez teh prenosnih sistemov in da brez njih tudi nikoli ne bo šlo.”

Zadostuje za doktorski naslov že eno samo znanstveno delo?

“Doktorska disertacija je le formalni zaključek nekega inovativnega dela, ki pa ga je predhodno potrebno preveriti z objavami na mednarodni ravni, z nastopi na različnih kongresih. Tudi mene je pot vodila preko različnih znanstvenih srečanj v Milanu, Parizu, Brnu...”

S čim se trenutno ukvarjate, kaj je Vaša preokupacija? Razmišljate o nadaljevanju akademske kariere?

“Polno sem vpet v pedagoško delo. Vse od ustanovitve Višje strokovne šole sem zraven, od 70 slušateljev, kolikor smo jih imeli prvo leto, smo sedaj prišli na številko 870, od tega jih je več kot polovica izrednih, tistih, ki prihajajo iz tovarn. Tudi iz Šentjurja. Šola je znana po svoji praktični usmeritvi, skupaj s študenti, ki imajo okrog 800 ur prakse, se lotevamo vrste konkretnih primerov v industriji. Sam se trenutno

ukvarjam nekoliko več s programiranjem, ravno sedaj na primer se uvaja v slovenske višje strokovne šole moj računalniški program poenotenega informacijskega sistema. Glede akademske kariere, kaj pa vem, trenutno nimam časa o tem niti razmišljati. Ravno sedaj se na šoli lotevamo skoraj 200 000 evrov vrednega projekta iz evropskega programa za dokvalifikacijo delavcev v kovinsko predelovalni branži...”

“Zelo zanimivo. Ravno danes je bila v Šentjurju tiskovna konferenca, kjer so povedali, da je tudi šentjurska Ljudska univerza pridobila 60 000 evrov za isti namen. Ali gre morda za isti projekt? Ste morda na tem izobraževalnem delu vključeni tudi v Šentjurju?”

“Prav nič mi o tem ni znanega, zato sklepam, da gre za dve različni zadevi. Ne, nobenih stikov nimam s šentjursko LU.”

Kaj pa s šentjurskimi podjetji, Alopodom, Kovalom, Tajfunom...? Se obračajo na vašo šolo s svojimi konkretnimi problemi?

“Samo preko študentov. Pred leti sem bil na praksi v Alposu, kaj več pa ne poznam. Žal je res, da kljub temu, da sem domačin, zelo slabo poznam šentjursko strojništvo. Pa tudi sicer, čeprav me zanimajo dogajanja v domačem kraju, celo Šentjurske novice redno preberem, so moje preokupacije izrazito na drugih področjih.”

Torej Vas tudi politika ne zanima? Poznate razmere v Šentjurju?

“Vsekakor me zanima, brez politike pač ne gre. Toda o tem, da bi se angažiral in tudi sam poskušal kaj spremeniti, ne, to pa ne. Nimam časa. Politiko jemljem kot pomembno danost, do katere pa se vrednostno ne opredeljujem. Niti o tem, ali zaupam sedanjima slovenski in šentjurski oblastni garnituri, se ne bi želel določneje izraziti. Ne bi mogel reči, da sem poznavalec šentjurskih razmer. Vsekakor pa se imam namen v tej smeri bolj izobraziti. Upam, da bom kdaj “zašel” tudi na kakšno prireditev v kulturnem domu.”

Kaj menite o EU? Je to prava pot za Slovenijo?

“Kot je vse videti, je pridruževanje EU naša neizbežna usoda. Vse gre v to smer, nobena politična opcija, nihče ni proti. Verjetno bom na referendumu glasoval za. Ampak prav gotovo bom prej vestno prisluhnil tudi nasprotnim argumentom. Ni dvoma, EU predstavlja prednost za velik kapital in za veliko industrijo, za malega človeka pa ne, oziroma le posredno.”

Kot Šentjurčan s pogledom od zunaj, kaj menite, kje so prednosti Šentjurja, kam bi ga usmerili, če bi na primer bili šentjurski župan?

“O tem pa nisem nikoli razmišljal, res premalo vem, da bi lahko kar tako predlagal neko strategijo. Ukvarjam se z drugimi stvarmi. Prav gotovo pa ima vsako okolje svoje prednosti. Tudi Šentjur.”

Hvala za pogovor in Vaš čas!

Ob življenjskem jubileju dr. Ivana Moserja

Nedavno je praznoval 70. rojstni dan. Je človek s pestro zgodovino, mnogimi izkušnjami, znan Šentjurčan, ki je bil vedno aktiven doma in drugod. Dobro ga poznamo kot našega dolgoletnega zdravnika. Pred tremi leti je odšel v pokoj, kar pa ne pomeni, da je odšel na počitnice, kajti dr. Ivan Moser je še vedno dejaven na številnih področjih in pravi, da je zdravstveni dom še vedno njegov drugi dom, čeprav večino časa posveča družini. V zadnjem času je predvsem ponosen dedek, ki budno pazi svoja dva vnučka.

G. Moser, kako je sedaj, ko ste v pokoju? Kaj počnete?

Še vedno sem vključen v dežurno službo Zdravstvenega doma Šentjur. To je trening za možgane in za kondicijo. Sem tudi član Ekološkega foruma v Ljubljani, žal nič več v Šentjurju. Aktivno se ukvarjam s Slivniškim jezerom, kjer je moja družina večinski lastnik. Problem je v tem, da imata glavni dohodek od jezera ribiška družina Voglajna in država, ne pa večinski lastnik in ravno zato si želim, da bi Slovenija čimprej postala članica Evropske unije.

Ribič nisem več, saj so me "vrgli" iz ribiške družine Voglajna, sicer pa imam delo in veselje z družino in z dvema vnukoma. Zanimam se za ročno delo. Zgradil sem ladjo na jezeru in preurejam tudi drugo barko. Sem zbiratelj ur in slik, s sinom pa imava avtomobila Porsche, letnik 1951 in Mercedes Cabrio iz leta 1959, ki čakata na obnovo.

Ali lahko vi, kot zdravnik, sploh "pobegnete" pred svojim poklicem? Si to sploh želite?

Intencija družbe, da upokoji čim prej čim več za delo še sposobnih strokovnjakov, je neumnost. Upam, da je to samo prehodno, zaradi visoke nezaposlenosti. V tujini se večina teh ponovno zaposli, saj predstavljajo še vedno umski potencial, pa čeprav hodijo s palico v roki. Vsaj šestdeset odstotkov upokojencev, ki jih poznam, bi še radi delali, a tega ne smejo početi.

Kako doživljate razvoj Zdravstvenega doma Šentjur?

Zdravstveni dom je še vedno moj drugi dom, ki pa je razdeljen na javni zavod in na zasebnike. Na eni strani je to dobro, ker ustvarja tekmovalnost, na drugi strani pa je otežkočeno nadomeščanje v času odsotnosti in štipendiranju novih zdravnikov in zdravnikov na specializaciji. Program ministra za zdravstvo je pravilno zastavljen, potrebno pa bo nekaj časa, za njegovo izpeljavo. Švedi, ki živijo v vremensko bolj neugodnih pogojih, obiščejo zdravnika trikrat letno, Šentjurčani pa sedemkrat, zato ni časa za pogovor in zdravljenje res bolnih. V Zdravstvenem domu primanjkuje zdravnikov, večina se odloči za delo v bolnišnicah.

Kaj menite o novem direktorju Zdravstvenega doma Šentjur?

Dosedanji direktor dr. Fidler ni ponovno kandidiral in na razpis se je prijavila dr. Draga Kovač. Svet ZD je dal njenemu programu pozitivno mnenje, stvar Občine Šentjur pa je, ali jo potrdi ali ne.

Sam menim, da je dr. Kovačeva častna ženska in izkušena zdravnica ter primerna za direktorico ZD Šentjur.

Kako gledate na razvoj Občine Šentjur?

Vesel sem, da imamo v parlamentu dva poslance, g. Malovrha in g. Diacija, žal pa bo država vse bolj mačehovska do občin, zato se mi zdi nesmiselno ustanavljati nove občine, ki nimajo gospodarske samostojnosti.

Mislil, da je glavna naloga župana ustvariti v občini čim več delovnih mest in to kvalitetnih. To se pri 19 odstotni brezposelnosti zdi bolj pomembno kot novi pločniki in parki. Kvalitetno delovno mesto pa vidim v večjih gospodarsko proizvodnih tovarnah. Žal dodana vrednost v Šentjurju ne dosega slovenskega povprečja.

Turističnih možnosti Šentjurja, to so, Slom, Rifnik in Slivniško jezero, ne znamo izkoristiti. Sam se dogovarjam z župnikom g. Hermanom iz Ponikve, da bi ponudili za romanje celodnevni program, in sicer ogled Šloma in Ponikve, ogled Rifnika in piknik na Slivniškem jezeru.

Kaj pa perspektiva mladih v Šentjurju, imajo dovolj možnosti za uveljavitev v domačem kraju?

Kot prvo poudarjam, da bi se morali mladi več ukvarjati s športom in to predvsem s kolektivnimi igrami, ki odvrčajo od alkohola in mamil, hkrati pa ustvarja duh tekmovalnosti. Občina bi morala poskrbeti, da bi bilo ob vsakem bloku igrišče, pa čeprav provizorično, bolj bi morali poudarjati tekmovalnosti na nivoju občine, ne pa videti v vsakem športu samo vrhunsko tekmovalnost.

Kar se tiče perspektive mladih sem vesel, ko vidim da se dograjujejo podstrešna stanovanja. To se mi zdi zelo dobra investicija za mlade, ki tako pridejo do poceni stanovanja in za starše, ki jim na stara leta ne bo potrebno oditi v dom za ostarele. Glede novih delovnih mest za mlade je dolžnost nas starih, da vlagamo vsak tolar v pridobivanje, oz. investiranje novih delovnih mest, ne pa v nakup novih avtomobilov, nove hišne opreme in novih fasad. Pri tem bi morala država, podobno kot to počne Evropa, sofinancirati adaptacijo stanovanj in poenostaviti dovoljenja za gradnjo le teh.

Na ta način bi obdržali izobraženo mladino v Šentjurju, izobrazbena raven pa je pogoj za

dr. Moser z ženo in vnučkom

rast gospodarstva v Občini. Smrtni greh je, če se mlad strokovnjak, ki so ga šolali starši in jih je njegovo šolanje stalo več milijonov tolarjev, zaposli izven kraja.

Kaj pa mladi in droge, kaj bi svetovali staršem glede mamil?

Staršem svetujem, naj preverijo družbo svojega otroka in organizirajo starševski samonadzor nad dilerji, če sumijo, da nekdo mamila preprodaja, naj to takoj prijavijo na socialno skrbstvo ali policijo. Če se je otrok spremenil iz dobrega učenca v slabega, iz živahnega otroka v zaspano, utrujeno in nezainteresirano bitje, je to lahko znak, da jemlje mamila. Takoj naj se posvetujejo z učiteljem in otrokovo družbo.

Kako ocenjujete politično življenje v občini in nasploh v Sloveniji?

Prehod iz varnega socializma v najbolj surov kapitalizem mi ni všeč. Preveč je bogatih, preveč revežev in preveč nezaposlenih. Za enkrat ima država v rokah socialni značaj, nima pa dovolj dohodka, da bi vse to plačala.

Naj omenim primer iz zdravstva. Lansko leto sem peljal nečaka na operacijo rame v Salzburg. Že pred sprejemom je moral vplačati akontacijo v vrednosti 4.000 DM. Oskrba bolnika v Salzburgu je vsaj petkrat dražja kot pri nas. Če bi se hoteli izenačiti, bi morala biti prispevna stopnja vsaj 20% od narodnega dohodka in ne 7%, kot je sedaj.

Drugo, kar me moti, je pojav strankarskega elitizma, ki je predstopnja ustvarjanja političnih klanov, ti pa so strup za demokracijo. Ta trend se pojavlja tudi že v Šentjurju, do sekretarja na posameznem ministrstvu lahko prideš le po zvezah in priporočilih.

Kje so po Vašem mnenju glavni vzroki za samomore v občini?

Kot vem, je občina Šentjur v evropskem vrhu po številu samomorov. Vseh odgovorov, zakaj je temu tako, ne ve nihče, vendar je nekaj standardnih pogojev. Ti so gensko pogojeni in zaradi vplivov okolja. Tu izstopajo v Šentjurju predvsem alkoholizem, brezposelnost, izobrazba in revščina. Za izločitev genskega vpliva svetujem, naj se ne poročajo med seboj mladi, kjer je v obeh družinah kdo položil roko nase. Na ostale vzroke pa bi morala vplivati država.

In za konec, kaj si želite v prihodnosti, kaj so vaši izzivi?

V mojih letih ni več časa za egoizem, zato gredo moje dobre želje družini, prijateljem, bivšim in sedanjim sodelavcem v Zdravstvenem domu, ki je še vedno moj drugi dom. Vesel sem vseh napredkov v občini in vidnih novih produktivnih delovnih mest. Po naravi sem optimist in ker nisem zamerljiv, si mislim, da so vsi moji znanci tudi moji

prijatelji, zato mi le naj odzdravijo, ko jih pozdravim.

Glavni moj izziv pa je Slivniško jezero, v katerega sem zaljubljen! Kljub temu, da je moja družina večinski lastnik, uživa sadove Ribiška družina, zato komaj čakam, da bo sprejet Zakon o vodah in da bo sprejeta Slovenija v EU. Upam, da bo takrat dalo jezero vsaj delovno mesto mojim otrokom.

MK

Prage se ne moreš naveličati

(Iz Prage piše Nina Gradič)

Nikoli si nisem mislila, da se bom, kot bi rekli Čehi, trapila s stvarmi, kot je na primer sledenje tečaju marke. V Pragi sem se med drugim tudi s tem. Kar nekajkrat sem menjala marke, prinesene od doma v upanju, da jih bom uporabila le v skrajnem primeru, sicer pa naj bi 25000 tolarjev štipendije zadostovalo. Niti približno ne. Je sicer res, da je vse ceneje, sem si pa zato več privoščila: gledališče, opera, muzeji, knjige, kavice, klubi... Ampak, kar sem hotela napisati, je to, da so ti „menjalničarji“ zviti kot preste: na veliko napišejo 0 % provizije pri menjavi. Ko manjša, pa ugotoviš, da nisi opazil drobnega teksta, kjer piše, da ta ničta provizija velja le ob prodaji valut (se pravi, če bi jaz hotela kupiti marke). Ampak naj bo, osel gre le enkrat na led.

Nasploh ima Praga kljub vsem lepotam, pestrosti zabavne in kulturne ponudbe, eno slabo točko: Pražani oz. Čehi nimajo radi tujcev, turistov. Na vsakem vogalu gledajo, kako bodo izkoristili tvojo naivnost in eni prvih nasvetov čeških kolegov so bili, naj pazim na denarnico... Tudi pri cenah vstopnic se pozna to njihovo „izkoriščevalstvo“: za Čeha na primer izpišejo ceno z besedo, za turiste pa napišejo ceno s številko, ki je nemalokrat dvakrat višja. Moje znanje češčine mi je tako prišlo prav tudi v tem primeru.

Čemu so posvečali pozornost češki časopisi? V marcu in začetku aprila so polnile strani vseh časopisov nore krave in slinavka in parkljevka. Da so se problema lotili resno, je okusil Matej na poti iz Slovenije do Prage. Na avstrijsko-češki meji je moral stopiti v nekašno dezinfekcijsko sredstvo, pregledali pa so mu tudi prtljago, da ne bi imel s sabo mesa in mleka. „Tudi potica iz Slovenije je bila že v nevarnosti“, je rekel. Pa bi šla reprezentacija tipične slovenske praznične sladkarije, ki se ji reče potica in za katero noben jezik ne pozna enobesednega prevoda, ker je to originalno naše, po vodi. Tako sem pa le ponosno opazovala, s kakšno slastjo so jo pospravili ti moji prijatelji in s kakšnim zanimanjem poslušajo recept, najbrž le zato, da bi jim privoščila še kakšen kos.

Od Američana do „cigana“

Po dobrem mesecu se je moje življenje v Pragi kar malo umirilo. Ugotovila sem, da sem hotela prve tedne zajemati življenje s polno žlico, vse naenkrat spoznati, doživeti-podobno, kot se mi je to dogajalo v prvem letniku fakultete, kjer tudi noben

žur, nobena priložnost spoznavati nove ljudi niso smeli izostati. Našla sem skupinico ljudi, s katerimi se je bilo krasno „bavit“ (zabavati), ne pa izgubljeni energije in časa na pimer z nepopravljivim Američanom, s človekom, ki misli, da je Amerika središče vsega. Na primer, mama mu je iz Amerike prinesla celo vrečo sladkarij, potem nas je pa spraševal, če imamo tudi mi v Evropi čokolado Nestle, če poznamo čokoladice „snikers“. Ej, jejjej, pa primer njegove babice, ki je mislila, da bo lahko na Češkem plačevala z dinarji in kunami (Tim nam je prav pokazal ta stari rdeči jugoslovanski bankovec za 100 dinarjev). Pa s kakšnim ponosom nas je vprašal, če smo že kdaj videli bakovec za sto dolarjev. „Seveda, mi imamo podobne, le z eno nulo

nemenjen temu. Tako pristnega odzivanja na glasbo še nisem videla. Tudi obnašali so se povsem pristno, sedeli so pri mizah v prvi vrsti, pridno mlatili med kocertom čips in čokoladice. Saj ne da bi gledala skozi oči evropskega visoko kultiviranega, civiliziranega človeka, prezirajočega vse, kar je visokemu bontonu tuje, ampak njihove mize in tla pod njimi so kazale tudi odprtost posebne vrste, ki bi lahko zvenela: pa kaj če je padel papirček na tla, pa kaj če se je polila kava... **Velika noč in prvi maj**

Seveda sem bila malo otožna, ker sem praznik, ki je v naši družini enako pomemben kot božič, prvič preživela stran od ljudi, ki so mi blizu. Študentski dom se je skoraj povsem izpraznil, Čehi so se v večini vrnili domov, tujci pa smo ostali tukaj, kramljajoč in predbrablajoč, kako se praznuje velika noč pri njih... To so bile poslastice za etnološko dušo. Nekateri fantje so sicer strašili, da bodo velika noč praznovali tukaj po češko ali po slovaško, ampak tega hvalabogu dekleta nismo občutile. Zakaj strašili in zakaj dekleta? Pri Čehih je (bil) namreč običaj, da fantje za veliko noč hodijo po hišah in „tepejo“ dekleta (to naj bi prinašalo plodnost), pri Slovakah pa fantje dekleta polivajo z vodo. In če je verjeti moji slovaški cimri, količine vode niso le simbolne. Mmm, bi bilo to zanimivo izkusiti v tem mrzlem, deževnem vremenu, ki bolj kot na veliko noč spominja na božič. In še en pomemben podatek: fantje za svoje početje dobijo denar. Očitno pa je ta običaj prisoten le še v redkih primerih, več na vasi, češki prijatelji so se namreč po drugi strani čudili mojemu navdušenemu spraševanju, če se kaj veselijo tega praznika, barvanja jajc, „žegna“, maše..., in mi povsem ravnodušno dali vedeti, da niti ne vedo, če bodo vse to imeli. Potemtakem je verjeti statistikam o Čehih kot zelo ravnodušnemu narodu, kar se vere tiče. So pa na drugi strani vse prej kot ravnodušne skupine ekstremistov: anarhisti, komunisti, nacisti – vsi ti imajo vsako leto za prvega maja shode po celi Pragi – edino po praškem „Rožniku“ ne, tam je prvega maja mesto za zaljublence. Pri spomeniku enega največjih čeških romantičnih pesnikov Karla Mache se poljubijo, z namenom, da bo ljubezen držala vsaj do prihodnjega prvega maja... In če to vsako leto stori tudi njihov predsednik Václav Havel, ki je še vedno srečno poročen z res lepo žensko, gre stvari seveda toliko bolj zaupati.

Nina Gradič

V ozadju Praga - pomanjšana...

več, in mi si s tem brišemo... ni važno“. Pa saj tudi kakšen Ciprčan ni nič boljši. Pripovedoval je, da je pred prihodom vedel le to, da bo študiral v Pragi, niti sanjal se mu pa ni, kje Praga je.

Nekega večera sva šli s prijeto Madžarko na kocert romske glasbene skupine. Predstavljali sva si (ona še bolj upravičeno kot jaz, ker je na Madžarskem romska kultura še kako prisotna), da bodo nastopili brkati temni možje z goslimi, cimbalami. Ne, to je bila sodobna ženska zasedba, „babe na mestu“, če vzamem besede kateremu moškemu z ust. Violina, harmonika, saksofon, bas kitara in za bas kitaro dekle v visoki nosečnosti. To lahko zdržijo le ženske takšnega porekla. Naredile so takšno vzdušje, da so mladi romski poslušalci začeli kar rajati, plesati, čeprav prostor ni bil

Kako so prepevali

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti ter Območna izpostava Šentjur sta 26. aprila organizirala že enajsto po vrsti Jurjevo revijo pevskih zborov. Nabito polni Kulturni dom je dajal občutek, da je zanimanje za zborovsko petje v Šentjurju veliko. Predstavilo se nam je trinajst zborov. Vsa prireditve je bila še bolj zanimiva, ker je bilo izvedeno tudi ocenjevanje zborov. Strokovni ocenjevalec je bil gospod Karli Leskovec iz Domžal. Program je povezovala mlada Alenka Leskovšek, ki je bila nov svež obraz na napovedovalskem odru.

Župan občine g. Jurij Malovrh je v otvoritvenem govoru že spet zajel vso zgodovino Šentjurja, ki smo jo slišali iz njegovih ust skoraj na vsaki javni prireditvi. Opozoril je tudi na ogroženost slovenskega jezika ob napadu slengizmov kot so ful, cool in bejba.

In potem se je začelo zares.

Prvi zbor je bil **Moški pevski zbor Dramlje** pod strokovnim vodstvom Edija Goršiča. Klub temu, da je Goršič eden najstarejših zborovodjev v Sloveniji, je bil zbor le medla senca dobrega zbora. Šibki tenorji so bili neslišni in netočni, saj jih je basovska vrsta popolnoma preglasila.

Moški pevski zbor s Planine, zborovodja Matej Romih, se je predstavil z manj zahtevnimi pesmimi kot Drameljčani. Zelo dobri uvodi pesmi in lepo porazdeljeni vokali so bili odraz ubranega petja.

Dočakali smo tudi prvi ženski zbor, **drameljski ženski pevski zbor** pod vodstvom Blanke Pasarič. Pravkar so končali snemanje svoje prve zgoščenke. Zbor ima močne in točne vokale. Pesem "Kam so šle vse rožice" je spremljala mlada Irena Zdolšek na citrah. Posebej je treba izpostaviti zahtevno pesem z naslovom Jubilate (99. psalm) avtorja Halmosa Laszo, ki so jo pevke odpele odlično.

Prvič smo na šentjurskem odru videli tudi **Mešani pevski zbor "Krnica" iz Dobrine**. Po odhodu prejšnjega zborovodje je vajeti v svoje roke vzela mlada študentka glasbe Alja Pešak. Zbor je zaradi premalo javnih nastopov in premalo vaj deloval neodločno. Veliki tremi na odru je botrovalo tudi nekaj netočnosti.

Naslednji se nam je predstavil **Mešani pevski zbor KD Dobje** pod vodstvom Toneta Volaska. Čeprav je zbor star že eno leto, je bil to njihov prvi večji nastop. Zbor je odpel točno, vendar ne preveč

prepričano vase. Ženski del zbora se je preveč trudil peti v ospredju, kar je povzročilo, da so bili manj številni, vendar bolj točni moški vokali, potlačeni za visokimi toni. **Moški pevski zbor skladatelj Ipavcev Šentjur** pod vodstvom Fracija Ploha se je predstavil z vsem sijajem. Zbor že vizualno deluje urejeno in profesionalno in tudi ima od vseh predstavljenih zborov najdaljšo tradicijo. Tudi število pevcev je bilo največje, kar je dalo močan zvok moških glasov. Že s prvo pesmijo Emila Adamiča "Jurjeva" so upravičili svoj sloves uigranega in kvalitetnega zbora, kar so z naslednjima dvema pesmima samo še potrdili. Po mojem okusu so bili najboljši moški pevski zbor na reviji.

Ženska vokalna skupina Skladatelj Ipavcev Šentjur je bila naslednja na vrsti. Gre za sekcijo zbora z istim imenom pod vodstvom Simone Zdolšek. Deset pevk je demonstriralo zelo tiho petje. Prvi dve pesmi sta bili zelo neprepričljivi, vendar so pevke vtis močno popravile z zadnjo "Himn to freedom" avtorice Harriette Hamilton.

Mešani pevski zbor sv. Jakob z zborovodjem Francom Kalpelom, ki vodi zbor že od ustanovitve dalje, je bil zelo povprečen, z nekoliko slabšimi alti.

Ženski pevski zbor KD Gorica z zborovodkinjo Metko Bevc je bil soliden. Nekaj netočnih intermezzov pa ni pokvarilo povprečnosti zbora. Ko so končali nastop, so pevke urno, kakor da bi se jim kam mudilo, odbrzele z odra ter prepustile prostor **Mešanemu pevkemu zboru "Sonce" iz Ponikve** z zborovodkinjo Andrejo Galuf. Zbor je že poznan po raznovrstnosti in originalnosti, vse skupaj pa so tudi začinili z ubranim petjem in dinamičnimi pesmimi. Svoj performans so opravili zelo točno, s težkimi pesmimi, in si za nastop zaslužijo čisto petico. Po moji oceni so bili najboljši

mešani pevski zbor na reviji. Le tenorji so bili za odtenek pretih. Kakor da bi najboljši organizator pustil za konec, so nam dali misliti **Mešani oktet "Grič" iz Dobja**, pod vodstvom Slavice Rajh. Kvaliteta okteta se je videla že od prve pesmi dalje. Solistka Mateja Rajh je občinstvo očarala s svojim glasom, za kar je oktet požel tudi buren aplavz.

Ženski pevski zbor skladatelj Ipavcev Šentjur z zborovodkinjo Emilijo Kladnik Sorčan je domala pokvaril odličen konec revije. Na oder je prišlo največje število pevk, glasu iz njih pa ni bilo. Ženski zbor skladatelj Ipavcev je bil le zelo blede senca moških predhodnikov s tem imenom. Vokalno je zbor deloval, kakor da bi jih pelo le deset, pa še z nenatančnimi konci so imeli težave. Zbor, ki je zaspal na svojem imenu.

Zadnji zbor se nam je predstavil **Mešani pevski zbor "Zarja" iz Šentvida** z zborovodjem in novopečenim očkom Matejem Romihom. Že malce utrujenim poslušalcem je zbor predstavil kvalitetno in zelo natančno petje. Mogoče so bili malo premočni ženski vokali, kar pa nikakor ni motilo, da ne bi z zadnjo pesmijo "Zottmarsch" neznanega avtorja razvneli odrevenelo občinstvo. Zelo kvaliteten zbor je pustil lepe občutke.

Revija, ki je trajala kar precej časa, je dala Šentjurju vedeti, da naša pesem še ni umrla. Saj so bili na koncu zadovoljni vsi, tako pevci kot pevke. Splošen vtis celotne revije je bil, da so zbori v šentjurski občini zelo dobri in bi bili v ponos vsaki občini, ki bi jih imela.

Upam, da si s tem člankom nisem nakopal jeze nastopajočih. Naj poudarim, da je ocena le moja in se verjetno razlikuje od strokovnega ocenjevalca.

I. g.

Razočaranje, imenovano Radko Polič

Šentjurska publika ga je sicer nagradila z dolgim aplavzom, kar trikrat ali štirikrat je prišel na oder, toda mene je hudo razočaral. Res ne vem, kaj so ljudje videli v monodrami Radka Poliča Raca "Dobro jutro". Debela ura zmedenega prepiranja samega s seboj, dialogov z bogom, hudičem, s svojimi sanjami, in bogve še s kom, brez repa in brez glave... Sanja se mi ne, kaj nam je hotel povedati s tem sprehodom skozi svoje življenje. Ničesar nisem razumel. Tudi njegove igre ne, čeprav je intenzivno skakal po odru, se metal po tleh, hodil po kolenih in se ob tem prav realistično temeljito spotil. Prepričal me je le s potenjem, vse drugo pa je bilo nekako prisiljeno. Toda zakaj neki je vse to počel? Da bi nas prepričal, da je res samo le blebetajoča opica, kot se je sam nekajkrat poimenoval, ki se spogleduje s svojim koncem? Morda. Je pa razočaranje tem večje, ker sem od vrhunskega profesionalca pričakoval nekaj drugega, drugačnega, večjega.

Morda bo pa naslednjič imela Anita Koleča srečnejšo roko. In bo našla v beli Ljubljani kaj bolj enostavnega, manj vrhunskega. Seveda če naše kulturno ministrstvo ne sofinancira le takšnih dosežkov kot je Poličevo Dobro jutro.

F.K.

Literarni večer v Knjižnici Šentjur

V gosteh je bil Borut Senegačnik

Minuli četrtek se je v Knjižnici Šentjur dogodil najbrž zadnji literarni večer pred poletnim odmorom. Dr. Igor Grdina je tokrat v goste povabil pesnika in publicista Braneta Senegačnika.

Lepo pomladansko vreme je najbrž razlog, da se je poleg "službeno" prisotnih v knjižnici zbralo le kakšnih deset najbolj zagrelih šentjurskih ljubiteljev umetniške besede. Grdina in Senegačnik sta debato pričela o trenutnem stanju literarne kritike na Slovenskem, ki je po njunem mnenju na enem izmed najnižjih nivojev v zgodovini. V osrednjem delu je Branko Senegačnik, sicer sodelavec za klasično filologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani in prevajalec grške in latinske književnosti, predstavil nekaj svojih pesmi. Doslej je izdal tri pesniške zbirke, pri zadnji, naslovljeni Ptica iz črnih zvezd, pa je spremno besedo napisal Igor Grdina. Zanimiva je bila predvsem razprava o metriki in povezavi med pesmijo in melodijo.

V zadnjem sklopu je debata za "rekreative" ljubitelje literature in kulture morda postala nekoliko pretežka. Gosta sta zajadrala v grško in rimsko kulturo in skušala pojasniti, kakšen je vpliv teh dveh stebrov Evrope na dandanašnje stanje kulture in duha na stari celini.

Prvič se je javnosti predstavila tudi nova direktorica knjižnice Tatjana Oset, omenjeni večer pa je bil vsaj zaenkrat zadnji v organizaciji bivše direktorice Tatjane Cmok. Upati je, da se bodo podobne prireditve nadaljevale tudi v prihodnje. Resda ne doživijo prave množičnosti, toda nekateri bi večere z znanimi slovenskimi pesniki, pisatelji in slikarji le pogrešali.

L. H.

Luka Hvalc -Dnevnik

Bil je maj ...

Torek, 1. maj

mesecih. Prav prijetno, res.

No, kot predlagatelj nove rubrike me je, se ve, avtomatsko doletela "čast", da premierno zapolnim tole stran. Kaj drugega, kot da sprejem izziv. Ne bi smelo biti problem, si pravim, vendar... Nikoli nisem pisal dnevnika. Kaj vem, zato moraš biti po mojem zelo organiziran, kar sam, priznam, nikakor nisem. Da bi si vsak večer vzel nekaj minut? Dajte no! Me res zanima, koliko moških piše dnevnike? Po mojem so te stvari bolj v domeni žensk.

Pa dajmo, vsakih nekaj dni bo že šlo. Po kar nekaj odložitvah in spraševanju, če ima vse skupaj smisel, je končno napočil dan, o katerem bi se spleščalo kaj zapisati.

Prvi maj! Praznik, ki mi je zagotovo najbolj všeč. Pravzaprav praznike skoraj sovražim. Še posebej tiste "glavne", ko se samo sedi, je in pije. Pa čaka, da bo šlo mimo. Saj res, Slovenci imamo skupaj z Italijani in Avstrijci baje največ dela prostih dni v Evropi. In to 15. Nekateri si prizadevajo, da bi bil prazničen še petek pred veliko nočjo, s čemer bi postali šampioni stare celine. Pravzaprav nimam nič proti! In mi se norčujemo iz Črnogorcev, he, he, he...

Zbudim se okrog pol devetih. Včerajšnje kresovanje je bilo rahlo hecno. Slivniško jezero bolj zaradi firbca, potem pa iskanje ognja na Primožu. Ja, našli smo ga, potem ko smo se čudili neverjetnemu velikemu pločevinastemu prašiču, ki stoji malo naprej od sušilnice. Ljudje imajo res domišljijo. Torek, kres. Nekako smo se približali, samo nismo zbrali poguma, da bi se priključili veseljarjem. Večer zaključimo v stalnem prostoru.

Na zbornem mestu za kulturnim se zbereva le dva osebka zagreta za tradicionalni pohod na Resevno. Ostala družina se izgovarila, da smo se dogovorili za kasnejšo uro. Ja, nič! Pa kreneva sama z Mašo. Izbereva pot mimo Ferleževega mlina. Prav prijetno toplo je. Kramljava. O tem in onem. Fino in fajn. Brez postanka sva v slabi uri in pol na vrhu. Ponosna nazdraviva z Laškim, medtem družina javi, da je štartala. Če bodo res šli peš, jih najmanj še dobro uro ne bo na vrhu. Prišede stric Kemoplast Lapornik s svojo prijazno skupino. Debata steče seveda o košarki, kmalu pa začnejo padati šale. Skoraj se že prepeva...

Zbira se vse več ljudi, ki so očitno odlično razpoloženi. Iz nahrbtnikov vlečejo vse mogoče; nešteto vrst "delikatese", pecivo, plastenke z vinom, na eni mizi je celo prašičja glava... Nazdravlja se s križem kražem. Takšno množično eksplozijo navdušenja in zadovoljstva vidiš le še redko kje. Pa še vreme je fantastično.

Končno se nama z Mašo pridružijo ostali: najprej Bogdan, Peter in Miha, od sosednje mize se pojavi Polona s psičko Tajo, kmalu prisopihajo Tjaša, Eva,

Sergej in Bruno, na jasi nas z žarom in pijačo čakajo Tanja, Dimitrij in Jure. Obeta se super popoldne. Množica se je za prvo silo okrepčala, plesišče se polni. Veselica je odprta! Pozdravit nas pride poslanec Marko in seveda pade runda. Sklenemo, da počasi vstanemo sicer... Seveda še smuk na stolp in nato k spomeniku.

Ura je okrog treh. Ležimo v travi, se žogamo, jemo (omislimo si celo sladoled), pijemo, se zabavamo... Na jasi je vse več ljudi. Pridružita se nam še Monika in Matevž. Otročaji igrajo nogomet, penzionisti sedijo v travi, vesele družine se pojoč spuščajo v dolino.

Še enkrat jo mahnemo na vrh. Sledi še ena serija srečanj z znanci in posledično nazdravljanje. Ob šestih sklenemo, da zapustimo prizorišče. Štirje zavrnemo prevoz in se v dolino spustimo peš. Po strmi poti in na koncu čez Hudičev graben. To se izkaže za napako. Ob koncu poti je takšno blato, da je skoraj nemogoče, da ne bi zagreznili...

Končno doma. Neverjetno, kako prija tuširanje. Pa doma ne zdržim več kot uro. Na Resevni namreč nismo vsega pojedli in zato pade odločitev, da preostalo spečemo kar za kulturnim. Ni problema! Na parkirišče damo mizo, se posedemo in gremo naši...

Ob desetih grem domov. Zaspan sem. Prižgem računalnik, pregledam mejle, novosti na straneh ŠN in ŠKMŠ. In zdaj končujem prvi dan mojega dnevnika. Zraven poslušam Niete: *"Vse cvetelo je, vse živel je. Bil je maj..."* Ja, lep prvomajski dan je bil.

Petek, 4. maj

Zbudim se ob osmih, kljub vsemu, da sem šel spat ob dveh. V zadnjem času sem se navadil takšnega ritma in brez problema gre. Za dobro jutro si privoščim kopirane zapiske epistemologije. Uh, to je eden najbolj zateženih predmetov letos. Neke vrste teorija in zgodovina znanosti.

Po dveh urah učenja se s kolesom odpeljem v Šentjur. Z Urošem najprej k Juriju za študentsko tržnico, nato na Kemoplast, na Občino, pa v knjižnico... Bolj malo uspeha, kljub vsemu pa študentski tržnici in športnim igram, ki ju pripravljamo s ŠKMŠ, dobro kaže. Pa še mladinski popustnik smo končno uredili.

Z Bogdanom na uredništvu Novic pregledava in predebatirava novega "Šentjurčana". Nekaj bodic, ki jih je bilo seveda pričakovati. Nadaljevanja naše zgodbe s kaplanom ni zaslediti. Bo g. Koren nadaljeval svoja obtoževanja naslednjic? Ali pa si nas bo "Šentjurčan" privoščil med vrsticami kot že nejakrat? Kaže, da bo obveljalo slednje. Pa kaj dosti se ni za sekirati. Informacije s terena nam dobro kažejo. Večina jih je mnenja, da smo pač postali predobri in nevarni šentjurskim konzervativnim silam.

Ko se vrnem domov, malce pišem seminarsko nalogo. Po kosilu peljem brata na trening, zalepim nekaj plakatov, uredim popust v Blue eyes. Namesto na košarki popoldne preždim ob knjigi razvpitega Bojana Požara, ki sem jo malo prej dobil v roke. Sicer me načeloma tabloidne teme ne zanimajo, tokrat pa sem padel noter za tri ure... Čudim se samemu sebi in Požarjevi Slečni Sloveniji.

Zvečer jo mahnem v Prostor na izvrsten potopis o Kambodži. Sledi še tradicionalna petkova debata ob pivu. V domači postelji se znajdem ob enih.

Ponedeljek, 14. maj

Po napornem in fizično utrujajočem vikendu (športne igre) spet pot v Ljubljano. Tokrat me mučne vožnje z našimi železničarji in nenormalne gneče reši Peter. Ob pol sedmih se za nekaj dni posloviva od Šentjurja, čez slabi dve uri pa sva že v prestolnici. Zelo sem zaspan, vendar si ne morem več privoščiti lenarjenja. Do izpitov so le še trije tedni.

Na faksu grem na vaje, nato pa se v knjižnico mučit z epistemologijo in informatiko. Pa za računalnik pisat seminarsko nalogo. Okrog dveh gremo s sošolci na kosilo. Preletim Mladino in Delo. Malce politiziramo, kot je to naš že kar nekakšen ponedeljkov ritual. Seveda pri tem ne sme manjkati podaljšek kosila s kavo na drugi lokaciji...

Sledi še eno predavanje, po njem pa spet za računalnik. Hmm, računalniki mi niso všeč in jih imam za nujno zlo. Pa kljub vsemu za njimi preživim navadno preveč časa... Tokrat sem na internetu. Pišem mejle, ki so ena najboljših računalniških zadevščin. Pregledam "naše" strani, na hitro preletim dnevno časopisje. Ura je že pet. Počasi greim v Šiško, kjer živim v Ljubljani.

Zelo sem utrujen, namesto dremeža pa bluzimo s cimri. Prav super so ti pogovori, čeprav več ali manj neproduktivni. Čvekanje pač. Po Dnevniku se lotim knjige. Avtobiografija Lidije Asta, znane astrologinje, danes partnerke razvpitega reperja Aliena. Ja, ženska je imela razgibano življenje, njena razmišljanja pa kljub totalni odštekanosti sploh niso napačna...

Za kakšno uro se poglobim še v sociologijo kulture, nekaj izpišem za seminarsko in ura je že ena zjutraj. Lahko noč!

Petek, 18. maj

Že včeraj sem se vrnil v Šentjur. Skoraj vedno pridem ob četrtek. Na srečo ob petkih nimam nekih pomembnih obveznosti. Pa ne, da mi je Šentjur tako pri srcu in da Ljubljano sovražim. Pravzaprav imam tam odlično družino, pa še všeč mi je veliko mesto, kjer te nihče ne pozna. Tu pa imaš občutek, da te vseskozi vlačijo po zobeh. Mogoče se mi samo zdi, pa tudi čisto vseeno mi je. Kljub pregovorni "zahojenosti" mi je Šentjur vedno bolj všeč. Ironično, pač. Šentjur forever! Če je to lokal patriotizem, tudi prav.

Nič takega se ne zgodi, da bi bilo vredno izgubljati črke. Dopoldne učenje, potem pa lazenje z enega na drugi konec. Mešanje zraka, bi lahko rekel. Večer pa vendarle ni klišejsko petkov. Tokrat se odločim, da bom doma. Ne vem zakaj, samo odločim se. Dela imam res veliko, ampak saj je vedno tako...

Zdajle sredi noči je res dober občutek. Madona, kakšen karakter sem! Občutek, četudi lažne samozavesti, je fantastičen. Vsaj do zjutraj...

OK! Da dokončno ne izpadem kot zadnji težak tega vesolja, nepreklicno končujem! Hvala, če ste brali, sicer pa niste nič zamudili. Adijo!

Luka Hvalc, študent

**Šentjurske
novice vredne
vsakega
Šentjurčana**

Da ne pozabimo

Dr. Jože Brilej – Bolka

1910 - 1981

Letos mineva 20 let od smrti uglednega rojaka s Kozjanskega. Njegova življenjska pot ga je vodila iz rojstne vasi s Presečnega v sedanji občini Dobje, od siromašnega kmečkega otroka do priznanega pravnika, partizanskega borca in voditelja, diplomata svetovnega formata ter eminentnega politika. Do smrti je ostal zvest svoji rodni pokrajini, prizadeval si je, da bi ji pomagal preseči dediščino preteklosti.

V skrajni skromnosti se je prebijal skozi naporna šolanja. Želel je postati zdravnik, kar pa mu je bilo onemogočeno zaradi višjih stroškov in nepopolnega študija v Ljubljani. Začel pa je na bogoslovju v Mariboru, ki ga je moral zapustiti zaradi pridružitve krščanskim socialistom. V Ljubljani je stanoval v hiši tete svoje rojakinje Marte Guček, ki je postala tudi njegova žena. Njena hiša v Židovski ulici, z gostilno v pritličju, mu je nudila zatočišče za njegovo vse bolj aktivno in skrajno konspirativno politično delo. Povezan v ljudsko frontno gibanje je sodeloval v različnih akcijah. Skupaj z Jožetom in Marijo Vilfan, Francem Hočevarjem, Rudijem Čacinovičem in drugimi so se zbirali v različne borbene in za takratni čas napredne skupine. Po diplomu mu je sošolec Marjan Dermastja (-Urban) s pomočjo svojega očeta omogočil pripravništvo in zaposlitev v vzajemni zavarovalnici. Objavljal je v Ljudski pravici, katero je nekaj časa tudi urejal. Bil je odličen propagandist in razlagalec potreb slovenskih delovnih ljudi. Takšen je bil pred in med drugo svetovno vojno.

Po okupaciji je bil najprej funkcionar OF v Ljubljani, od leta 1942 je na osvobojenem ozemlju urejal Slovenskega poročevalca, Delo in Slovenskega partizana. Postal je pomočnik komisarja Glavnega štaba NOV, komisar II. operativne cone na Gorenjskem, komisar 14. Divizije in proti koncu vojne komisar 7. korpusa.

Po vojni je postal načelnik ministrstva za zunanje zadeve in pomočnik zunanjega ministra SFRJ, od leta 1950 do 1952 tudi veleposlanik v Angliji, kjer sta skupaj z zunanjim ministrom blažila Churchillovo odklonilno stališče do SFRJ. Bil je vodja jugoslovanske misije v OZN, tudi z nalogami v nemirnih izraelsko - palestinskih spopadih. Znan je dogodek iz Jeruzalema, kjer je dobil med zajtrkom pod pokritim krožnikom sporočilo palestinskega osvobodilnega gibanja, česar protokol ni dovoljeval. Poklical je strežnika in rekel: "naročil sem zajtrk in ne Palestina."

Leta 1956 je bil predstavnik Jugoslavije v Varnostnem svetu OZN, naslednje leto pa predsednik ekonomsko - socialnega sveta OZN. V času francosko - angleške invazije na Suez je bil predsednik Varnostnega sveta OZN in se je izkazal s hitrim ukrepanjem. Proti sovjetski zahtevi, da se napadalci ustavijo, sta Francija in Anglija vložili veto, Brilej pa je z uporabo resolucije "Združeni za mir" dosegel sklic generalne skupščine in doseženo je bilo premirje.

Diplomatsko službo je nadaljeval kot veleposlanik v Egiptu. Zaradi zdravstvenih težav se je vrnil v domovino. V obdobju 1963 - 1967 je bil član zvezne vlade, v naslednjem mandatu pa poslanec v republiški skupščini in tudi njen predsednik. Po izteku mandata je postal predsednik Ustavnega sodišča Slovenije. Bil je član Združenja za mednarodno pravo in dopisni član Diplomatske akademije v Parizu.

Rad se je vračal na svoje rodno Kozjansko, z njim je ostal čustveno povezan in je bil dostopen vsakomur, ki se je nanj obrnil za pomoč.

Odlikovan je bil s Spomenico 1941 - 1945, bil je tudi častni občan občine Šentjur pri Celju.

V. Jagodič

Šentjursko poletje 2001

Za začetek Gregor Bezenšek mlajši in Jože Mastnak Marjan

V prihajajočem poletju bomo Šentjurčani končno dobili priložnost, da poletje v našem mestu preživimo tudi na kulturnih in zabavnih prireditvah. Glavna organizatorja, Občina Šentjur in Javni sklad kulturnih dejavnosti, sta skupaj z drugimi sodelujočimi pripravila pester program, ki se pričinja že v prvem tednu junija.

V petek, 1. junija ob 21. uri, bo v hotelu Žonta Jazz večer s kvartetom Gregorja Bezenška in gostjo Mio Žnidarič. Mladi Šentjurčan se bo publiki predstavil s svojimi sošolci, študenti jazza v Gradcu. Kot gostja bo nastopila zagotovo ena najboljših slovenskih pevk Mia Žnidarič, ki jo bo na klavirju spremljal njen partner, Nizozemec Steve Klink, ki je eden vodilnih evropskih jazz pianistov. Brez dvoma se ob vrhunski mednarodni zasedbi obeta čudovita otvoritev Šentjurskega poletja 2001, svojo prisotnost na prireditvi pa si lahko zagotovite z nakupom vstopnice, ki v predprodaji stane 800 SIT. Predprodaja poteka v hotelu Žonta.

Po novembrski otvoritvi bo v četrtek, 7. junija ob pol osmih zvečer, znova zaživel Ipavčev vrt. Po Forah za jurja (zbirka

aforizmov skupaj z Gregorjem Bezenškom starejšim) in romanu Bufonija, bo Jože Mastnak Marjan s Proseniškega predstavil svojo tretjo knjigo, poimenovano AUA. Kot glasbeni gost bo nastopil zagotovo najpopularnejši slovenski kantavtor Adi Smolar, ki je tako kot Mastnak letošnji dobitnik nagrade za najboljšo slovensko satiro, Aritas. Na predstavitvi knjige bo sodeloval še slovenski pisatelj in poslanec Tone Partljič. V Gustavovem salonu Ipavčeve hiše bo ob tej priložnosti odprta razstava Gregorja Mastnaka. Mladi slikar iz Ljubljane, sicer tudi Jožetov nečak, ima za sabo že kar nekaj odmevnih razstav, mnogi pa ga poznajo tudi kot sodelavca revije Mladina, za katero med drugim oblikuje naslovnice.

L. H.

Nekaj statistike

(povzeto iz letnega poročila Centra za socialno delo Šentjur)

Šentjurska družina

Na področju UE Šentjur je 5174 družin. 909 (17,5%) zakonskih parov je brez otrok, po enega otroka ima 1169 zakoncev (23%), po dva otroka 1576 družin (30,5%), 425 (8,2%) po tri otroke. Več kot 4 otroke ima 31 družin (0,5%).

Neporočenih parov je bilo 127, ki so skupaj imeli 103 otroke.

Nepopolnih družin imamo 864 (16,7%), od tega samo z materjo 724 in samo z očetom 140

Otroci in mladostniki

Otroški dodatek in preživnine

V letu 2000 je bilo do otroškega dodatka upravičenih 2914 družin oziroma 5817 otrok. Kot otroški dodatek je bilo razdeljenih 623 milijonov tolarjev.

Za nadomestilo za porodniški dopust je bilo izplačano 249,8 milijona SIT, za starševski dodatek (za nezaposlene matere) pa 10,6 milijona SIT. Za novorojenke pakete je šlo 1,9 milijona SIT.

Preživnine je prejelo 479 otrok.

V rejništvu imamo 15 otrok.

V lanskem letu so mladostniki storili 20 kaznivih dejanj. V prevzgojnem domu sta dva mladostnika, 1 je v mladinskem domu.

Socialno varstvo

V letu 2000 je bilo brezposelnih 1429 oseb ali 15,2%.

Finančno pomoč v obliki denarnega dodatka je prejelo 2016 upravičencev, ki so skupaj dobili 168 milijonov denarne pomoči. 572 prejemnikov denarne pomoči je bilo starih 18 do 26 let.

21 občanov je dobivalo dodatek za stanovanjsko najemnino, 189 denarnih dodatkov pa je bilo podeljenih v funkcionalni obliki.

Skupno je šentjurski Center za socialno delo v letu 2000 dodelil za 1 milijardo in 53 milijonov različnih družinskih prejemkov

Odvisnost od alkohola in drog

Center je obravnaval 78 primerov odvisnosti od alkohola. O odvisnosti od drugih mamil pa v poročilu ni podatkov.

Dva para sta se vzela na Ponikvi

V soboto, 5. maja, je gostovalo v Kulturnem domu na Ponikvi Kulturno-umetniško društvo Lojze Avžnar iz Zgornje Ložnice. Na Ponikvo so prišli z namenom odigrati veselo igro v treh dejanjih "Dva para se ženita", ki jo je priredil Janez Oblak.

Igralska zasedba je bila odlična. Samo dogajanje pa je postavljeno v vaško okolje, v čas ko so ženske zbirali šarži in je bilo glavno le to, koliko je bil bodoči mož premožen in iz kakšne premožne družine je bil. Vse pa se zaplete, ko edinki izbereta moža oče in mati, ki imata o bodočem zetu različne kriterije. Tu pa nastopi stric, ki obrne vso stvar v pravo smer in pripelje domači hčeri ljubljene fanta. Drugi par sta domači hlapec in dekla. Pri tem paru ni ovira denar, pač pa sramežljivost, pijača in zaspanost ženina.

Komične situacije so izzvale pri polni dvorani smeh, aplavz pa je bil nagrada za dobro igro.

M.L.

Zlati zgodovinarji

Pred nekaj dnevi je bilo državno tekmovanje v znanju iz zgodovine. Tudi naša šola, OŠ Franja Malgaja Šentjur, je tam imela svoje predstavnike. Nuša Peperko, učenka 8.a razreda, je osvojila odlično tretje, Urška Zupanc, učenka 8.a razreda, pa osmo mesto. Obe sta za ta rezultat prejele zlato državno priznanje in si s tem prislužili tudi tistih 5 točk, ki jih bosta lahko unovčili pri vpisu v srednjo šolo, če jih bosta potrebovali.

Tudi sedmošolec Luka Vlaovič je povzdignil dober glas naše šole, saj se je tudi on iz tekmovanja vrnil z zlatim priznanjem.

Kaj o takšnih tekmovanjih misli Nuša Peperko, ki je trikrat zapovrstjo osvojila zlata priznanja (6., 7. in 8. razred), pa preberite v naslednjih vrsticah:

Že tri leta tekmuješ v znanju zgodovine. Kaj se je v tem času na tekmovanjih spremenilo, poleg snovi seveda?

Sprememba je predvsem pri testih, saj so za osmošolce zdaj težji kot za ostale. Spominim pa se, da sem bila prvič precej živčna, vse je bilo novo, zdaj pa mi je bilo vse bolj znano in sem se tudi lažje spostila.

Koliko časa si posvetila pripravam na tekmovanje?

Takšnemu tekmovanju je prav gotovo potrebno posvetiti veliko časa. Literature je bilo veliko in včasih sem že skoraj obupala. Ko pa nato dobiš teste, te kar preseneti, da večino stvari veš in ponavadi je bilo veliko lažje, kot sem pričakovala.

Poleg toliko števila tekmovanj, ki jih imaš na voljo (logika, kemija, fizika, slovenščina, matematika, vesela šola...), zakaj ravno zgodovina?

Zgodovina je čudovita, osupljiva - toliko je oseb in dogodkov, ki so tako presenetljivi. Je pa

dolgočasno, če se učiš le letnice, osnovne dogodke, vanjo se moraš poglabiti. Zanj me je navdušil ati, ker tudi njega zelo zanima.

Ker te zgodovina očitno zanima, ali nameravaš izbrati tudi poklic v zvezi z njo?

O tem sem že razmišljala, pa še ne vem. Sedaj me čakajo še štiri leta gimnazije, za tem bom pa še videla, kako bo.

Tudi mentorica Slavica Čokle je odgovorila na nekaj vprašanj.

Ali ste zadovoljni z odzivom učencev na šolskem tekmovanju iz zgodovine?

Sem. Za tekmovanje se prijavijo samo tisti učenci, ki jih zgodovina res zanima. Letos je tekmovalo 18 učencev, od tega je bronasta priznanja osvojilo 12 učencev, štirje so prejeli srebrna priznanja, med njimi tudi avtorica zapisa Nina Marot, trije učenci pa so prejeli zlata priznanja.

Kako Vam uspe v učencih vzbuditi interes za dodatna poglobljena znanja, ki so potrebna za tekmovanje za srebrno in zlato priznanje?

Učencem predstavim predpisano temo in literaturo. Prijavijo se prostovoljno, osmošolce motivirajo tudi točke.

Ali menite, da je ključ večletnih uspehov naše šole na državnem tekmovanju, dobra priprava na tekmovanje, ki poteka pod vašim mentorstvom, ali je to le zasluga posameznih kandidatov?

Za uspehe so zaslužni sami tekmovalci, toda brez mentorstva ne gre.

Kakšna je vaša ocena, kako dobro Slovenci oz. najini sokrajani poznajo zgodovino?

Slabo. Se pa zanimanje za domačo zgodovino v letih po osamosvojitvi Slovenije izboljšuje.

Nina Marot

Pod klobukom

Kot ste lahko prebrali že v eni od prejšnjih števil Šentjurskih novic, je Nina M. opisala, kako je ekipa televizije Slovenija snemala prispevek, oz. del oddaje za oddajo Pod klobukom, ki je bila na sporedu 9. Maja 2001 ob 16.45, na TVS 1. Ogledali ste si lahko vse o našem kraju, šoli in različnih stvareh. Če je Nina opisovala snemanje dela oddaje v Šentjurju, mi ne preostane nič drugega, kot da opišem snemanje v studiu TVS.

No, takole je bilo: Ko smo prispeli v studio, smo si ga vsi želeli takoj ogledati in tako smo se kar odpravili pogledat. Ko smo hodili po dolgih, kratkih, ozkih in širokih hodnikih, smo končno prispeli v studio. Uau! Sprva smo kar osupnili, saj je studio veliko manjši, kot zglada na TV, kmalu pa se je že slišalo tiho pogovarjanje o tem in onem, ampak seveda vse o studiu. Namestili smo se v garderobah in počakali, da so najprej posneli nadaljevanje igre Korenčkov palček, ki ga je napisala Svetlana Makarovič. Igralce so napudrali in jih pospremili v studio, kjer jih je že pričakoval režiser. Ta je rahlo spremenil njihov način igranja, tako, da je bila igra oz. odlomek nared za posnet.

Že smo sedeli v studiu in vadili za snemanje. Najprej smo posneli del, v katerem so nastopale punce iz skupine Power dancers. Zapele so, seveda njihovo najnovejšo pesem Čokolada, za katero so videospot posnele na Karibih. Naša naloga je bila, da malo zaplešemo, kar niti slučajno ni bil problem za večino deklet. Malo drugače pa je bilo s fanti, ki so bili malo bolj zadržani, a so se vseeno znašli.

Po tem delu pa smo posneli prepriček med Davorjem in 'ta zgornjim sosijem' (zgornji sosed). Prepirala sta se za mačka Čučija, ki sta si ga na enem posnetku tako trgala, kot ga bi hotela razčetrveriti, ker pa takega posnetka režiser niti slučajno ni odobral, smo ga še kar dostikrat ponovili. K temu delu pa je spadal še stilski izziv, kjer so morali iz starih rjuh in krompirja narediti oblačila. Manekena sta bila Lucija Pungeršek in Rok Fidler, stilistka pa Barbara Režek. Obleke ste si lahko sami ogledali v oddaji.

Stem je bil naš del snemanja zaključen in tako smo se še sprehodili po Ljubljani, nato pa se vrnilo v Šentjur, kjer smo zdaj kar malo slavni.

Tjaša Bosio

Kmetijsko gospodarstvo Slom

Petinpetdeset let mineva od leta 1945 ustanovljenega državnega/ kasneje družbenega / posestva. Danes je od njega ostalo le nekaj pomembnih kmetijskih kultur, katere se še nekako prebijajo na zasičenem domačem in evropskem tržišču. Osnova vsega dogajanja je rojstna domačija, rojaka škofa A.M.Slomška. Razpad Slomškovih naslednikov je omogočil, da domačijo leta 1905 odkupi celjski odvetnik dr. Josip Karlovšek. Z najeto delovno silo, tržnimi možnostmi in širino različnega premoženja, ga privede v gospodarsko stisko. Še posebej je zgubil precejšnjo vsoto z propadlim italijanskim trgovskim partnerjem pri prodaji lesa. Tako pred drugo svetovno vojno preide Slomškova domačija v last Celjske hranilnice in posojilnice. Po nemški zasedbi postane državna last. Upravnika je imenovala nemška okupacijska oblast /Kurt s soprogo/, ki se pred koncem vojne umakne. Nasledi ga Vodlan /lahko tudi Vodjan/. Njegov družinski član živi v Žalcu. Posestvo je upravljal z različnimi občasnimi delavci, vojaškimi formacijami in tudi z nemškimi ujetniki.

Poleg zemljiških površin so bile naslednje nepremičnine: stanovanjska hiša - rojstna hiša škofa Slomška, kombinirano gospodarsko stanovanjsko poslopje, svinjaki, veliko gospodarsko poslopje-marof, kjer so bili goveji hlevi, prešnica z nadstrešnico za

kmetijska orodja, manjša stanovanjska hiša, mlin z žago in nekoliko odmaknjen kozolec.

Področje Sloma se ponovno aktualizira proti koncu devetdeseti let. Mariborska škofija obudi aktivnosti predvojnega škofa dr.Ivana Jožefa Tomažiča, kateri se je zavzemal za beatifikacijo škofa Slomška.Nastopijo aktivnosti za odkup in prenovo rojstne hiše. Svojo kulminacijo dosežejo te aktivnosti z obiskom papeža Janeza Pavla II v Sloveniji in beatifikacijo Slomška in s proslavo 200 - letnice Slomškovega rojstva.

Ker je doslej povsem izostal posnetek povojnega obdobja na posestvu Slom, sem zbral nekaj fragmentov iz tega obdobja.

Ustanovitev kmetijskega gospodarstva Slom, enote Kmetijske šole Šentjur

Leta 1945 uveljavljena socialistična državna ureditev, pretežno po vzoru takratnega zaveznika in vzornika Sovjetske zveze sta uveljavljena dva sistema organiziranja kmetijstva;

a/ sovhovi - državno kmetijsko posestvo

b/kolhozi - zadržno gospodarstvo z kombiniranim obdelovanjem zemlje zasebnih kmetov.

Slomškova domačija je ustanovljena v smislu sovhova in je postala lastnina države. Kadrovske in organizacijske je dodeljena v upravljanje in gospodarjenje Kmetijski šoli v Šentjurju.

Za upravnika je imenoivan z dekretom takratne pristojne oblasti kmetijski tehnik P o d b r e g a r Karl iz Prapreč, sedaj občina V r a n s k o .Na posestvo se je priselil z svojo mlado družino in pričel pionirsko delo z dodeljeno in podedovano delovno silo. Vsa navodila o setveni, proizvodni, tržni in razvojni strategiji je odredilo vodstvo Kmetijske šole Šentjur, ki jo je vodil dipl.ing. C i z e j Adolf, kasneje profesor na srednji in višji kmetijski šoli Maribor. Tam je tudi doktoriral s področja živinoreje.Na posestvu je bilo nekaj bivših delavcev - veteranov. Na žagi in mlinu je iz časov lastništva dr. Karlovška opravljal delo K l e p e j Franc, v govejem hlevu E r l i h Franc ter še nekateri drugi delavci. Za uspešno izvajanje takratnih ročnih kmetijskih del je najeto precej delavcev. Nekaj teh je stalno zaposlenih, precej delavcev pa je najeto za posamezna sezonska opravila. Dela so opravljali tudi okoliški prebivalci. Vsa dela so opravljali ročno, brez sleherne vprežne ali motorizirane mehanizacije. V govejem hlevu so poleg ročne molže, vso živino ščetkali/štrigliali/. Nasade koruze, krompirja, hmelja in druge kulture so ročno okopavali. Žetev so opravljali s srpi. Prvo obdobje je bilo v slogu tradicionalne klasične konservativne kmečke obdelave.

Vincenc Jagodič
(se nadaljuje)

Avtobus navijačev v Zrečah

Navijali za dve Poloni, Sašo in Urško

Osmošolke Osnovne šole Ponikva so skupaj z duetom iz Gorice pri Slivnici zmagale na prireditvi "Zvezdni trenutki" v Hruševcu in se uvrstile v finale.

Finale "Zvezdnih trenutkov" je bilo 22. aprila 2001 v športni dvorani OŠ v Zrečah v organizaciji radia Rogla. Polona Podkrajšek, Saša Podkrajšek, Polona Planko in Urška Pevec so se predstavile s pesmijo Nuše Derende "Ne kliči me". Tako sem se skupaj z navijači, ki jih je bilo kar za cel avtobus, odpeljal izpred trgovine na Ponikvi proti Zrečam. Navijači so

imeli transparente, trobente, razne piščali, bobne in seveda svoje glasove. Te so pilili že od samega odhoda, tako da je ob prihodu vse bolelo grlo, starejše pa ušesa. Opazil sem tudi veliko drugih poznanih ljudi, ki so se pripeljali z lastnim prevozom, da bi navijali in vzpodbujali naše pevke. Dvorana je bila nabito polna. Vsi smo komaj pričakovali nastop naših punc, ki so od štirinajstih nastopajočih nastopile kot enajste. Nastop so odlično opravile, predvsem glasovno in v plesnih ritmih. Navijači so na koncu nastopa zavreščali in zaploskali.

Naj omenim, da je sodelovala tudi OŠ Slivnica. Njo sta zastopala Špela in Davor, ki sta zapela "Angeli nocoj pustite me" od Ptujskih 5.

Po končanem nastopu je sledilo glasovanje. Na vstopnici, ki je bila hkrati tudi glasovnica, si obkrožil najboljšega izvajalca ali izvajalko pesmi po svojem mnenju. Med preštevanjem glasovnic se je na odru pojavil popularni pevec Sebastjan, ki je dvignil vzdušje predvsem med mladimi.

Glasovnice so pokazale svoje in dosodile zmago domačinkam iz Zreč, kar kaže na to, da je bilo v dvorani največ domačinov.

Kot sem opazil, naše širi pevke sploh niso bile slabe. Takšna tekmovanja bi se lahko organizirala tudi na OŠ. Pred leti je DPM Ponikva organiziralo podobno prireditev za učence OŠ Ponikva. Imenovala se je "Zlata ladja". Na njej se je pelo, igralo in plesalo. Morda jim bo letos uspelo znova zasidrati ladjo.

M.L.

SVOBODEN KOT PTICA

WWW.MOBITEL.SI

AVTOHIŠA MLAKAR

PRODAJA IN SERVIS VOZIL

STOPČE 32/B, GROBELNO
tel.: 03/ 74 66 100, 03/ 74 66 102

E-mail: mla-car@siol.net

- ugoden hyundai kredit od 1-5 let
- financiranje nakupov novih in rabljenih vozil do 5-ih let (kredit na položnice)
- menjava staro za novo
- nudimo vam tudi: mehanično kleparske in ličarske usluge, vlečno službo, sklepanje zavarovanj...

Kakovost se plača. Obstajajo izjeme.

ACCENT

KLIMA ZA 1 TOLAR

s klimo že za **1.751.178 SIT**

ELANTRA

KLIMA ZA 1 TOLAR

s klimo že za **2.462.293 SIT**

ATOS

ZRAČNA BLAZINA ZA 1 TOLAR

z zračno blazino že za **1.552.796 SIT**

H-1

SERVO VOLAN ZA 1 TOLAR

s servo volanom že za **2.838.763 SIT**

Za vse modele velja garancija 3 leta ali na 100.000 kilometrov.
Hyundai Avto Trade in pooblaščen prodajalci tel.: 01/ 230 20 91, www.hyundai-at.si

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p.,
Ul. Kozjanskega odreda 55, Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

VABLJENI NA UGODNE NAKUPE!

Naj dober glas seže v Novo vas!

Policijske cvetke

Vlomilci – amaterji delajo nadure

Vlomne tatvine se vrstijo kot po tekočem traku. 23. aprila ponoči je bilo vlomljeno v gostilno Grasselli v Gorici; tatinski izplen je bil skromen - blagajniški drobiž in cigarete.

Že takoj naslednjo noč so imeli nenapovedan obisk v gostilni Obrez na Žegru; tudi tam brez večjih izgub. V času prvomajskih praznikov je bilo vlomljeno v pisarno KS Blagovna in v OŠ Blagovna - vlomilec je odšel z dolgim nosom in le tremi tisočaki. 9. maja je bil poskus vloma v lokal Bar pri Janezu v Loki - vrata so vzdržala. Isti večer so imeli obisk v OŠ Dobje, kjer pa se je sprožil alarm in je zlikovec uspel vzeti s seboj le še gasilni aparat. Takoj naslednjo noč je bila žrtev dobijanska gostilna "Pri Olgi", kjer pa je bil izplen boljši - glasbeni stolp Kewood z zvočniki, 5 steklenic izbranih žganih pijač ter okrog 50 000 SIT gotovine.

Policiisti pravijo, da imajo v nosu nekaj toplih sledi.

V Šentvidu policisti na mestu

Serijski uspešnih vlovov se je končala v Šentvidu v trgovini Užmah. 12. maja ob enih zjutraj je vlomilec z lončeno vazo razbil izložbeno okno, se splazil v trgovino in se oskrbel z najnujnejšimi živili. Ker so policisti imeli storilca že prej na muhi, se je njihova akcija končala nadvse uspešno. Še preden je 43 - letni M.B. iz Doropolja uspel priti domov, se je s plenom vred znašel v rokah policistov. Ugotovljeno je bilo, da je M.B. prej že trikrat vlomil v bencinski servis na Planini, enkrat pa tudi že v Užmahovo trgovino.

Policiisti uspešni tudi na Proseniškem

12. maja se je ujel v njihovo zanko 29 - letni Celjan A.S. Na osnovi sledov, zaseženih predmetov in njegovega priznanja je bilo ugotovljeno, da ima podjetni Celjan na vesti več tatvin in vlovov, o katerih smo že poročali. Lani poleti je v Zgornjih Slemenah izpraznil vikend, last V.F., 7. decembra je bil pri M.Z. iz Primoža, kar dvakrat (12. decembra in 9. marca) pa si je privoščil nasilni obisk v hiši I.G. s Proseniškega, pri katerem je prej opravljal priložnostna dela.

Brez pretepop ne gre

Ampak ne gre za lep pretep Ponkovičjanov na zaključku njihovega tradicionalnega pohoda - v lase so si skočili kajpada zaradi žensk. Ti so se lepo po lokalpatriotsko zmenili kar sami med seboj, brez asistencije policistov.

Brez policistov pa niso mogli 2. maja proti večeru v Dobrini na domu M.Š. Le ta je poklical policiste, češ, da ga pretepa N.L., kasneje pa se je pokazalo, da sta bila glavna N.K. in M.Š. mlajši. Na vse so modre uniforme učinkovale neverjetno pomirjujoče.

Dve hladilniški

Prvi je okusil blagodejnost policijskega hladilnika 35 - letni Drameljčan. 25. aprila se je hudo resno sporekel s prijateljico, ki je baje prišla na obisk, pa ga očitno ni pravočasno zaključila. Besednemu spopadu je sledil razgovor na roke, ki obiskovalki ni najbolje uspeval. Ob prihodu policistov sta bila prepirljivca krotka kot golobčka, takoj ko pa so policisti pokazali pete, se je njuna diskusija nadaljevala z enakimi argumenti. Sledilo je, kar pač v takem primeru sledi.

Na dan državnega praznika upora oziroma OF se je odločil za upor tudi 50 - letni Šentjurčan F.A. Lepo okrogel je prišel domov, toda ko ga je žena hotela meni nič tebi nič spraviti v posteljo, kajpada samega, se mu je utrgalo. Po uvodni verbalni pripravi je sledila epizoda razmetavanja pohištva, ki niti v času navzočnosti policistov ni bila prekinjena, kar je pomenilo odhod via Celje.

F.K.

Alkohola pa ne

Mnogi med nami najstniki so se odločili za alkohol, ker niso hoteli izgubiti družbe in prijateljev. Niso imeli dovolj poguma, da bi rekli: "Jaz pa tega ne bom." Kasneje zlahka postanejo alkoholiki ali pa vzamejo še kakšno drugo drogo. Kar groza me je, ko jih vidim, kako se obnašajo na cesti med drugimi ljudmi, kadar so pod vplivom alkohola ali drog.

Nekaj mesecev nazaj sem bila povabljena na zabavo ene izmed sošolk. Vedela sem, da bodo tam pili alkoholne pijače, ampak sem se je vseeno iz radovednosti udeležila. V njihovi družbi se nisem najbolje znašla, zato sem kar nekaj časa presedela v enem kotu in igrala igrice na svojem mobilnem telefonu. Tako zavzeto sem igrala igrice, da sploh nisem opazila, kaj se je dogajalo na zabavi. Tedaj me je opazila sošolka in me nekako prepračala, da sem šla na plesišče. Po plesu sem postala žejna in sošolka mi je ponudila vino. Sploh nisem premišljala, ampak sem jo kar podzavestno zavrnila. Rekla sem ji, da alkohola že ne bom pila. Sošolka me je pogledala, kot da bi bila "največja smet" na zabavi in mi rekla, da sem mamina punčka. Tedaj sem opazila, da je tudi ona pijana, prav tako kot večina ostalih. Potem sem malo

pogledala okrog sebe in videla, da so nekateri že kar spali, drugim pa do tega ni veliko manjkalo. Tisti, ki so bili še budni, so se sprehajali okoli, kot da noge, ki jih nosijo, niso njihove. Pred kopalnico je bila vrsta mojih vrstnikov, ki so čakali, da bodo lahko šli bruhat. Mimo mene je prišel nekdo, se spotaknil ob lastni čevlji in me polil z vinom. To je bila zame kaplja čez rob, zato sem pobrala svoje stvari, se poslovila od sošolke in odšla domov.

Med potjo sem si zastavila vprašanje: Si želim postati takšna kot oni, "zapita" in pobruhana? Še enkrat sem v mislih obnovila vtise iz sošolkine zabave in si na glas rekla: "Nočem biti takšna. V svojem življenju lahko počnem še tisoč drugih stvari, ki so veliko zabavnejše od tega, kar sem videla. Preveč rada se imam, da bi se uničevala."

Poiskala sem si nove prijatelje in z njimi preživljam prosti čas brez alkohola, cigaret in drugih drog. Svoj denar raje porabimo za sadne kupe in revije ter za družabne igre. Če me bo še kdaj pritegnila slaba družba in se sama temu ne bom mogla upreti, upam, da mi bodo prijatelji pomagali.

Nina Marot

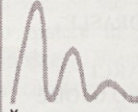
Butalci le za butalce

V četrtek, 26.4.2001, smo učenci naše šole imeli predstavo z naslovom Butalci. Tisti, ki smo to knjigo že kdaj prebrali, smo si lahko v mislih skovali zanimivo predstavo polno smeha, ostali pa so lahko samo čakali, kaj bodo videli. Najboljše, da že kar na začetku omenim, da se mi ne zdi prav, da so predstavo videli vsi učenci, tudi tisti, ki med šolskim letom niso v roke vzeli niti ene knjige, če izvajamo obvezno domače branje. Predstava je bila ob dnevu bralne značke, zato bi si jo po mojem mnenju morali ogledati le učenci, ki za bralno značko tekmujejo. To bi jim bila nekakšna nagrada. Seveda so si leti lahko ogledali predstavo zastoj. Končno so se v Kulturnem domu ugasnile luči in predstava se je začela. Že po nekaj minutah smo vsi presenečeno ugotovili, da je predstava narejena le za "Butalce," saj smo ostali le zmajevali z glavo nad obupnim scenarijem. Seveda ne morem obtožiti igralcev oz. igralca - bila sta le dva. Noben igralec ne more narediti čudeža, če pa je scenarij napisan z levo roko. Nam, ki smo tekmovali za bralno značko, je postalo kar slabo. To naj bi bila naša nagrada. Vsak bi se bolj razveselil bonbončka. Tistim, ki niso tekmovali, je bilo tako vseeno, pa če bi se vseh 35 minut, kot je trajala predstava, zvijala na odru ena roža in si pela Na planincih... Veseli so bili, ker jim je odpadel pouk. Slišala sem, da so se nekateri učenci iz nižjih razredov pred predstavo dogovarjali, da se bodo tudi oni naslednje leto prijavili na to tekmovalje, ampak po predstavi so le zmajevali z glavo. Nagrada pa takšna! Nam, ki imamo radi knjige, je tako vseeno, če dobimo kakšno nagrado ali ne, knjige bi tako vseeno brali, ampak vseeno je lepo, če si za nekaj tudi nagradim. Ker pa si predstavo lahko ogledajo vsi, tisti ki berejo in tisti ki ne, se lahko ne tako zainteresiranim bralcem zdi neumno zapravljati čas za knjige, saj jim bo pouk vseeno odpadel, če so pri bralni znački ali ne.

Nina Marot

LITERARNI ZBORNIK "Z BESEDAMI 3"

Literarno društvo Šentjur obvešča vse literature, da je rok za oddajo prispevkov za literarni zbornik "Z besedami 3", 15. junij 2001. Prispevke pošljite na naslov društva, Mestni trg 5, Šentjur.

 ŠMARJE PRI JELŠAH internet: http://www.radio-stajerski-val.si e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	Podsreda 87,6 MHz	Boč 93,7 MHz
	Studio Tel.: 03 817 10 30 03 817 10 40	Centrala Tel.: 03 817 10 11 03 817 10 37

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

MF-jeve posteljarije

O ženskih prsih

(nadaljevanje)

Čeprav je razlog za obstoj ženskih prsi prvenstveno proizvodnja mleka za dojenčke, pa je vesela novica še ta, da so prsi tudi erogena cona. Kar pomeni, da lahko oboževalci ženskih prsi brez problemov navalijo nanje (če jim lastnica to seveda dopusti), se jih dotikajo, božajo, ližejo, sesljajo in nežno grizljajo in nasploh malikujejo kakor jima paše, saj je ob tem nebeških užitkov deležna še lastnica. Še več, v slovarju o spolnosti najdemo celo geslo "prsna masturbacija," ki je definirano kot samozadovoljevanje z draženjem lastnih prsi, zlasti bradavičk in kolobarjev, kar je včasih že dovolj za dosego orgazma. Wow.

Ok, za tiste, ki še ženskih prsi niste videli, sledi majcen opis, da se ne boste kdaj začudeni spraševali, kaj to je, ko boste ženski slekli zgornji del obleke, ali pa, da jih boste prepoznali, ko jih boste prvič ugledali. Kot prvo: imajo jih ženske. Drugič: locirane so na sprednjem delu prsnega koša. Ne jih iskati na hrbtu ali pod koleno. Tretjič: so v parih. Vedno sta dve. Ne ena, ne tri, pet ali osemnajst, ampak dve. Četrtrič: so stožčastih oblik. Oblikujejo se v dobi pubertete pod vplivom estrogena, vsebujejo mlečne žleze, katerih izvodilni kanalčki se združijo v bradavičkah. Le-te so sestavljene iz mišičnih vlaken, ki se ob dražljaju skrčijo in dvignejo. Njihova velikost se zatorej med spolnim odnosom spreminja – z vzburjenostjo se prsi ponavadi napnejo in nabreknejo tudi za dodatno tretjino svoje normalne velikosti. Ker so za moške tako privlačen del, so jih ženske skozi stoletja okraševale na veliko načinov, da bi tako privabile svoje izbranice. Včasih so družbena merila narekovala majhne prsi, zato so jih ženske ovijale s pasovi, da bi tako zaustavile njihovo rast, danes pa družbena merila (ki pa, kot smo že povedali, ne bi smela biti merila o tem, kaj je lepo in kaj ne), narekujejo velika prsa, zato si jih ženske povečujejo na različne načine – z robčki, papirjem, kosi obleke, čudežnimi modrčki, nekatere pa grede tako daleč, da si vanje operativno zatlačijo kos plastike. Okraševanje dojk pa ne pomeni samo povečevanje ali zmanjševanje volumna, ampak so nemalokrat okrašene tudi s tatuji ali kakšno drugo poslikavo, ženske pa si tudi preluknjajo prsne bradavice in si nanje nataknejo kakšen nakit, največkrat uhane.

Mnogim puncam gre izjemno na živce, da fantje tako buljijo v njihove prsi. Še posebej, če se fantje z njimi pogovarjajo, pri tem pa jim buljijo v njihovo bogato baročno oprsje. Saj je res, to ni lepo, toda upam, da vam je tale članek razodel, zakaj je temu tako. Fantje tega enostavno ne morejo kontrolirati – to je izven njihovega dosega. Zato ne bodite toliko jezne nanje. Konec koncev vam izražajo tudi velik kompliment.

mf

Študentska kronika

app75.3230Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
0043.369.392

Anali

27. 4. V Prostoru so dan upora počastili celjski vikend rokerji Delo na črno. Upirali pa so se tudi šentjurski obiskovalci, ki so jih celjski tokrat pošteno nadštevili.

4. 5. Tudi med majskim mrtvilom Prostor ni popolnoma zaspal. Za to je poskrbel kranjski dialekt govoreči farmacevtski kolega Andrej Babič, ki je potopisno odpredaval svoj izlet v Kambodžo.

8. 5. ŠKMŠ je v tretje nudil zavetje šentjurske gore listom in ostalim zainteresiranim na Škisovi študentski tržnici v Ljubljani. Na šentjurski domačiji se je spekle brezštevilo jajc v različnih oblikah, ponujali pa so tudi domače vodne specialitete Pešnico, Kozarico, Slivniško jezerščico in Čudežno dobrinsko kapljino; izstopala pa je tradicionalna Voglajna, ki ima kot kaže velik tržni potencial. Vinoljubci so se lahko zadovoljili z Grabn valarjem, Šmardonejem, Turbo rizlingom in Podgrajsko grenčino.

12. 5. Šentjurski športni park je doživel, kar že dolgo ni – gužvo. Seveda, 4. ŠKMŠ športne igre s skoraj 150 tekmovalci in še milijonom ostalih. Podrobnosti v ustreznem članku, pridobitev za basketališče je sčističen teren, nove črte, pa tudi za silo uvesti se zdaj da.

19. 5. Da ne znamo brati? O.K., pa ČITA-MO! Bralni večer v Prostoru z literaturo po izboru bralcev naj bi postal stalnica na ŠKMŠ podnebjju. Omejitev ni in ne bo.

ŠKMŠ sokoli malofuzbalska škvadra je zakon za drugo ligo. Poglejte, če ne verjamete.

Izšel je ŠKMŠ POPUSTNIK! Člani ŠKMŠ lahko s klubsko izkaznico uveljavljajo mnoge popuste, in sicer pri: čevljarstvu Peta, piceriji Macarena, videoteki Gloria, baru Blue eyes, fotokopirnici Kopija, avtošoli Pi-bip, frizerstvu Tina, čistilnici Mackošek, papirici Brigita, cvetličarni Majda in Pop rock caffèju.

Obveščamo vas, da so črne klubske majice z rdečim logotipom še na voljo.

Obeti

8. 6. /petek/ 21:00, Prostor: večer ŠKMŠ filmografije. Ogledali si bomo video zapis Brucovanja 2001 in kratki filmček PITA eliminator.

Zbiramo prispevke za 9. cifro MOČI INTELLIGENCE! Rok: čimprej oz. konec maja! Kontakt: hyperlink "mailto:frecko25@hotmail.com" frecko25@hotmail.com ali naslovi, ki so v glavi rubrike.

Srečno pri zaključevanju ocen in pri izpitnih rokih!

*možne so spremembe, odpovedi ali organiziranje novih prireditev

Majski zapisi v ŠN

ČASOVNI STROJ

Peter Lapornik, podjetnik in predsednik KK Kemoplast Alpos:

"Pri košarki ekonomike ni. Promocija podjetja nekaj pomeni, če pa je vredna okrog 15 milijonov tolarjev letno, pa je vprašanje." (ŠN, maj 2000)

Aleš Nežmah, slikar:

"Nedelje niti maram, niti je ne maram. Je pač dan, ki pride in gre. Celo nedelje ne počnem popolnoma nič. Za takšno lenarjenje bi lahko dobil priznanje, če že ne medaljo." (ŠN, maj 2000)

Vinko Jagodič, bñši občinski funkcionar v rubriki "Da ne pozabimo":

"Občina Šentjur je bila pobratena s srbsko občino Uzička Požega, kamor je obiskom medvojnih

pregancev z Vlakom bratstva in enotnosti vsako leto sledila tudi izmenjava občinskih delegacij za občinske praznike." (ŠN, maj 1999)

Anton Vrečko, predsednik KS Ponikva:

"Vse, kar bo v moji moči, bom naredil, da bo Ponikva postala občina!" (ŠN, maj 1996)

Matija Anzeljc - Bogdan, partizanski borec iz Gorice:

"V partizanih o komunizmu takorekoč ni bilo nič slišati. Takrat smo hodili še celo v cerkev." (ŠN, maj 1995)

Aco Pepevnik, alpinist o načrtih:

"Imam veliko željo, da bi pokadil cigareto na vrhu Mont Everest." (ŠN, maj 1995)

KNJIGE, KNJIGE, KNJIGE...

Posluh, posluh, vsi knjigožerci! V občinski knjižnici Šentjur imajo spet nekaj novih, čisto svežih in še prav toplih knjig, ki jih morate prebrati.

BUKVE ZA ODRASLE...

ROMANI:

Belbin D.: UDARCI

Donner F.: KOLO USODE

Jerič J.: DEŽ

Hall P.: PADEC V SMRT

Devon G.: IZGUBLJENI

Preston R.: KOBRA

Pessoa F.: KNJIGA

NESPOKOJA

POUČNE KNJIGE:

Pokorn D.: ZDRAVA

SLOVENSKA KUHNJA

Jesen B.: ZDRAVLJENJE S

SOKOVI

Carlson R.: NE TRATI MOČI

ZA MALENKOSTI V LJUBEZNI

Frazer J.G.: ZLATA VEJA

SOUTHERN AFRICA

AUSTRALIA & NEW

ZELAND

INDIA, PAKISTAN & THE

HIMALAYA

...IN BUKVICE ZA OTROKE

IN MLADINO

ZGODBE IN PRAVLJICE:

RESNIČNA MLADOST

Sivec I.: ZADNJI MEGA ŽUR

Dando S.: ZAPUSTILA SEM

SVOJEGA OTROKA

Nostlinger C.: FRANCEVE

PASJE ZGODBE

Scuderi L.: MIŠKA NA LUNI

POUČNE KNJIGE:

PODOBE OTROŠKEGA

ŽIVLJENJA

PODOBE GOZDOV

Wies J.: ČAROBNA ZNANOST

Svedberg U.: MAJA IN ŠTIRJE

LETNI ČASI

Tjaša Bosio

Kuharski kotichek

Tudi ta mesec bi pripravili pečenko iz zmletega mesa, vendar tokrat iz rib. Kosilo je cenovno spremenljivo, enostavno za pripravo, primerno za ta letni čas – in zdravo, pravijo strokovnjaki.

PEČENKA IZ ZMLETEGA RIBJEGA MESA

Vzamemo 1 kg rib. Zelo primerni so fileji osliča, lahko pa vzamemo tudi druge morske kot sladkovodne ribe. Ribam očistimo kosti. Če imamo ribe s kožo, to snamemo, nakar ribe zmeljemo. Zmleto maso solimo, malo popopravimo. Dodamo 1 jajce, 10 dag kruhovih drobtin, 1 strok strtega česna in 1 dl mleka. Maso dobro premešamo in pustimo pol ure, da se drobtine prepojijo. Iz te mase oblikujemo eno večjo ali dve manjši štruci, ki jo damo na namaščen pekač. Pekač damo dobro ogret v pečico in pečemo pol ure pri 250 stopinjah.

ZREZKI IZ ZMLETEGA RIBJEGA MESA

Iz iste mase lahko oblikujemo manjše hlebčke. Te damo na dobro ogreto ponev z malo margarine. Zaradi rahle mase hlebčke z lopatico obračamo, da nam ne razpadajo. Ko so zapečeni na obeh straneh, zmanjšamo temperaturo in pečemo še 15 – 20 minut.

Tako pečenko kot zrezke serviramo s pire krompirjem, raznimi solatami ali zelenjavo, pripravljeno na različne načine. Zelo primerna je špinača ali blitva.

ŠPINAČA IZ KOPRIV

Zagotovo ste že slišale, da se špinača lahko pripravi tudi iz kopriv. Mogoče ste jo že tudi pripravile. Če ne, pa to poskusite tokrat. Je zelo okusna, nekateri pa pravijo, da je celo bolj zdrava od prave špinače. Pripravimo jo na isti način kot špinačo: nabereimo lepe liste pekočih kopriv, jih skuhamo v slanem kropu. Koprive ocedimo, jih sesekljamo in damo na prežganje iz ene žlice masčobe in žlice moke. Premešamo, zalijemo z vodo ali juho, solimo, malo popramo, dodamo en strok sesekljane česna, na koncu pa še žlico ali dve kisle smetane.

Špinači iz kopriv pa lahko dodamo tudi nekaj listov regrata ali liste rdeče redkvice. Velja poskusiti!

Glede na to, da mora vsaka riba plavati trikrat, je prav, da se tudi mi držimo tega nepisanega pravila in jo zalijemo s kozarcem belega vina.

S čim pa bomo po takšnem kosilu posladkale našo družino? Pripravimo lahko sadno solato s sladoledom. Vzamemo posodice, v kateri bomo desert tudi servirale. Na dno damo plast boljših piškotov (npr. Baby piškoti ali rezine ostankov biskvita). Te navlažimo z razredčenim sokom in obložimo z eno ali več vrstami sadja – po okusu ali kaj nam je pač pri roki. To pustimo nekaj časa na hladnem. Tik pred serviranjem dodamo sladoled, lahko pa tudi stepeno smetano.

Da vas spomnim – lani smo v tem času objavili pripravo sirupa iz rmana in bezga. Zdaj je ponovno čas za pripravo teh sirupov. Tako se bomo pozimi lažje upirali prehladu in podobnim nevšečnostim.

Cveta Hus

Pravni nasveti

Kako naj dobim nazaj službo

Šef me je poklical na razgovor, na katerem me je obdolžil kraje v trgovini, kjer sem bil zaposlen. Predme je potisnil papir- odstopno izjavo, izpolnjeno z mojimi podatki in mi rekel, da jo moram podpisati, sicer da me bo prijavil policiji. V šoku sem izjavo podpisal in nato po pošti dobil obvestilo o prenehanju delovnega razmerja in delovno knjigo.

Nisem kradel, zato se obračam na vas z vprašanjem, ali imam sploh kakšno možnost dokazati, da sem pošten in dobiti nazaj službo?

Kar se tiče dokazovanja vašega poštenja, vsekakor obstaja več možnosti, zadnja, najmučnejša in najdražja je tista pred sodiščem. Vaš šef je verjetno izkoristil

neko tatvino ali morda manjko blaga v svoji trgovini za to, da se vas je znebil iz povsem drugih razlogov. Kar pa se tiče same službe pri dosedanjem delodajalcu, pa lahko na njo verjetno kar pozabite.

Neizpodbitno dejstvo, da ste lastnoročno in brez prisile podpisali odstopno izjavo, vas postavlja v težak položaj, ko sama obdolžitev kraje sploh ni več pomembna. S podpisom ste izrazili svojo voljo, kar je šef vzel na znanje in vam "na vašo željo" prekinil delovno razmerje. V kolikor bi želeli

spremeniti navedeno dejstvo, bi morali dokazati, da ste odstopno izjavo podpisali pod vplivom sile in grožnje. To pa bo brez prič in modric zelo težko. Res je, da termin prisila in grožnja ne pomeni zgolj fizične prisile, ampak tudi psihično, vendar pa je v podobnem primeru Vrhovno sodišče RS zavzelo stališče, da se sama "grožnja" delodajalca, da bo delavca ovadil policiji, v kolikor ne bo podpisal odstopne izjave, ne šteje za takšno vrsto grožnje, ki bi delavca lahko prisilila v zanj škodljivo izjavo volje.

Sodna pot dokazovanja vaše nedolžnosti torej obstaja, vam je pa nikakor ne bi priporočal, ker menim, da samo vaše prepričanje v nedolžnost danes pomeni več kot "morebitna" pozitivna sodna odločba čez nekaj let.

G.Kovač, univ. dipl. prav.

Modni kotichek Vanje Bertossi

Moda za starejše

Kdaj bodo modni kreatorji razumeli potrebe starejše generacije?

Vse jasneje namreč postaja, da so tudi ženske srednjih let in starejše tiste, ki narekujejo modne smernice. Ne nazadnje so starejše ženske boljši kupci in največkrat vedo, kaj njihovim letom in stasu pristoji. Lahko bi se reklo, da je mladim, suhim trlicam odzvonilo. Modni kreatorji so bili v preteklosti mnogokrat obtoženi, da ustvarjajo samo za dvajsetletnice. Mnogi so pričeli razmišljati v tej smeri potem, ko se ženske niso zadovoljile samo z do vratu zapetimi in širokimi oblaci. Hotele so več. Ni več redek pojav, ko matere in hčere nakupujejo skupaj. Vseeno pa ne morem enostavno reči, da leta niso pomembna. Treba je najti zlato sredino in upoštevati dejstvo, da so tudi starejše gospe rade lepe in zapeljive – seveda svojim letom in postavi primerno. Nič narobe ne bo, če se tudi malo manj mlade dame namesto za klasične

črne hlače odločijo za vijolične, svetlo modre ali kako drugo pomladno barvo. Mirno lahko posežejo tudi po letos tako modnih capri

hlačah v vseh možnih izvedbah ali hlačah dolžine 7/8. Čevlji z visoko peto pristojijo kombinaciji s krilom, nikakor ne k hlačam. Safari je slog, ki ga že nekaj sezon srečujemo v poletni modi. Letos gre pod roko z vojaškim in ga bodo vesele tiste, ki jih privlači čar uniform. To so tople barve Afrike z dodatkom belih, peščenih odtenkov. Safari je slog, ki dovoljuje tudi starejšim mnoge možnosti. Modni dodatki (čevlji, torbice, pasovi, rute, klobuki, nakit...) so v bež ali rjavih odtenkih. Popestritev pa zagotavlja še prisotnost kovine (zadrge, gumbi, nakit, okvirji očal...). Kaj torej storiti? Takoj in sedaj recite odločni NE zaprašeni sivini in črni, ter se odenite v svetle barve.

Naj tudi na naših ulicah srečujemo starejše dame v okusno zapeljivi garderobi.

Odmevi

Kr neki + Popaj? Oliva?

Majhna gostilna sredi jezerca, prava idila za zaljubljene, postrežeta vas sam šef in njegova žena.

Pomaga nam tudi natakarcica slovenskega porekla, v veliko pomoč sta mi starejši hčeri ob vikendih. Lokal je opremljen v stilu lesa, kot se spodobi za to okolje. Imamo veliko gostov, ki so nadvse prijetni, med njimi ne manjka poslovnežev in celo ministrov. Tako kot v vsakem lokalu so tudi pri nas izjeme, ki namesto da bi uživale v prijetnem okolju, pasejo zavist in ljubosumnost. Veliko je časopisov in konkurence med njimi, zato si nekateri uredniki in dopisniki izmišljajo neresnične stvari, da bi privabili bralce. Ob prebiranju članka *Popaj? Oliva?* so se naše stranke zgražale in ugotovile, da bi moral vaš časopis zaposliti izšolanega novinarja, ne pa neizobraženega dopisnika.

Ta članek ni namenjen reklamam našega lokala, ampak je samo odgovor na vaš članek. Če sem z njim koga užalil, vzemite to za šalo, odgovorni urednik pa naj pomisli na podjetnike, ki mu dajejo za oglase, da njegov časopis lahko izhaja, in se temu prilagaja.

Hvala za zaupanje in lep pozdrav brez računa.

Damir Leljak

Spoštovani g. Leljak!

Hvala za napotke in nasvete! Glede reklam pa s priimkom, kot je vaš, tako ali tako nimamo najboljših izkušenj. Sicer pa smo le zapisali, kar smo videli in kar je na Proseniškem javna skrivnost.

Urednik

Mala oglasa

Prodaj gobelin "Zadnja večerja", velikosti 125x65 cm, zastekljen z matiranim steklom. Vse ostale informacije na telefonu 041 952 147

Prodaj 5 mesecev brejo telico simentalko in 300kg težko telico Frizijko (črnobelo) z "A" kontrolo, obe vajeni paše v električnem pastirju. Telefona: 03/574-00-36, 041/757-491

Obvestila matične službe

Poročili so se

Rajko Kolman in Mojca Štrukelj z Brda; Renato Vodeb iz Šentjurja in Ana Kovačič iz Škarnic; Marko Debeleč iz Turnega in Branka Urbančič iz Voglajne; Alojz Voga in Pavla Šramel iz Turnega; Robert Vinkler in Nataša Polšak iz Lopace; Brank Rezar iz Razborja in Apolonija Ljubej iz Stopč; Jože Kolar iz Šentjurja in Lidija Zupanc iz Vodruža; Stanko Zalar in Helena Gunzek iz Kranjčice; Matej Vrečko iz Boletine

in Lidija Špec iz Hruševca; Boštjan Oprešnik in Barbara Potočnik iz Šentjurja.

Umrli so

Mihael Cimerman (40) iz Turnega, Martin Vodišek (45) iz Slatine, Matjaž Križnik (27) iz Paridola, Kristina Pečar (80) z Rifnika; Aleš Doberšek (31) iz Bukovja, Valerija Valentincič (68) s Planine, Angela Hernaus (94) iz Loke; Franc Romih (87) z Dolge gore, Jožefa Plausatjner (55) iz Šentjurja.

Obvestilo

Glasbena šola Skladateljev Ipavcev Šentjur vpisuje v glasbeno pripravnico in malo glasbeno šolo za šolsko leto 2001/2002 od 4. do 8. junija med 7. in 16. uro.

Pomežikni soncu

Občinska zveza prijateljev mladine Šentjur se vsako leto trudi, da bi omogočili čim več otrokom doživeti brezskrbne, vesele in zanimive počitnice.

V letu 2001 planiramo, da bo v Savudriji 10 dni letovalo 120 otrok. Opažamo pa, da je socialni položaj družin v naši občini vse slabši, zato številni otroci žal počitnice preživljajo samo doma.

Ekonomska cena za 10 dni letovanja znaša 48.000 SIT (cena vključuje: nastanitev, prehrano, prevoz, zavarovanje, vzgojiteljce oz. oskrbo in skrb za otroke 24 ur na dan). Del sredstev zberemo od Zdravstvene skupnosti in proračuna občine, kar zniža ceno približno za polovico. Ostali del pokrijejo starši.

Nekateri starši zaradi slabega gmotnega stanja ne zmorejo prispevati toliko, zato se obračamo na Vas s

prošnjo, da se vključite v akcijo "POMEŽIK SONCU - ODPRIMO POČITNICE VSEM OTROKOM".

Prosimo Vas, da po svojih močeh prispevate za letovanje otrok iz naše občine, kajti otroci si želijo videti morje, okusiti pravo počitniško življenje tudi kje drugje, ne samo na domačem travniku.

HVALEŽNI VAM BOMO, ČE BOSTE POBUDO PODPRLI VSAJ S 1000 TOLARJI.

S spoštovanjem,

Majda ŠPORN in Milena JAN

Sredstva nakažite na ŽR Občinske zveze prijateljev mladine Šentjur,

št. ŽR 50770 - 678 - 55396; sklic 01 2001, davčna št. 80199500

V spomin

Franc Čretnik, 1919 – 2001

Rodil se je v Novi vasi, na večji kmetiji, gostilni in veletrgovini z živino kot eden od sedmih otrok. Franc je umrl zadnji. Oče mu je namenil trgovanje z živino, kar mu je tudi postalo življenjska preokupacija. Na mnogih sejmih širom Slovenije je kupoval živino za različne mesarske hiše in je postal znan poslovnež med kmeti.

Druga svetovna vojna ga je našla kot vojaka v elitni kraljevi gardi v Beogradu. Tu je doživel Hitlerjev napad na prestolnico, v nastali splošni zmedi, soočen s posledicami bombardiranja, je nekaj tednov taval na poti proti domu. Zajeli so ga, komaj je ušel ustrelitvi, doma so celo že prejeli obvestilo, da je mrtev, zato je bila njegova vrnitev domov tem bolj pristržna. Očeta so zaprli, kmalu nato je tudi umrl, dva brata sta padla v nemški vojski, njega pa so dolgo pustili, da je skupaj z materjo skrbel za domačijo in preostalo družino. Proti koncu vojne se je umaknil v partizansko enoto na Kozjanskem, kjer je bil zadolžen za preskrbo in zbiranje informacij.

Leta 1946 se je poročil na Zdolškovo kmetijo in gostilno na Ponikvi "Na Gmajni". Njegova trgovska žilica mu ni dala miru, a je bila povsem onemogočena zaradi strogega režima zadružnih odkupov živine in odprave sejmov. Očitati so mu nedovoljeno trgovino in mu grenili že tako načeto zdravje, vsekakor pa je veljal za dobrega svetovalca in cenilca pri živini.

V času letošnjih velikonočnih praznikov je za vedno zapustil ženo Marico, sinove Martina, Franca in Janija ter 8 vnukov.

Vinko Jagodič

V spomin

Martin Vrečko 1944 – 2001

Poznali smo ga kot solidnega in delovnega mizarja, kot prijaznega in dobrodušnega sokrajana.

Svojo poklicno pot je začel kot vajenec pri ponkovškem mojstru Jakobu Pisancu starejšemu, delal je v Opremi Celje, nato v Alposovi mizarški delavnici do leta 1967, ko se je odločil za nadaljevanje očetovega dela na domu.

Osebnostno urejen in narodno zaveden je bil vzoren pripadnik teritorialne obrambe v času njenega nastajanja, gasilec, sodelavec v krajevni skupnosti in na področju kulturno prosvetne dejavnosti. Rad je delal s čebelami in je zanje z njemu svojstvenim občutkom izdeloval okrasne panje. Nenadna smrt na veliko noč ga je našla sredi dela, sredi naročenih in nedokončanih mizarških izdelkov.

Pogrešali ga bomo, še najbolj pa soproga Olga, hčerki Barbara in Mojca, sin Aleš ter vnuka Urška in Matic.

V. Jagodič

Rekordnih 145 nastopajočih na Športnih igrah 2001

Prvič ženski streetball, odbojka, poslanci, pa še kaj...

Bil je čisto navaden petkov večer, nočni mir pa so znova "skalili" škmsjevski "vragi", ki so bili spet na delu! Vsak s svojim orodjem v rokah so ravno zaključevali z garanjem in ponosno občudovali in ocenjevali novo umetnino, pečat, ki so ga pustili sredi košarkarskega igrišča. Scena je bila pripravljena, organizatorji v formi, oblaki naklonjeni, torej vse OK, za začetek "šentjurske olimpiade".

Če so si preteklo leto organizatorji grizli nohte zaradi slabega vremena, so si v soboto, 12. maja, lahko oddahnili, kajti prebudili so jih topli sončni žarki, ki so obetali peklensko vroč dan.

Predsednik ŠKMŠ, **Jure Godler**, je svoje "hudičke" že navsezgodaj vpregel v delo in namesto ogrevanja so začeli poganjati svežo kri po žilah že četrtem športnim igram v zgodovini Šentjurja.

Ponovno prava poplava tekmovalcev, ki so bili kar preveč neučakani, da bi se čimprej dokazali na igrišču. Kot je že v navadi, se je termin prijavi zaključil ob deseti uri, ko so se Športne igre 2001 tudi uradno začele. Prijavnina je tokrat znašala okroglih tisoč tolarjev na tekmovalca, ki pa je prejel tudi standardno majčko, letos z zelenim napisom.

Posebej z veseljem je potrebno poudariti, da je bil prvič v zgodovini organiziran tudi streetball za ženske! Končno so dekleta dokazala, da imajo jajčnike, da si upajo! Naval sicer ni bil tako hud, toda, saj se ve, da je vsak začetek težak. Še vedno sicer ni znano, kdo ali kaj nežnejši spol ovira pri sodelovanju, a to vprašanje sodi v kakšno drugo rubriko. Ženska košarka je potekala v telovadnici OŠ Franja Malgaja. Seveda je bilo potrebno še tiste redke "živalce" zapreti, da slučajno Čebelice, Metuljčice in Hude mravljice ne bi odletele, odfrčale in pobegnile v stran... Med njimi se je že začel "živalski" boj za preživetje, po zakonih narave - najmočnejši zmagal.

Sočasno pa so se zunaj v "vojno" podali tudi moški kolegi. Na "svežem" košarkarskem igrišču se je pomerilo kar 19 ekip. Bolj ali manj stari znanci so se borili pod severnim in južnim košem, "mobilizacija" pa je potekala tudi na nogometnem in teniškem igrišču.

Počasi je iz vseh vetrov napihalo tudi gledalce, opazovalce, kritike ali samo mimoidoče. Sonček je vse bolj neusmiljeno pripekal, pot tekmovalcev je tekel v potokih, glasba je bistrila misli in ustvarjala sproščeno vzdušje, ki je bilo že čisto pravo... Na travici se je "paslo" vse bolj ležerno občinstvo, nekaj metrov nižje pa vse bolj zagrizeni tekmovalci z neustavljivo željo po zmagi. Seveda, ko se spusti adrenalin po žilah, se pretaka tudi kri in tudi letos ni šlo brez manjšega incidenta, ki se je končal v bolnišnici z nekaj šivi in izključitvijo iz tekmovalja. Življenje, oz. igre pa so nemoteno tekale dalje... Eni so svoj napor izkazovali na betonu, drugi so delali nadure v senci za šankom, ves čas pa je bilo iz žarišča dogajanja slišati neutrudljiva glasova Lukata in Bogdana, ki sta obveščala o aktualnih novicah iz "fronte". Aktivni so bili tudi nekateri gledalci, ki so izmenično krožili iz ene dogajalne točke na drugo. Medtem je že bil končan ženski turnir v trojicah in zmago so si pribrenčale Čebelice v postavi **Eve Strniša, Sare Frece, Anje Kresnik in Sandre Planinčič**. Na drugo mesto so priletele Metuljčice, ki so jim dale krila **Janja Polenšek, Petra Šafran in Anja Oblak**, na tretje mesto pa so pripadljale Hude

mravljice, kot so se poimenovala **Mojca Rajtmaier, Maja Lajh in Maša Kladnik**. Vse tekmovalke so prejele mestu primerne nagrade in diplome.

Vročina je bila vse hujša in krema za sončenje je postala naenkrat najbolj zaželen predmet med občinstvom. Nekateri so odhajali domov na kosilce, drugi so vztrajali v vročem "peklju", spet tretji so bežali v zavetje sence na osvežilno pivo... Igre pa so še vedno tekale v svojem slogu...

Konec bitk je bilo tudi na nogometnem igrišču, ko

Arzenšek, drugo mesto je pripadlo **Dušanu in Alešu Špornu**, tretje mesto pa sta si priigrala **Alojz Vodeb in Tomaž Oset**. V tolažilni skupini pa sta nagradi osvojila **Laura Lajh in Marjan Virant**.

Počasi se je bližal proti koncu tudi moški streetball in za prestižni naslov zmagovalne ekipe so se ne boste verjeli - ponovno borili stari znanci, ekipa Študentskega kluba Žalec, v postavi **Šarlah, Štravs, Žagar**, proti ekipi Bistro Life Šentjur, za katero so igrali **Kristijan Košak, Dejan Leskovšek in Matjaž Slemenšek**. Slednji so ponovno klonili in Žalčani so spet postali prvaki, na tretjem mestu pa so prijetno presenetili "prenovljeni" Črički, ki so tokrat nastopili v postavi **Aleš Bevc, Stanko Sebič, Marko Slemenšek in Mitja Hvalc**.

Nagrade so bile podeljene, tekmovalci pa še ni bilo konec, kajti gledalci so si lahko privoščili še ogled turnirja študentskih klubov v košarki, kjer so nastopili Klub študentov celjske regije, Študentski košarkarski klub Šentjur, Študentski športni klub Šmarje in ŠKMŠ, ki so si v naštem vrstnem redu sledili tudi na lestvici.

Peklenska vročina je pojenjala in dan se je prevesil v večer, na malem nogometnem igrišču pa se je obetala poslastica dnevnega menija: prijateljska tekma številka 2. Pod žarometi sta se pomerili ekipi Poslancev državnega zbora Republike Slovenije proti ekipi Selekcije ŠKMŠ. Tekma se je končala s prijateljskim izidom 3:3.

Tema je že padla na naše malo mestece, organizatorji, ŠKMŠ-jevci, so končno zadihali, saj jim je spet odlično uspelo izpeljati še ene športne igre. Za nekatere se je žur šele pričel, drugi so nadaljevali v celodnevem slogu, tretji pa so

Črički so odvili ventilčke

so Ventilčki (**Rkman, Medved, Recko, Jazbec, Brečko, Dominič in Čokle**) ponovno dokazali, da so najboljši, na drugo mesto je priplavala ekipa Postrvi (**Koželj, Novak, Salobir, Vajdič, Perhoč in Jenič**) prav tako iz Šentjurja, na tretjem pa se je tako kot lani usidrala Blagovna (brata **Kolar, Vodeb, Pirih**...

Pod košema še vedno neusmiljeni boji in tudi vedno bolj razžarjeno sonce ni moglo preprečiti spopadov, dekleta pa so se ponovno napolnila v zaprte prostore telovadnice čez cesto, kjer se je nekaj čez tretjo uro začela tekma v odbojki med Študentskim športnim klubom Šmarje in domačim ŠKMŠ-jem. Gostje so bile videti prave profesionalke, toda v igri sta bili ekipi dokaj izenačeni. Pri domačinkah je bilo na začetku prisotnega preveč strahu, vendar so se vztrajno upirale in odigrale nekaj odličnih akcij. Kljub zelo izenačenim nizom Šentjurčankam nobenega ni uspelo zaključiti in izgubile so 3:0 v nizih.

Zunaj se je še vedno dogajalo. Prijateljska tekma številka 1, na velikem nogometnem igrišču, med Taborniki skavti Rod divjega petelina proti Jurijevimi skavti, ki se je končala z izidom 4:3, šele po streljanju enajstmetrovk.

V tekmovalstvu meta trojk je zmagal mladi košarkarski "genij", **Marko Slemenšek**, ki je "pometal" s konkurenco in domov odšel z novim predpražnikom, ki mu ga je podarilo podjetje Kemoplast.

Tudi rezultati iz teniškega bojišča so bili znani. V turnirju žrebanih dvojic sta se s častnim nazivom zmagovalcev oplemenitila **Tadej Kincl in Jani**

Zmagovalke v ženski košarki - Čebelice

pobegnili kdo ve kam. Zato, žal, after party na Lovski koči v Pop rock caffèju z gostujočo glasbeno skupino Black summer ni uspel v tolikšni meri kot bi lahko, toda tisti, ki s(m)o bili tam, smo se fenomenalno zabavali do zgodnjih jutranjih ur. Do naslednjih športnih iger bomo veselo obujali spomine.

Predstavljamo nogometaša Uroša Gorenaka

Reprezentant iz Dramelj

Po razpadu šentjurskega članskega nogometa je nogometu odmerjeni prostor v pričujočem časniku praktično minimalen. Kljub temu pa naši logi še vedno ponujajo aktualne, z nogometom povezane teme. Tokrat predstavljamo mladega nogometaša, legionarja v celjskem prvoligašu, ki je eden od redkih produktov šentjurske nogometne šole.

Uroš, kako se je začela tvoja nogometna zgodba? Ali je nogomet tvoja prva ljubezen?

Mislím, da je za to veliko "krivo" igrišče zraven bloka, v katerem živim. Na njem sem bil takorekoč doma, po pouku v bližnji šoli pa sem s kolegi obvezno šel še brcat žogo. Nekaj časa me je zelo zanimal tenis, vendar za to ni bilo pravih pogojev.

Ali so tudi tebe načrtno usmerili v šport kot to dandanes počnejo mnogi starši?

Uroš zna masirati

Doma me glede tega niso nikoli "forsirali". Bil sem sicer v stiku z m a l i m nogometom, saj je moj oče dolga leta igral z drameljsko ekipo. Pomembna je bila tudi klapa (Damjan Zvonar (igra v Šmarju), Grega Jazbinšek, Matija Batistič, Darko Robič,...), s katero smo v

osnovni šoli osvojili občinsko prvenstvo. Ko so v Šentjurju ustanovili nogometni klub, so nekateri kolegi začeli trenirati... pa so še mene pritegnili. Takrat sem bil star 11 let. Včasih smo se na trening odpeljali kar s kolesi.

Si standarden vezist ali se večkrat seliš po igralnih pozicijah?

Ker sem bil v svoji generaciji fizično nekoliko močnejši, sem začel kot obrambni igralec. Kasneje sem se preselil na položaj vezista, kjer sem še danes.

Kateri uspehi izstopajo v tvoji nogometni delovni knjižici?

Pri 14 letih sem bil kot član MNZ Celje v ekipi, ki je osvojila pokal NZS. Še preden sem dopolnil 18, pa sem postal član mlajših državnih selekcij. Trenutno sem Slovenijo zastopal devetkrat, nazadnje pred mesecem dni na Danskem, vendar žal nisem zaigral.

Disciplina na in izven je pogost problem pri mladih igralcih, kar je bil primer tudi Šentjur. Kako ti temu strežeš?

Če se resnično odločiš za šport, moraš vzeti v zakup tudi odrekanja. Velikokrat so šli prijatelji na pijačo, jaz pa na trening. Ni mi žal in mislim, da se mi bo to obrestovalo.

Pri 18 letih si odšel v Celje. Kakšna je tam tvoja vloga?

V Šentjurju sem pred tem igral za člansko ekipo, kjer sem pridobil kar precej izkušenj. V Celju sem bil tudi že takoj med člani. Že prvo sezono sem nekajkrat vstopil v igro (prvič proti Beltincem, op.p.), drugače pa sem igralski staž nabiral v njihovi mladinski ekipi.

Doslej si treniral pod taktirko mnogih trenerjev. Ali lahko koga posebej izpostaviš?

Pravzaprav sem od vseh trenerjev nekaj potegnil in mislim, da imam glede tega srečo. Morda bi izpostavil samo Ivana Zupanca, pri katerem sem naredil prve nogometne korake.

Kako komentiraš razplet zgodbe s šentjursko člansko ekipo, ki je izstopila iz druge lige?

Vsa zgodba je nekoliko daljša. Šentjur je zelo hitro napredoval iz četrte v drugo ligo. Če primerjam organizacijo obeh dosedanjih klubov, bi dejal, da entuziazem ni vedno dovolj. Škoda, da se ni obnesla povezava s Publikumom. Konec koncev v Šentjurju sploh ni bilo tako malo doma vzgojenih igralcev in je zato škoda še večja.

Kako kaniš nadaljevati s kariero? Ali si morda dobil ponudbo od kakšnega drugega kluba?

S Publikumom imam sklenjeno štiriletno pogodbo, ki mi izteče po naslednji sezoni. Vsekakor bom svojo vrednost poskušal čimbolj dokazati. Če

Osebna izkaznica

Datum rojstva: 29.4.1980

Višina, masa: 178 cm, 75 kg

Prebivališče: Dramlje 9b

Stan: samski

Izobrazba: Sr. zdravstvena šola - maser

Igralno mesto: "šestka"

Dosednja kluba: Šentjur, Publikum

Status: reprezentant U-21

Vzornik: Johann Cruyff

Naj jugo-igralec, klub, liga: Dragan Stojković, Manchester United, Primera division

ne bo poškodb, računam na preboj v prvo ekipo. O nadaljnjem angažmaju je sedaj še prezgodaj govoriti. Kar se tiče ponudb, pa je res, da sem imel eno celo iz tujine. Pri 16 se je informativno zame zanimal neki švicarski klub prvega ranga, vendar se z družino nismo odločili za premik. Nikoli ne bom vedel, če je bila to dobra poteza ali ne.

Ko si že omenil poškodbe, ali imaš z njimi kakšne negativne izkušnje? Do katere mere je vredno tvegati zdravje?

Če imaš možnost, da si ustvariš ekistenco, poskušaš tudi marsikaj potrpeti. Enkrat sem bil zaradi natrgane ahilove tetive tri mesece odsoten z igrišč, drugič pa sem pred dvema letoma zaradi počene kosti v stopalu izpustil kar pol leta. Pri nogometu bom vztrajal, dokler bom užival.

Ker smo lokalni časopis, nam izdaš še prosim, kaj meniš o domačem kraju?

Meni je tu všeč živeti, ker je na periferiji in svoj mir najdem kar tu.

Priznanje Šahovske zveze Slovenije Marjanu Drobnetu

Na zadnji skupščini Šahovske zveze je bil eden od osmih dobitnikov priznanj ŠZS tudi znani šentjurski šahist, mojstrski kandidat, šahovski učitelj in mentor ter licenčni šahovski sodnik Marjan Drobne. Priznanje je dobil za mentorsko delo in razvoj mladinskega šaha v celjski regiji.

G. Drobne, prosim, če v telegrafskem slogu kar sami opišete svoja šahovska prizadevanja in uspehe.

"Šahu sem zapisan že več kot 30 let, z vzgojnim delom z mladimi pa se

ukvarjam z a d n j e desetletje. Lahko se pohvalim s številnimi šahovskimi šolami za osnovnošolce, ustanovitvijo osnovnošolske lige v regiji

(igra 140 šolarjev), individualno šahovsko šolo, več kot stotimi mladimi igralci z ratingom preko 1800. Vsako leto pripeljem na državno prvenstvo 6 do 9 mladih uspešnih šahistov, med njimi je bila Andreja Jernej kar 6 krat med najboljšimi v državi, Urška Srdič od leta 1993 med peterico najboljših, moj varovanec Klemen Četina pa se je uspešno prebil na evropsko in svetovno prvenstvo (bil je 15. med sto udeleženci). Z mladimi šentjurskimi šahisti smo leta 1999 zmagali v I. slovenski ligi, naša kadetska ekipa pa je med desetimi najmočnejšimi v državi. Med svoje organizacijske uspehe štejem že šestkrat organizirano državno prvenstvo v Rogaški Slatini in letošnje ekipno prvenstvo, ki je bilo v Šmarju..."

Za tokrat bo kar dovolj. Bolj podrobno se bomo vaši šahovski preokupaciji posvetili v eni izmed prihodnjih števil ŠN. Za tokrat samo še eno vprašanje: vaši kratkoročni načrti?

Dve stvari imam: ob petdesetletnici šentjurskega šaha leta 2003 bi rad izdal zbornik in organiziral pravo šahovsko fešto, festival, na šahovski olimpijadi na Bledu leta 2002 pa, upam, bom nastopil v sodniški vlogi."

F.K.

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2001

ODLOČITEV
V DRUGEM POLČASU

KMN Ponikva 2 (1)
Frizerstvo Tina 3 (0)

Šentjur - Igrišče Športni park, 50 gledalcev.

Glavni sodnik: PEČNIK (CELJE)

Strelci: 1:0 - Rataje (10), 1:1 - Sekulič (25),

1:2 - Pungaršek (31), 1:3 - Rkman (35),

2:3 - Zdolšek

KMN Ponikva: Pisanec 3.5, Košak 3.0, Kovačič 3.0, Zdolšek 4.0, Špur 3.5, Rataje 4.5.

Frizerstvo Tina: Golež 3.5, Sekulič 4.0, Pungaršek 4.5, Plošnik 4.0, Vrečko 4.5, Golčman 3.5, Rkman 4.0.

Rumeni karton: Špur (35)

Ocena igre: 4.0

Igralec tekme: Boris Pungaršek (Friz. Tina)

Z zmago nad ekipo Ponikve je Friz. Tina prevzelo prvo mesto po 8. kolu. 1:0 Rataje (10) Zdolšek je v kazenski prostor poslal predložek, po katerem se je najbolje znašel Rataje in s strelom po desni strani ukanił Goleža.

1:1 Sekulič (25) Nepazljivost obrambe Ponikve, odbito žogo z 2m v nebranjen gol poslal Sekulič.

1:2 Pungaršek (31) Podaja iz prostega strela, z 10 m neobranljivo v zgornji desni kot.

1:3 Rkman (35) Prosti strel in odbito žogo z neposredne bližine, Rkmanu ni bilo težko zadeti gola.

2:3 Zdolšek (37) Ob koncu tekme je Ponikva spet zaigrala nekoliko bolj resno in Zdolšek je dosegel gol z lepim strelom z osmih metro, ki ga golman ni mogel obraniti.

EKIPA MESECA
MAJA

KLOP:
- VREČKO (Friz. Tina)
- PLEVNIK (Šentvid)
- VOJSK (Loka)

IGRALEC MESECA: VREČKO (Friz. Tina)

Lestvica (točke, gol - razlika):

I. LIGA (8. Kolo):

FRIZERSTVO TINA	18	8
MARATONIK M. POLO	17	10
ŠENTVID	15	3
DRAMLJE	14	5
MAKROKOM	13	4
LOKA	11	6
KMN PONIKVA	11	5
ŠVEDI	10	-1
KAC	10	-13
OBRTNA ZBORNICA	8	-9
JAKOB	4	-7
GREMLINI	2	-11

Dramlje: Obr. Zb. 1:1, Šentvid: Loka 1:6, Maratonik: Gremlini 3:2, Jakob: Makrokom 1:3, Ponikva: Fr. Tina 2:3, Švedi: KAC 3:0.

II. LIGA (8. Kolo):

MLADI FORUM	28	45
SOKOLI - ŠKMŠ	27	21
GAMSI	21	19
BIODOM ŽEGAR	21	3
ŠAHTJOR	18	7
ŠD DOBRINA	16	20
SAMORASTNIKI	16	14
CEZAR	15	-1
EL. INST. SELIČ	12	7
STOPČE	12	-3
KANDY	92	29
KELTI	7	-19
TIGRI	3	-42
MD 777	0	-45

Šahtjor: M. Forum 1:4, ŠKMŠ: Tigri 3:1, MD 777: ŠD Dobrina 1:7, Bio dom Žegar: Kelti 8:1,

Spet nogometna renesansa?

Želijo si članskega moštva

Kot je znano, je zadnja zima pobrala šentjurski članski nogomet, NK Šentjur pa je na neuradnih lestvicah 2. SNL šele pred kratkim padel na mesta, ki pomenijo izpad.

Toda članskega nogometa ni več, na srečo pa so vsaj ostale vse mlajše selekcije, nad katerimi so skrb prevzeli Mladi upi. Vendarle pa obstajajo želje in pobude, da bi se nogomet na najvišji ravni začel znova igrati.

Šentjurski nogometaši, ki igrajo po okoliških klubih, so se pred kratkim namreč zbrali v Športnem parku in z mladinci Mladih upov odigrali prijateljsko tekmo. Ekipo, za katero so med drugim igrali Grajžl, Brečko, Dovgan,

Poštrak, Medved, Rkman in drugi, je mladinsko moštvo ugnala z 2 : 0. Po besedah organizatorja Toneta Brečka je bil glavni namen srečanja pokazati, da šentjurskim nogometašem ni vseeno za usodo matičnega nogometa. Želijo si, da bi se čimprej obudila članska ekipa, ki bi rasla iz zdravih temeljev in bi bazirala na domačih igralcih. Upajo, da bi se to morda zgodilo že to jesen, nekateri pa bi se bili tudi pripravljeni vrniti v šentjurski nogomet. V kratkem bodo v športnem parku odigrali še eno prijateljsko tekmo, najbrž s članskim moštvom Šmarja.

L. H.

Atletika

Zmagi Ratejeve in Novaka

Najšportnica Šentjurja za leto 2000, metalka kopja Martina Ratej, še naprej žanje uspehe. Prejšnjo soboto je nastopila na mednarodnem mitingu v Slovenski Bistrici in zmagala z metom 48, 65 metra.

Konec aprila pa je zmagal še en član AK Koval in sicer Luka Novak iz Gorice pri Slivnici. Najboljši je bil na mitingu na Ravnah na Koroškem in sicer v teku na 300 m, z rezultatom 35, 75.

L. H.

Odlične košarkarice v boju za prvo mesto

Igralke ŽKK Šentjur-ŠD Šmarje so v vzhodni skupini prve pionirske lige vzhod odigrale pet krogov in so zaenkrat še neporažene. Čez dober teden dni bodo v Hruševcu gostile vrstnice iz Trbovelj in ob morebitni zmagi osvojile prvo mesto v skupini.

Na začetku maja so Šentjurčanke z rekordno razliko v Hruševcu odpravile Ilirijo iz Ljubljane. Gostje so prve točke dosegle šele v tretji četrtini, končni rezultat pa je bil neverjetnih 77 : 4. Največ točk so dosegle Tjaša Kampuš 17, Mateja Baloh 10, Tjaša Vraničar in Karmen Voga.

Nazadnje so varovanke trenerja Janija Čedeta gostovale v Domžalah in zmagale 71 : 51. Odlično strelsko razpoložena je bila Vraničarjeva, sicer tudi odlična atletinja, ki je dosegla kar 37 točk. Po poškodbi kolena se je s 16 točkami odlično na parket vrnila Lili Leljak.

Minuli vikend so bile košarkarice proste, to soboto pa gostujejo v Celju. Odločilno tekmo za prvo mesto v vzhodni skupini prve slovenske pionirske lige bodo odigrale v dvorani Hruševac v nedeljo, 3. junija, ob 10. uri dopoldne, ko v goste prihaja ekipa Jin-jang iz Trbovelj.

L. H.

Zmaga prvič ostala doma

Na letošnjem tretjem turnirju za pokal Šentjurja, ki je bil 20. 4. 2001 v gostišču Kajzler, je prvo mesto prvič v zgodovini teh turnirjev osvojil Šentjurčan. Podvig je uspel Marjanu Drobnetu, ki je med 26-imi udeleženci v sedmih kolih oddal le točko. Drugo mesto je osvojil Ivačič (5,5 točke), ki ima celo naziv mojstra in je eden boljših slovenskih šahistov, tretji pa je bil Matko (5). Ostali naši so se zvrstili takole: 6. Potočnik (4,5), 9. Diacci, 10. Streicher, 11. Plahuta, 12. Pišek (vsi 4) itd.

[sg]

Izvrstna krstna prvoligaška sezona

Kemoplast Alpos osmi v Sloveniji! Kako pa naprej?

Prvo sredo v maju so košarkarji Kemoplast Alposa končali s svojo premierno sezono v Ligi Kolinska. Dosegli so fantastičen rezultat, saj so z zadnjo zmago nad Zagorjem tekmovalcem zaključili kar na osmem mestu. To je absolutno več, kot je bilo pričakovati ob začetku lige, ko so Šentjurčane mnogi proglašali kot prve kandidate za izpad. Zdaj se zadovoljstvo počasi že umirja, uprava kluba pa ima veliko dela in skrbi, kako obdržati nivo uspeha iz letošnje sezone. Ni še jasno ali na klopi ostaja Igor Pučko, skoraj zagotovo pa v ekipi ne bo več Misirače. Usoda Čoviča, Črešnika in nekaterih drugih še ni jasna, v ekipo pa se po letu dni vrača Benjamin Košak. Kemoplast in Alpos ostajata glavna mecena, Občina pa se bo z minimalno podporo svojemu paradnemu promocijskemu konju očitno še naprej smešila.

Košarkarji, uprava in strokovno vodstvu so se na uradnem zaključku sezone zbrali prejšnji petek v Jakobu. Igralci bodo sicer trenirali še do konca maja, nato pa odšli na zaslužen počitek.

Odlična sezona

Z osmim mestom v Sloveniji je Kemoplast Alpos zagotovo dosegel enega največjih uspehov šentjurskega športa. In to brez večjih težav. Po novem letu so varovanci trenerja Pučka zaigrali odlično in že februarja je bilo jasno, da so na dobri poti. "Cilj smo izpolnili in seveda sezono ocenjujem za zelo uspešno. Takšen uspeh bo težko ponoviti. Vidi se,

Mladinci v prvi ligi

Mladinska ekipa KK Kemoplast Alpos se je minuli vikend na turnirju v Cerknici uvrstila v prvo slovensko mladinsko ligo! Ugnali so domačine in ekipo Bežigrada. V kratkem čakajo kvalifikacije za prvo ligo tudi kadete.

da tudi Šentjurčani živijo s košarko, saj je bila dvorana v Hruševcu med najboljše obiskanimi v Sloveniji. To dokazuje, da košarka mora ostati", je predsednik KK Kemoplast Alpos Peter Lapornik na kratko ocenil prvo šentjursko sezono v Ligi Kolinska. Pravzaprav k temu ni kaj dosti dodati. Šentjurčani so z enim najnižjih proračunov v ligi uspeli doseči vrhunski rezultat. Po poškodbi **Jadranka Čoviča** je kazalo slabo, toda prebudil se je **Živko Misirača**, ki je bil zagotovo glavni ključ do uspeha. Beograjec je dajal ton šentjurski igri in bil sposoben skupaj z izkušenima **Novakovičem** in **Kahvedžičem** tudi sam premagati nasprotnika. Mnogi so šentjurskemu moštvu očitali neorganizirano igro, toda 14 zmag v

Nekaj statistike

Košarkarji Kemoplast Alposa so v sezoni 2000/01 v Ligi Kolinska odigrali 32 tekem, na katerih so zabeležili 14 zmag in 18 porazov. Njihova skupna koš razlika danih in prejetih točk je bila 2805 : 2865, kar pomeni, da so povprečno na srečanje dosegli 87,66 točke, prejeli pa 89, 53 točke. Podatki KZS so na žalost sila nepopolni, tako da dosežkov Šentjurčanov v posameznih prvinah ne moremo objaviti. Omenimo pa, da je Živko Misirača s povprečjem 18,9 dosežene točke na tekmo bil tretji strelec lige, zabeležil pa je tudi 5,77 skoka na tekmo, kar ga v Ligi Kolinska uvršča na 15. mesto. Sicer pa najboljšega šentjurskega skakalca Huseina Kahvedžiča najdemo na 11. mestu, s povprečjem 5,94 skoka. Omenimo še Damjana Novakoviča, ki je s povprečjem 17,2 točke na tekmo med strelci zasedel 5. mesto.

Ligi Kolinska se na tak način zagotovo ne bi dalo doseči. Rezultati so pač glavno in edino merilo...

Bo Igor Pučko ostal v Šentjurju?

To je trenutno ključno vprašanje, odgovor pa naj bi bil znan v nekaj dneh. Mladi Celjan je na klopi Šentjurja od novembra 1997 in je dosegel brez dvoma zgodovinske rezultate. Uradnega dogovora o nadaljnjem sodelovanju zaenkrat še ni, Pučko pa naj bi bil načeloma še naprej pripravljen delati v Šentjurju. Uprava kluba vsaj zaenkrat naj ne bi bila enotnega mnenja, toda kmalu se bodo morali odločiti. Sicer pa je vedno dobro informirano košarkarsko "podzemlje" pred tedni kot morebitne Pučkove naslednike omenjalo tri trenerje: **Mitjo Turnška** (Polzela), **Draga Vezjak** (Maribor) in **Darka Mirta** (Elektra). Toda to so le govorice, zaenkrat pa je najbližje razplet, da na klopi Šentjurčanov še naprej ostane Igor Pučko.

Kakšen bo igralski kader?

Več ali manj je jasno, da Živko Misirača v prihodnji sezoni ne bo igral v Šentjurju. Živko, ki se je zagotovo vpisal v srca šentjurskih ljubiteljev košarke, je trenutno že v rojstnem Beogradu, kjer čaka na najbolj ugodno ponudbo. Jasno, da

Sponzorji in donatorji, ki so v sezoni 2000/01 podpirali šentjursko košarko:

Kemoplast, Alpos, Elektroinstalacije Selič, Zavarovalnica Triglav, GIC gradnje, Bohor, Jagros, Hotel Žonta, Juteks, Občina Šentjur, Izletnik Celje, Henkel, Resevna, Jurmes, KS Šentjur-mesto, C & C Šentjur, Trgovina Wihar, Ahac, Adheziv, Termix, Zlatarstvo Gajšek, Knjigovodski servis Hari Cmok, Rafael Oset, Ljubečna Celje, Protect servis Gaberšek, Darko Mavrič, Design Koželj Planina, Tisk Cvek Sašo, Prevozi in trgovina Peter Jeršič in drugi

V klubu upajo, da bo končno lahko začel normalno vaditi in da bo v prihodnji sezoni spet nosilec igre.

Damjan Novakovič je zaradi meningitisa nekaj dni preživel v celjski bolnišnici, ostali igralci pa z

zmanjšano intenzivnostjo še vadijo. O morebitnih okrepitevah (še) ni govora, saj bo veliko odvisno od novega-starega trenerja. Po enoletni posoji v Celje je član ekipe spet **Benjamin Košak**, formalno pa tudi **Kristjan Martinovič**, ki pa je lani igral za ŠKK v šmarnski ligi. Aktualen bi morda znova lahko bil **Igor Zorko**, ki je lani prestopil v Trbovlje, potem pa izrazil željo, da bi igral v prvi ligi. Omenimo še, da bodo Šentjurčani avgustovske priprave najbrž opravili na

KK Kemoplast Alpos v sezoni 2000/2001

Kemoplast Alpos v tej bitki ne more konkurirati. Misirača je pač profesionallec in bo zaigral tam, kjer mu bodo ponudili največ. Menda so zanj zelo zainteresirani v Kopru, kjer je generalno sponzorstvo nad novim prvoligašem prevzel eden izmed dveh slovenskih bencinskih gigantov.

Preostali igralci vsaj zaenkrat ostajajo v Šentjurju. Željo po odhodu na študij v ZDA je izrazil **Matej Črešnik**, za katerega pa so Šentjurčani pred kratkim plačali mastno odškodnino. Ob morebitnem odhodu preko luže bi moral nadarjeni Črešnik Kemoplast Alposu povrniti sredstva, ki so jih vložili vanj, drugače ga Šentjurčani ne bodo pustili.

Konec junija bo dokončno jasno kaj bo z Jadrankom Čovičem, do poškodbe glavnim igralcem moštva, ki je pripravljen ostati v Šentjurju.

Češkem.

Denar, denar...

Brez denarja ni muzike, oziroma košarke, če malce priredimo slovenski pregovor. Šentjurskemu klubu bosta v prihodnji sezoni kot generalna sponzorja ob strani znova stala Kemoplast in Alpos. Po besedah predsednika Lapornika pa bo letos še težje kot lani pridobiti preostala potrebna sredstva. Na žalost šentjurska občina, če primerjamo podporo lokalnih oblasti ekipam v Ligi Kolinska, svojemu prvoligašu namenja daleč najmanj sredstev. Lani so se sicer izgovarjali, da je bil proračun že sprejet, letos pa... Če je šentjurska košarka v prvi ligi, lahko rečemo, da naša "športna" oblast nastopa izven konkurence!

L.H.

Lanko bi bilo res

Dober učenec

Občinski svetnik Boris Zupanc (LDS) je odločno vzel v bran pravnico Matejo, ki jo je Erjavec preveč brutalno učil pisati zapisnik: "Ni še kritično, Škoberneta smo naučili pisati zapisnik šele po treh letih."

Kdo hoče biti predsednik sveta KS Ponikva?

Funkcija "malega župana" je nekaj pomembnega, toda še niti približno tako pomembna, da bi predsednik sveta KS (A. Vrečko s Ponikve) lahko od ustrezne državne službe zahteval podatke o številu svojih podanikov.

Kdo hoče biti predsednik sveta KS Šentjur?

Funkcija šentjurskega "malega župana" je očitno tako pomembna in avtonomna, da glasovanje proti sistemski rešitvi kulture in mladih sploh ni problem.

Segedinar

11. veselo jurjevanje in žalostno 60. OF-ovanje dajeta skupaj čisto spodobno povprečje.

Zapuščina

Mati - mačeha občina Šentjur se je zlahka odpovedala Ponikvi in Planini. Jim bo ob slovesu še posebej položila na srce, naj se tudi vnaprej še zanašajo predvsem na svoje samoprispevke?

Nočemo Mercatorja, hočemo hrenovke

Da neumni lahko vpraša več, kot mu lahko odgovori devet modrijanov, je ugotavljal poslanec SMS Diaci, ki ga je občinski svetnik Škoberner matiral z vprašanjem, koliko dobaviteljev hrenovk ima Mercator.

Ponkovski lovci se ne dajo

Ker je zmanjkalo divje perjadi, z veliko marljivostjo razširjajo svojo "farmo glinastih golobov". Na veselico ob

preimenovanju lovskega doma v strelski dom vstop prost - s puško.

Po otroka k Malovrhu!

Tudi po zaslugi našega poslanca, seveda če bo referendum proti umetnemu oplojevanju uspel, v Šentjurju ne bomo imeli "zafustriranih in od okolja obsojanih umetnih otrok". Gospe in gospodične, na voljo vam je Jurij Malovrh.

Štejemo

Urad župana in obe občinski tajnici že tretji mesec neuspešno preučujejo očitno zelo zamotano vprašanje zakonitosti izdaje soglasja za "Ratajevo" GSM postajo.

Izjava meseca

"Tu lahko pride do nekaj eksotike. Imeli bomo azilante, imeli bomo črne, kaj pa obsojanje okolja, kjer se bo ta otrok rodil, zafustriranost tega otroka, ko bo izvedel, na kakšen način je bil spočet." Poslanec DZ Jurij Malovrh, o temi umetnega oplojevanja.

Literarni kotiček

Arturja spet "odnaša"

Ona je... Hudiča, kako naj to povem. Tega se sploh ne da opisat. Tega kar čutim, pa tega, kakšna se mi zdi ona. Povem vam, ona je najmanj instantna, kar jih je. Kar sem jih kdaj srečal. Pa če bi mi tri dni vnaprej povedala, kako bo potekal njen dan in kaj bo počela in zakaj, pa še vedno bi bila najmanj instantna. In to na nek neverjetno ljubeč način. Zdaj je tako, da v bistvu sploh ne more zabebati. Ker je v moji glavi ta neovrgljiva predsoba, da je vse, kar je, sploh najboljšje. Pa tole ne bo čisto v redu. Zdaj vidim, da sploh ne zveni tako, kot naj bi zvenelo. Jaz čutim še drugače, kot pravim. Le da ne znam povedat... Ker zdaj sploh ne pravim, da se meni zdi, kako neverjetna je ona, v resnici pa da ni. Ker je! Le da jaz tega ne znam opisat. Pa na živce mi gre, da zveni tako instantno vse tole, ker naj bi zvenelo čisto drugače. Ne znam povedat, kako. Ampak neverjetno in lepo in zaresno (kot je, kakršno je, in je zares). A je sploh mogoče karkoli opisat tako, da bi te kdorkoli razumel kot se razumeš sam?

Gledam jo od daleč. In gledam jo od blizu. Pa tole spet čisto narobe zveni. Ker jaz nje ne gledam s poželenjem, na primer. Pa, v bistvu jo gledam z neke vrste poželenjem, ampak, ne tako, kot bi se lahko zdelo. Ne želim si pravzaprav nje. Ne, sploh pa ne telesno. Mislim, tudi telesno si je želim, ampak ne tako... Želim si tega, kar ima ona. No, mogoče bi lahko nekako rekel, da si želim biti ona. Samo da bi to zvenelo povsem netočno. Ne mislim, da si ne želim biti jaz, pač pa da bi dejansko bil ona. To ne. Le nekaj, ne znam povedati kaj... Kar ima... To je tisto, kot magnet je, ne moreš ne gledat, ne moreš ne občudovat, vonjat, želeat... In ne moreš ne poskušat opisat. Venomer te vleče. In čez ves dan misliš na to stvar. No, ne ravno na stvar. To ni nobena stvar, jezusmarija!!! Pač misliš nanjo in to zaradi tistega nekaj. Torej jo gledam, kakor jo pač gledam, ko se pogovarjava, tega ne skrivam. Ko se skrivam, ker me je sram hoditi ob njej ves čas in kamorkoli se odpravi, pa jo gledam seveda na skrivaj. Jojoj, kako je to grozno. Počutim se, kot da počnem nekaj slabega. Tega sploh ne maram, in lažje je, ko se opomnim, da drugače ne gre. Moram jo čimveč čim dlje gledat. Edino tako jo lahko spoznavam. Nikoli ne bom tisti, ki bi z njo delil življenje. Kakšno življenje?! Niti enega samega dneva ne bova delila drug z drugim. Nikoli ne bom ob njej, da bi jo na primer potolažil. Saj ne, da je ne bi hotel. Ali, da bi jo hotel. Le da si ona nikoli ne bi dovolila pred mano biti žalostna. Ker si pač enostavno ne bi. Tako se moram skrivati, da jo vidim žalostno. Potolažiti pa je vendarle ne morem. To je res grozno. Da nekaj vem, pa moram blefirat, da ne vem, ker sicer si zapravim vsako možnost, da izvem. Počutim se slabo zaradi

tega. Pa še druge stvari so, zaradi katerih se počutim slabo. Na primer njen fant. Kako strašno ravna z njo. Saj ne, da jo pretepa. Na videz je celo priazen. Najbrž je zaljubljen vanjo. Toda, če to ni kriminal, da vanjo upira svoj neumen mladičav zaganjajoč posesiven in še enkrat butast pogled. Da nanjo polaga svoje navadne roke, kot da je navadna, kot da ni vse to, kar je, pa tega ne znam opisat. Sploh ne ve! Nima pojma!

Včasih se mi zdi, da ona pa ve. Mogoče se spomni, ko gleda račke na pobrežju. Takrat se zdi, kot da ve. Vse to, česar jaz ne znam opisat in zaradi česar je v trenutku spoznanja sama in nesrečna... Moram povedat, da se stvari spet popolnoma drugače slišijo, kot so. Lahko bi pomislili, da je le lepa in včasih žalostna. Ne, ne. Da ne bi slučajno. Mogoče sem sam kriv. Ker se pač ne znam izraziti. Škoda. Če bi slišali njen smeh, če bi videli njene oči, če bi razumeli, kar govori, če bi začutili njen gib, nekje v grlu, v trebuhu, kaj jaz vem kaj vse, mogoče jo kar z vsem telesom čutim, takrat bi mogoče imelo kaj smisla se pogovarjati o vsem tem.

No, pravim si, večji kriminal je, tako zelo butasto zreti vanjo, kot biti le prisoten. Čeprav se počutim, kot da počnem kaj slabega.

ek

RENAULT

**Kredit,
Kredit na položnice,
Leasing,
Staro za novo,
Staro za staro.**

VELIK POPUST!!!
ZA VOZILA IZ LASTNE ZALOGE

Megan Scenic	do -450.000 SIT
Clio letnik 2001	do -200.000 SIT
Kangoo	do -290.000 SIT
Thalia Avantura	klima brezplačno

ŽGAJNER
 tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056
 * prodaja vozil * servis * avtoelektrika * rezervni deli * kleparstvo * ličarstvo * ročno pranje * montaža gum *

Rogaška Slatina -
 na obvoznici

NAGRADNA KRIŽANKA

[illegible]

SLOVARČEK: ISPI - PODSTREŠNI IZBICI; OZOLINA - SOVJ. KOPJAŠICA EVIRA

Nagrade za aprilsko križanko podeljuje Jurmes d.d., Šentjur. Izžrebani reševalci, ki nagrade dvignejo v Jurmesovem Diskontu na Dobrotinškovi 15, so: **Marija Nuncič** iz Šentjurja, **Boris Rebernak** iz Celja in **Milica Podplatan** iz Šentjurja. Čestitamo!

Geslo majske križanke vpišite na dopisnico, priložite ustrezni kupon in do 16. junija pošljite na naš naslov: Šentjurske novice, Kvedrova 11, 3230 Šentjur.

Šentjurske
NOVICE
Magradna križanka
MAJ 2001

Pepcina reportaža

Drage sokrajanke, mislim na tiste, ki se še ukvarjate s seksom in še imate lahko otroke, danes se obračam direktno na vas, kajti nastopil je trenutek, ko moram nepreklicno opraviti svoje poslanstvo izkušene poštene ženske. Saj veste, tisto trapasto umetno oplojevanje. Ti stisnjeni eldeesovci bi kar takole z zakonom posegli v pridobljene človekove pravice poštenih žensk! Jok, brate, tako zlahka pa ne bo šlo. Jim bomo že na referendumu pokazale. Se spomnim mojega prvega, Mihata s Sel, ki me je navadil na tisto not pa ven. Ko sem mu po pol leta te telovadbe, roko na srce, tu pa tam nisem imela res nič proti, previdno nekaj namignila o malem Mihecu, ga je pri priči dokončno minilo vse veselje do seksa. Z mojim Pepijem sem potem že vedela, kako je treba. Ko sem videla, da fant kar pridno hodi na šilt, ima hišo in sem mu nekega majskega večera globoko pogledala v oči ter mu odkrito razložila vse o kontracepciji, da ni treba ahtat, sem bila julija že noseča, septembra pa smo imeli krasno ohcet. In potem mi je 40 let lepo pošteno nosil plačo iz Štor, podobno kot mi to zdaj, po njegovi prerani smrti, še bolj vestno nosijo penzijo Janini fantje, ne da mi bi bilo treba seksati z njimi. To je to. Ti

prefrigani in goljufivi umetni oplojevalci, ki nimajo pojma o ženski nravnosti in morali, pa bi vas odpravili z otrokom in kar tako brez vsega, kar po naravni in božji postavi paše zraven. Četudi bi se katera hotela dati umetno oploditi, ji moramo to z vsemi sredstvi preprečiti, kajti iz tako neumne ženske se lahko rodi le nesrečno neumen otrok. Torej ne in ne! Da sploh nobene ne rečem o ekskluzivni pravici Device Marije do brezmadežnega spočetja. Me smo in hočemo ostati zapisane izvirnemu grehu. Pa saj se tudi Svetega Jožefa ne najde za vsakim vogalom. Dobjanske ženske sicer nekaj čvekajo, da bi veljalo napraviti izjemo pri ženah njihovih vestnih komunalcev Francija in Bojana, ki morata cele noči vahtati znameniti smetiščni ovinek, a sploh ni tako hudo. Če so dobjanski občinski možje znali pomagati v primeru spočetja v Lašah, bodo pač tudi v tem primeru nekaj žrtvovali za poštenje in blagor občine. Bolj kritično bi bilo tozadevno pri nas na Planini, pri mojem Romančku, pa ne toliko zaradi Gordane, to bi se že dalo zmutiti s službenimi obveznostmi, problem so do kraja izdelani uradni prostori naše KS. Le katera ugledna tržanka bi si dovolila naravno oploditev v tako otožnem okolju?

Nobena! Pa cetudi bi mu pri tem Riko in Franci s svečanim naglasom, kot pri branju evangelija na gasilski maši, pripovedovala najboljše rožine erotične dogodivščine. Sicer pa smo na Planini doživeli pravi svarilni cahn glede spolnega razvrata. Lahko zlomljen prvomajski mlaj pomeni še kaj drugega? Hvala bogu, vsaj tista čudežno izginula garnitura orodja nosi s seboj veliko bolj spodbudno sporočilo - da smo Planinčani predvsem delovno ljudstvo.

Zdaj moram pa končati, ker letim v Šentjur po špric, naši zadrudni trgovci namreč veliko dajo na varstvo okolja in to, da škropiv enostavno ne prodajajo, je odlična finta. Mimogrede bom pri zadrudnem Jankotu v Dobju prodala čunekovo kožo, kar mi bo navrglo keša najmanj za eno pivo pri Olgi. Škoda je le, da Janko ne odkupuje tudi jajc, ker bi pri njem lahko za planinske gasilce vnovčila njihove florjevsanske viške. Dež jih je namreč tako napral, da jim še ajerspajs ni teknil.

Ženske, da ne pozabite na naš referendum!

Vaša Pepca

NOVE, DRUGAČNE, ŠE BOLJŠE PIZZE!

Pizzerija - Špagetarija

Macarena
Šentjur

Makarena d.o.o., Tovarniška 22, Zreče

Drofenikova 3, Šentjur
V prostorih LIPE
(nasproti KEMOPLASTA)

Delovni čas:

PON-PET 8.00 - 23.00

SOB 8.00 - 24.00

NED in PRAZ. 12.00 - 22.00

PONUDBA

- PREKO 20 RAZLIČNIH VRST PIZZ
- ŠPAGETI, TORTELINI, RAVIOLI
- NJOKI, LASAGNE
- RIŽOTE
- LIGNJI
- SLADICE
- SOLATNI BIFE

DOPOLDANSKE MALICE

3 meniji

550 SIT

HALO PIZZA
tel.: 03/749 12 10

PON-SOB

10.00 - 22.00

NED in PRAZ.

12.00 - 21.00

Ob sobotah - ŽIVA GLASBA!

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA
CHRONOMETRE LUNETTES JEWELRY 18K

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

VOGUE
occhiali

Ray-Ban

• NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU •

TOYOTA
YARIS

NAJVARNEJŠI MALČEK NA SVETU
Okus, ki razvaja

EVROPSKI AVTO LETA 2000

CENA: PUSTITE SE PRESENETITI!

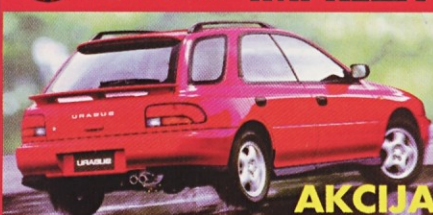
PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, • Salon Šentjur, 747 17 74, 747 17 72, servis in rezervni deli

TOYOTA

IMPREZA

AKCIJA

1. 2000

3.685.985 SIT

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

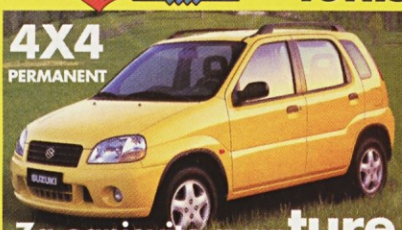
Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,

PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

SUZUKI

IGNIS

Za ognjevitve avanture.

2.997.500 SIT

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%

KREDIT NA POLOŽNICE

STARO ZA NOVO

STARO ZA STARO - LEASING

Mercator

Trgovski center

Šmarje pri Jelšah

Celje - skladišče

D-Per

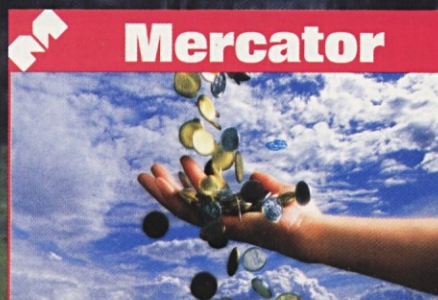
18/2001

5000009459,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Mercatorjeva
Cena Dneva
7 izdelkov za 7 dni

do **-50%** nižje
cene

Vabimo vas v Mercatorjeve
prehrambne prodajalne.

Mercator
Mercator SVS, d.d. Ptuj

Delovni čas

od ponedeljka do petka

od 8. do 20. ure

v soboto

od 8. do 17. ure

v nedeljo

od 8. do 12. ure

Mercator najboljši sosed